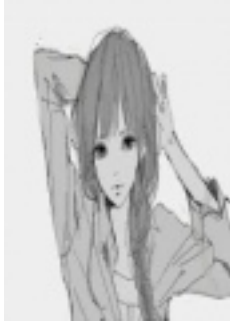

Gia Sư, Em Yêu Chị

Contents

Gia Sư, Em Yêu Chị	1
1. Chương 1: Xin Việc	2
2. Chương 2: Buổi Đi Làm Đầu Tiên	3
3. Chương 3: Ai Hơn Ai?	4
4. Chương 4: Trận Ấu Đả	7
5. Chương 5: No Caption	9
6. Chương 6: Dạy Học	11
7. Chương 7: Tình Cờ	12
8. Chương 8	14
9. Chương 9	16
10. Chương 10	18
11. Chương 11: Truy Tìm Tung Tích Cô Gái Mang Tên Hân	19
12. Chương 12	21
13. Chương 13: Cuộc Sống Hàng Ngày	24
14. Chương 14: Âm Mưu Vạch Trần Yến	27
15. Chương 15: Âm Mưu Vạch Trần Yến (Tiếp)	29
16. Chương 16	32
17. Chương 17	34
18. Chương 18	38
19. Chương 19	40
20. Chương 20	41
21. Chương 21	43
22. Chương 21	45
23. Chương 22	46
24. Chương 23	47
25. Chương 24	49
26. Chương 25	51
27. Chương 26	52
28. Chương 27	55
29. Chương 28	58
30. Chương 29	61
31. Chương 30 - End	63
32. Chương Ngoại Truyện 1	67
33. Chương Ngoại Truyện 2	69
34. Chương Phỏng Vấn	70

Gia Sư, Em Yêu Chị

Giới thiệu

Câu chuyện tình yêu dễ thương giữa chị gia sư kiêm bảo vệ và cậu chủ sát gái. Chuyện tình giữa 2 ng

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/gia-su-em-yeu-chi>

1. Chương 1: Xin Việc

Vào một ngày đẹp trời:

- AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA!! Ba hại con rồi ba ơi.. Một thiếu nữ vừa đi vừa hét khiến bao nhiêu người thăm thì ” Trời ơi, đẹp mà điên cũng uống ”.

Truyện là như thế này, ba Hân vừa đánh đề và cược căn nhà của mình, nhưng vận may của ông chưa đến và 2 cha con bị đá bay ra khỏi nhà. Hân hiện giờ đang đi tìm nhà thuê và một công việc ỉnh, bỗng một cơn gió nhẹ thổi đến làm một tờ giấy đập vào mặt Hân : TUYỂN GIA SƯ KIÊM VỆ SĨ CHO CON TRAI, YÊU CẦU LÀ NAM GIỚI, LƯƠNG CAO, BAO ĂN BAO Ở. Hân nhìn chăm chú vào tờ giấy thuê gia sư ấy có hơi thất vọng vì chỉ tuyển nam, nhưng cô đâu dễ từ bỏ, cô quyết định đi đến địa chỉ được ghi lên giấy.

Trước mặt cô bây giờ là một căn biệt thự 3 lầu nhưng nhìn rất cổ kính và sang trọng, một sân vườn rộng với nhiều loài cây, tay phải là một bãi cát trắng, tay trái là một bể bơi mini. Đánh liêu, cô bấm chuông, 5 phút sau một người đàn ông mặc bộ vest xám chạy tới, trông chừng đã cỡ 50 rồi nhưng dáng người tầm 30 thôi. Ông lên tiếng:

- Cô cần gì ạ?
- À tôi thấy nhà tuyển gia sư - cô cười hiền
- Nhưng chúng tôi tuyển gia sư nam.
- Cứ cho tôi gặp chủ nhà đã.
- Vâng, mời cô vào - Ông không làm khó cô và mở cửa mời cô vào nhà.

Căn nhà rộng và thoáng mát với tông màu gỗ chủ yếu, nhìn đơn sơ nhưng thật quý phái. Một người phụ nữ trung niên đi tới, nhìn cô cười hiền. Bà rất đẹp, ăn mặc sang trọng, chắc là chủ nhà. Bà nói:

- Cô muốn làm gia sư à?
- À vâng, hãy cho tôi làm
- Nhưng cô không phải nam giới
- Nhưng học lực tôi rất giỏi (15t đã đậu đại học rồi)))
- Chưa đủ, cần đủ sức bảo vệ cho con trai tôi nữa, nhìn dáng cô mỏng manh yếu đuối thế làm được không - bà nhìn cô lo ngại.
- Không sao đâu thưa bà, tôi học karate, kiếm đạo cả vovinam nữa, nhìn dáng thôi chứ không phải dạng vừa ạ - cô cười tươi.

- Vậy cô thử với quần gia của tôi nhé - vừa nói bà vừa đưa tay ra phía người đàn ông mặc vest xám vừa nãy.Ồ, thì ra ông là quần gia nhà này. Không chần chừ, tôi gật đầu cái rụp. Tôi và ông ấy thủ thế, nhìn nhau chừng 30s rồi tôi lao lên, cả hai đánh được 5 chiêu thì ngừng lại, ông quần gia quay qua bà chủ nói:

- Cô ấy mạnh lắm thừa bà chủ, nhìn dù ngang sức nhưng ánh mắt cô ấy không hề lưỡng lự, rất mạnh mẽ.

Bà chủ ngồi nghĩ một lúc rồi búng tay cái chóc làm tôi gật mình:

- Hay giờ vậy cô hãy giả nam đi - Bà nhìn Hân

- Mà tại sao phải là nam giới ạ ?

- Vì con trai tôi rất háo sắc, sợ nó không tập trung vào học được thì ai gánh công ty bây giờ.

- Vậy tôi hiểu rồi, tôi sẽ giả nam, khi nào thì tôi bắt đầu việc?

- Ngay sáng mai, 8h hãy sang đây, sắp sẵn vali đầy đủ tôi sẽ phổ biến nhiệm vụ của cô.

- Vâng, vậy tôi xin phép về. - Nói rồi Hân bước ra cổng cúi chào bà chủ rồi đi.

Cô như bay chạy về nhà trọ để sắp quần áo chuẩn bị cho ngày mai thì đúng lúc cha cô về:

- Con định đi đâu à?

- Con đã tìm được công việc ổn định, ba hãy ở đây tự lo nhé, mỗi tháng con sẽ về một lần và gửi tiền cho ba - tuy ba cô đã làm việc có lỗi với cô nhưng từ khi mẹ mất, ba cô đã một thân một mình nuôi nấng cô nên cô rất cảm kích và quý trọng ba.

Ba cô cười nhẹ và gật đầu.

Sáng hôm sau, đang xách vali ra cửa thì nghe cha gọi:

- Hân! - ba chạy lại ôm lấy cô con gái - Con đi nhớ cẩn thận nghe không, phải biết tự chăm sóc mình đây - ông nhìn cô cười hiền.

- Con biết rồi, ba cũng vậy nhé, con đi đây, bái bai ba - cô hôn nhẹ lên má ba mình rồi đi.

2. Chương 2: Buổi Đi Làm Đầu Tiên

Đang ngồi ung dung trong taxi, cô nhìn thấy mình trong gương chiếu hậu, rồi kêu bác tài để cô xuống salon tóc Đình Hiếu. Cô kéo cánh cửa bước vào.

- Chào Hân! - Một chàng trai có mái tóc trắng bạc và đôi mắt xám bước ra khẽ nói.

- Chào Hiếu! Lâu rồi không gặp - cô nở một nụ cười khá tươi, Đình Hiếu là người bạn của cô, luôn quan tâm và lo lắng cho cô, và anh chàng đã thầm thương trộm nhớ cô từ rất lâu, buồn thay cô chỉ xem anh là một người bạn thân, là một người anh trai tốt bụng.

- Lại ghé ngồi đi, sao hôm nay cậu ăn mặc kì thế? - anh chàng nhìn cô từ trên xuống dưới - tính chuyển giới sao? haha

- Cậu khéo đùa, tớ mới xin được việc làm, nhưng công việc này bắt buộc phải giả trai- cô xụ mặt xuống rồi lại ngẩng lên:

- Thôi cắt tóc cho tớ, kiểu nào mà giống con trai một chút nhé!

- Ok người đẹp của tôi - anh chàng lại cười, nụ cười có chút thương tiếc mái tóc mượt mà của cô.

..15 phút sau..

- Sao, trông ổn chưa cô nương!

-Ồ, tay nghề vẫn cao siêu như thường nhỉ - cô trầm trồ ngưỡng mộ, không dám tin anh chàng trong gương là mình. Tóc của cô được cạo hai bên mai, để lại phần tóc ở giữa được hất ra đằng sau, nhìn cực kì cuốn hút, bụi bặm nhưng không kém phần thanh lịch.

- Tớ mà - Hiếu tự tăng bốc mình rồi cả 2 cùng cười.
 - Bao nhiêu đây anh chàng của tôi? - cô khéo léo đáp.
 - Không lấy tiền đâu cô nương, nhưng không phải miễn phí đâu, cậu có thể cho phép tớ đưa đi làm không?
 - anh chàng này có vẻ vẫn thích cô tuy cô đã giả trai.
 - Thôi nào, lần nào cũng free tớ ngại lắm, đây là lần cuối cùng đây anh bạn của tôi. Vậy thì phiền cậu chở tớ đi nhé - cô lại nở nụ cười hiền hậu làm rung động trái tim của Hiếu.
 - Vậy thì lên xe - anh mở cửa chiếc xe Vios của mình và mời cô lên, anh lên theo và chiếc xe từ từ lăn bánh.
- 10 phút sau xe đã có mặt tại biệt thự nhà hắn. Ông quản gia vẫn là bộ vest xám ra chào cô, bà chủ cười hiền hậu mời cô vào ” Là nữ cũng đẹp mà nam cũng đẹp, ba mẹ cô ấy chắc chăm cô lắm nhỉ ”
- Mời thầy giáo uống trà, chờ em nó dậy, thằng con tôi rất ham ngủ - bà Hoa [bà chủ] lại nở nụ cười.
 - Vâng thưa bà - cô cầm tách trà lên và uống.
 - Thưa bà chủ, cậu chủ đã dậy rồi - người-hầu-1 lên tiếng, chớp chớp mắt hình trái tim nhìn cô.
- // Tg: cô đẹp trai quá mà hehe!!
- Kêu nó xuống lễ, thầy giáo chờ mất kiên nhẫn bây giờ - bà nói giọng thúc dục
 - Khỏi cần!! - một giọng nói hách dịch vang lên từ cầu thang, một chàng trai đang bước xuống, không mặc áo mà chỉ có cái quần jean đen, anh để lộ ra body chuẩn không cần chỉnh của mình. Anh có đôi mắt khá đẹp, con ngươi có màu hổ phách sáng ngời, tóc đen lầy, xoăn nhẹ, đôi môi mỏng và chiếc mũi cao thanh tú, đúng chất của một người thừa kế tập đoàn khổng lồ.
 - Ai đây? - lại là giọng nói hách dịch thêm phần dò xét
 - Đây là gia sư và cũng là vệ sĩ của con, anh ấy tên là..là.. - bà Hoa ngập ngừng vì chưa nghĩ được cái tên cho cô
 - Là Thiên, thưa cậu chủ - cô cười
 - Tướng tá ẻo lả như con gái mà cũng đòi làm vệ sĩ sao? còn gia sư nữa chứ? anh làm sao được mẹ tôi thuê hay vậy? - ánh mắt cậu anh liếc xéo cô
 - Tôi đồng ý là tôi không sở hữu thân hình rắn chắc như anh nhưng tôi tự tin tôi mạnh hơn anh - cô mang vẻ mặt nghiêm túc nhìn thẳng vào anh
 - Nói chuyện với cậu chủ như vậy sao? - anh bực mình
 - Xin lỗi, đây là thói quen của tôi, tôi sẽ sửa - cô lại cười, nụ cười hiền hậu, tim anh bỗng đập lệch một nhịp
- *Chát* anh tát nhẹ vào má mình để mờ hơi và nghĩ: “Cái gì vậy Bảo, hắn là con trai đấy, và mày có bạn gái rồi, thôi kệ, ta sẽ làm cho hắn tức và tự xin nghỉ việc”
- Thôi được, anh sẽ là gia sư kiêm vệ sĩ của tôi, nhưng với 1 điều kiện, tôi sai gì anh sẽ phải làm theo, ok chứ? - anh cười nham hiểm và nói
 - Tôi đồng ý nhưng nếu đó là những yêu cầu đàng hoàng!
 - Được rồi, đợi tôi thay đồ rồi sau đó chúng ta bắt đầu học, lên phòng tôi học phải không, mời thầy! - nụ cười nham hiểm vẫn chưa biến mất, anh ngoảnh mặt đi và bước lên phòng cô lẻo đẻo theo sau.

3. Chương 3: Ai Hơn Ai?

Cạch Cánh cửa phòng anh ở ra, đập vào mắt cô là căn phòng quá sức đẹp đẽ, sang trọng. Cái tivi màn hình lớn, chiếc laptop apple màu xám, cái bàn làm việc bằng gỗ mun đen huyền pha chút màu tím quý phái, cái giường gấp 5 lần cái giường cũ của cô, cái kệ sách to, một nửa là chứa chỉ chút sách kinh tế, chính trị, khoa học và văn học. Nửa còn lại là những chai rượu có từ rất lâu đời. Cái cửa sổ có 2 chậu cây hoa oải

hương tím. Trong phòng giường như không có dấu vết của hạt bụi hay sự xuất hiện của con ruồi, muỗi, kiến. Cô khá ngạc nhiên khi căn phòng của tên hách dịch, sát gái mà lại ngăn nắp như vậy, đã thế toàn sài đồ hàng hiệu.

- Ngậm mồm lại đi không rút hàm răng đấy - anh cười đều nhìn cô
- Kệ tôi, bây giờ chúng ta bắt đầu học được chưa? - cô liếc anh, xấu hổ và bực mình nói
- Anh muốn làm gì thì làm, tôi thông minh đến mức không cần có người kèm tôi - lại cái giọng hống hách, anh nhếch mồm lên nhìn cô, cô ghét nhất loại người như vậy
- Cậu dám chắc cậu thông minh bằng tôi? - cô nói bằng giọng lạnh lùng, buốt tim người nghe.
- Rồi sao? Xin lỗi chứ tôi thông minh nhất trường đấy, còn về sức khỏe khỏi phải lo luôn, tôi vẫn không hiểu tôi khỏe mạnh, thông minh mà mẹ vẫn thuê gia sư, vệ sĩ về làm gì nhỉ? - Anh vừa nói vừa liếc cô
- Vì có người tài giỏi hơn anh!
- Ai?? - anh ngạc nhiên khi nghe cô nói
- Tôi! - cô đồng dục tuyên bố
- Anh coi thường tôi ư? - anh tức giận
- Phải! tôi cực kì khinh bỉ loại người như cậu chủ - cô cười, nụ cười lạnh lẽo đến buốt lưng.
- Hừ! Anh được lắm, nếu vậy anh có dám đọ sức thông minh với tôi?? - Bảo nói giọng khinh thường
- Tôi dám chắc 100% cậu chủ sẽ thua tôi về mặt sức khỏe cũng như trí thông minh. Tôi cũng tự tin để tuyên bố rằng tôi, Nguyễn Lê Minh Thiên này sẽ không bao giờ thua cậu!

Anh bị cô nói làm tức đến sôi máu, kế hoạch của anh là làm hạ bệ cô vì lời nói của anh khá cay độc, nhưng không ngờ rằng cô lại là người hạ bệ anh vì cô khá bướng và có khả năng trở thành luật sư tương lai.

Anh gọi ông quản gia lên và nhờ ông ra đề. Cuộc thi thứ nhất về trí tuệ và người ra đề không ai khác ngoài quản gia. 1 tiếng 30 phút trôi qua, anh và cô cùng nộp bài. Cô được 100 điểm tròn còn chỉ chỉ 98, anh tức đến lộn ruột nhưng còn phần thi cuối, chắc chắn anh phải thắng. Anh cười khẩy và nghĩ thầm "tướng tá ẻo lả thế kia thì đánh đấm gì được, hôm nay bốn thiếu gia sẽ cho gia sư đây thấy thế nào là Dương Gia Bảo này". Phần thi thứ hai là đấu võ, anh và cô cùng thủ thế. Cô tung ra 3 chiêu đầu để thăm thính đối thủ rồi cười nhạt "Đánh thế này biết vậy cho 1 chiêu K.O từ đầu rồi" Không nghĩ nhiều, cô tung cước vào bụng anh thật mạnh để kết thúc nhưng đâu ngờ anh giỏi nhất về thủ và khóa chiêu. Anh né được cước của cô một cách dễ dàng làm cô hơi ngạc nhiên vì rất ít người né được cước của cô. Anh cười khẩy:

- Chà, tướng vậy mà đánh cũng ngon nhỉ, nhưng tôi đây chuyên về thủ cơ, để xem 1 bên thủ và 1 bên tấn công bên nào thắng nhé.
- Gihi, nóng máu rồi - Cô cười đầy mãn nguyện, đây là lần đầu có người nói thách cô như vậy (trước giờ em ấy toàn đánh người đến bầm dập thôi =)))

Cứ thế người đánh người thủ. Sau gần 1 tiếng cả 2 đã thấm mệt cơ mà anh là con trai, sức bền hơn cô, thấy cô đã gần đến giới hạn, anh lên gối vào người cô.

//Tg: thứ con trai đánh co gái >" "

Kết thúc, anh thắng cuộc thi thứ 2. Nhưng anh khá ngạc nhiên khi thấy bụng cô nhỏ và thon thả, đã thế còn có cái gì như cuốn sắt vào cơ thể cô thì phải (bằng cuốn ngực ấy mà). Còn cô nghĩ rằng không thể ra hết sức mạnh của mình với cậu chủ (vấn đề sinh tử đấy) nên chỉ ra 1/10 sức mạnh của cô, không ngờ anh vẫn có thể thắng

- Phì! Thế nào, phục chưa, làm vệ sĩ cho tôi mà sức không trâu cũng như không thôi. - Anh nhìn cô và cười khinh.
- Khoan, mới một đầu cậu làm gì ghê vậy hả, còn cuộc thi cuối rồi tính gì tính sau - Bây giờ Hân nhà ta ức chế lắm rồi " thắng nhóc chết tiệt, phần thi cuối chực nhất định báo thù ". Tỉ số bây giờ là 1 - 1. Cuộc thi

cuối sẽ là đồ vui, bên kia đồ và bên còn lại trả lời. Nghe đến đồ vui anh hí hửng vì nghĩ mình sẽ thắng bởi người lớn ít biết mấy trò thế này. Còn bên cô thì đang cười thầm vì trò này cô chơi quai và câu đồ của cô rất ít người phá được.

- Cho anh đồ đây, còn tôi đây sẽ trả lời - Bảo cười, chỉ thẳng mặt cô

- Hô! được, là anh nói vậy đừng trách tôi - cười thâm hiểm - Câu thứ nhất : 1 chiếc máy bay chở 500 viên gạch, rút một viên hỏi còn mấy viên ?

” Hả, đồ mẹ à, quá dễ ” - Đáp án là còn lại 1 viên đang rơi

- Sai bét, còn 499 viên, không phải mẹ đâu cưng - Cô cười đắc chí - Tiếp, nêu 3 bước nhét một con voi vào tủ

- À .. ừm ... ” thế éo nào lại có 3 bước nh ” - anh bặm môi suy nghĩ - Chịu, đáp án đi.

- Đơn giản :

B1 mở tủ

B2 nhét con voi vào

B3 đóng tủ

” Ở thế bắt nào ” Anh tức xì khói

- Tiếp, nêu 4 bước nhét con hươu vào tủ.

” Ở tới 4 bước ?? ” - B1 mở tủ B2 ờ.. nhét con hươu vào.. - chưa nói xong cô đã nhảy vào hét:

- Sai, đáp án :

B1 mở tủ

B2 lấy con voi ra

B3 nhét con hươu vào

B4 đóng tủ.

” Tức lắm rồi chắc chắn phải trả lời được câu tiếp” Khói bắt đầu dần hiện lên trên đầu anh

- Tiếp này. Trong sinh nhật của chúa sơn lâm, mọi vật đều đông đủ hỏi thiếu con nào?

- Thiếu con .. - ” Ở thiếu con nào nh ” - Con à ... con người

- Sai rồi, con hươu - anh cười lớn

- Hả, tại sao ??

- Tại nó đang nằm trong tủ, há há - cô cười lớn chọc tức anh

- E hèm.. câu tiếp. Một bà già qua cầu, dưới là đầm lầy tổ của cá sấu hung dữ, bỗng bà rút xuống hỏi sao không chết ??

- A ! biết rồi, tại cá sấu đi sinh nhật chúa sơn lâm!! - anh thuận theo logic của câu đồ này giờ.

- Giải, không tệ, vậy sao bà vẫn chết??

- Tại .. ” Lại nữa, sao bà chết nh ” A! ” tại dưới đầm lầy còn 1 con cá sấu !

- Sai bét!!

- Vậy sao bà chết - Anh tức tối hỏi lại

- Tại một viên gạch trên máy bay rút xuống đầu bà. Gihhi - Cô cười với khuôn mặt gian xảo. - Tỷ số là 2 - 1, vậy từ bây giờ tôi sẽ là gia sư của anh, không được chối cãi.

Anh tức tối hừ một tiếng rồi đóng cửa phòng thật mạnh ” RẦM ” rồi đi ra ngoài. Anh nhấc điện thoại lên và gọi cho ai đó, vẻ mặt cậu anh có vẻ thâm hiểm...

- Alo, nhờ xử dùm 1 thằng nhãi không sợ trời không sợ đất được không.

[..]

- Ok nhờ cậu hết nhé, haha

[..]

Tút..Tút..

Anh lại gọi cho 1 người khác

- Yến hả em, đi bar không em, anh đang có tâm trạng không vui đây - anh nhẹ giọng nói chuyện với người con gái tên Yến.

[..]

- 9h tối nay tại bar The King nhé em, nhớ em quá, tối nay anh sẽ cho em xem 1 trò thú vị, haha - anh nói giọng hiểm ác, sau đó chuyển qua nói ngọt, xem ra cô Yến này là người quan trọng của anh Bảo nhà ta.

- Thiên!! - anh gọi cô

- Vâng cậu chủ?

- Tối nay cùng tôi đi bar! - anh nhìn cô thích thú, nham hiểm

- Cô khá lo về lời mời của anh nhưng vẫn đồng ý đi.

//Tg: Chap 4 sẽ giới thiệu 2 nhân vật Bảo mới nói chuyện nhé!

4. Chương 4: Trận Ấu Đả

Giới thiệu 2 nhân vật mới:

- Hoàng Bảo Yến: 16 tuổi, chung lớp với Bảo, bạn gái bảo. Cũng xinh, xấu xa ác độc, con gái cưng của giám đốc công ty GPS (đang trên bờ vực lung lay)

- Lâm Bảo Tùng: 16 tuổi, bạn thân của Bảo. Đẹp trai, chủ bang Narei. Có mái tóc đỏ đô, đôi mắt tím huyền diệu. Nhà cũng chả phải dạng vừa. Sau này theo phe Hân ==))

#####

Bước lên chiếc xe bmw 2 cánh màu đen, cô ngồi ở hàng ghế lái phụ với tư cách vệ sĩ, còn anh ngồi ghế sau. Đang chán nản bỗng anh liếc nhìn gáy cô ngạc nhiên ” hần có cái cổ trắng mà nhỏ thật, như con gái vậy, không lẽ hần là GAY ?? là thụ hả ?? ” Anh bật cười làm cô khó chịu.

10 phút sau, xe có mặt trước quán Bar The King. Có một cô gái mặc áo crop top màu đen, để lộ 1/3 vòng 2 thon như người mẫu của mình và quần đùi ngắn cũng tông với màu áo, đôi giày convert màu đen đế cao và một chiếc túi xách hàng hiệu. Thấy anh bước xuống, cô cười tươi vậy - Cô là Yến, người mà anh tin tưởng nhất. Cô sở hữu khuôn mặt trái xoan kiều diễm, nước da trắng hồng rạng rỡ, đôi mắt to tròn với cặp len màu violet, đôi môi nhẵn mịn với màu thỏ son đỏ hồng. Trông cô đúng chất vị tiểu thư cá tính.

Thấy anh đám con gái trong Bar hét điên cuồng, anh mặc một chiếc áo sơ mi trắng bung 2 nút áo đầu và chiếc quần jean đen, kèm theo là chiếc áo khoác da cũng tông với màu của quần. Trông anh và Yến thật xứng đôi. Lại một lần nữa, đám con gái trong Bar hét lên, có người xịt máu mũi - ngất xỉu khi cô bước xuống. Cô diện một bộ vest đen và mái tóc hất ra đằng sau nhìn cô thật cuốn hút. Không ai nghĩ rằng cô là con gái. Yến lên tiếng:

- Anh chàng đó là ai vậy anh?

- Vệ sĩ - anh nhìn Yến cười âm áp

- Đẹp trai đấy ! Không bằng anh thôi - Yến nói

Anh cười khì. * Bộp *

- Chào Bảo, Yến - Tùng xuất hiện vỗ lên vai của Bảo. Đám con gái lại nhập viện một lần nữa

- Chào Tùng - cả 2 đồng thanh

- Hôm nay dẫn anh chàng nào tới làm náo loạn bar vậy ? Đừng nói tôi tên đấy nhé - Tùng lộ vẻ mặt thích thú, dăm chiêu hỏi.

- Chính xác, xử nó giùm tôi, dám xem bốn thiếu gia không ra gì - Bảo ghé sát tai Tùng nói

- Tướng thế kia mình tôi là đủ - Tùng cười rồi bước lại chỗ cô. Đằng sau vọng lại tiếng của Bảo : “Cẩn thận nhá”

- Chào anh bạn, làm với tôi 1 ly nhé, tôi là chủ quán bar, hình như anh mới đến lần đầu, tôi là Tùng - Tùng cười nhẹ nhàng

- Xin chào, tôi là Thiên, thành thật xin lỗi vì tôi không biết uống - cô cười, đôi môi mỏng của cô khá đẹp làm Tùng đơ một hồi ” Chết tiệt, mình bị Gay hử, mai phải kiếm bác sĩ ngay mới được ”

- Tôi khá thích bắt chuyện với anh, vào phòng tôi đi tôi sẽ cho anh biết một số tính cách của thằng Bảo. - Tùng mời cô

- Xin lỗi, tôi còn phải bảo vệ cậu chủ ! - Mặt cô đanh lại, nghiêm nghị.

- Không sao, nó vào phòng của tôi trước rồi, nếu anh muốn bảo vệ thì vô mà bảo vệ

- Vâng !

Giọng nói của cô làm Tùng lạnh buốt sống lưng vì chưa từng thấy người nào lạnh lùng như vậy. Tùng ngẫm hiểu lý do vì sao Bảo nói cẩn thận. Nhưng trong suy nghĩ của Tùng lại suy nghĩ khác ” Hình như hẳn không có cục Adam ” suy nghĩ này cứ lớn vồn trong đầu Tùng.

* Cách * cửa mở, cô bước vào thấy Bảo đang ngồi cùng với Yến và con có 2 cô gái ăn mặc thiếu vải. Khi cô cùng Tùng bước vào ngồi thì 1 cô bước đến chỗ Tùng, 1 cô bước đến chỗ cô. Á vòng tay qua cổ cô, cô hất ra buông 1 câu lạnh lùng:

- Xin lỗi tôi không có hứng với loại như cô.

Tùng lên tiếng:

- Thiên, anh khá thú vị đấy

- Anh quá khen rồi

Theo kế hoạch của Bảo và Tùng thì 2 người sẽ chuốc say cô rồi xử 1 trận cho ra trò nhưng cả 2 không ngờ tửu lượng của cô khá tốt.

- Anh uống tốt vậy sao lúc đầu nói không biết uống ? - Tùng thắc mắc

- Không thực sự tôi uống rất tệ, luôn thua ba tôi - cô cười

- Đẹp đi ! Vào chuyện chính luôn - Bảo say mềm quất, anh đập tay vào bàn tính bay thẳng vào để đánh cô nhưng vì tính nhạy bén cô né được.

- Cậu chủ! cậu say rồi!- cô nói

- Để tôi đưa anh Bảo về - Yến nhếch môi rồi đỡ Bảo đi

Trong phòng chỉ còn lại Tùng và Hân, Tùng cũng nể tình bạn nên tính đánh vào bụng cô, không ngờ cô nhanh tay hơn, bẻ tay anh ra đằng sau và nói

- Anh muốn gì?

- Tất nhiên là xử lí anh rồi - Tùng đau đớn cứng giọng nói, vì khỏe hơn nên anh vẫn hất được tay cô

- Tại sao? - cô ngờ nghệch hỏi

- Vì anh dám đụng đến thằng Bảo, anh gan lắm đấy! - Tùng nói giọng danh thép

- Ha.. thằng quỷ đó kêu anh làm vậy sao? - cô cười khinh bỉ

- Anh dám nói vậy ư?- Tùng tức giận dấm vào bụng cô, nhưng cô né được, xui thay lại vấp cái ghế, cả 2 té ngửa lên cái ghế sofa và.....tay Tùng đặt lên ngực cô...

- Mềm quá, anh..là con gái ư - Tùng ngạc nhiên, ngây thơ vô số tội hỏi

- AAAAAAAH!!!! - cô hét lên

- Bình tĩnh bình tĩnh!!! Anh là con gái thật sao??? - Tùng hoảng hồn hỏi cô

- IMMMM!! Cấm anh nói cho ai biết rõ chưa!!!! - Cô đỏ mặt hét lên mặt như muốn ” nuốt chửng” người đối diện

- Vâng!!!-anh đơ đơ, ngoan ngoãn trả lời như sợ cô ăn tươi nuốt sống mình- Tại sao cô lại giả làm con trai?? đừng nói với tôi cô muốn tiếp cận thằng Bảo vì nó nhà giàu nhé???

- Anh điên à, thiếu gì người sao tôi phải tiếp cận tên hách dịch đó? Công việc của tôi, và nó đòi hỏi tôi phải giả trai, hừ..hừ..- cô bực mình trả lời Tùng- Còn nữa, anh mà mách lẻo với tên đó thì không chỉ như vậy đâu, tôi hỏa thiêu anh luôn đấy - cô lườm anh

- Biết rồi, mà...làm bạn đi..hì hì, tôi hứa sẽ giữ miệng - Tùng hình như đã dỗ cô rồi

- Nếu như điều đó làm anh giữ mồm giữ miệng - cô trở lại với giọng điệu lạnh lùng vốn có của mình

- Tôi đưa cô về!

- Được, dù sao tôi cũng không có xe về!

15 phút sau đã cô có mặt tại nhà hân

- Cô... à nhầm anh ngủ ngon

- Anh cũng vậy - Hân quay lưng định đi vào trong thì Tùng hỏi nhỏ :

- Cô tên thật là gì?

- Hân, Nguyễn Lê Gia Hân - rồi cô đi, bỏ lại Tùng đứng cười một mình, thấy cô đi hẳn vào trong rồi Tùng cũng leo lên xe chạy về. Vừa chạy anh vừa nghĩ đến cô vừa cười thầm.

5. Chương 5: No Caption

Về đến nhà, Yến đã dìu Bảo lên phòng trước. Hân vào phòng mình và thay đồ, đã 12h rồi nên cả nhà đã đi ngủ hết, cô có thói quen không ngủ vào lúc tâm trạng không ổn, đêm đó cô thức. Cô đi ra ban công nhìn bầu trời đầy sao ” trắng sáng quá, chắc sắp rằm rồi ” cô nghĩ quẩn. Nhìn bầu trời, bất giác cô nhớ ba, cũng đã gần 1 tuần rồi cô chưa liên lạc với ba, không biết ba mình đang làm gì nhỉ, ông sống có tốt không ? Không có mình chăm sóc vẫn ổn chứ ?? Đó là suy nghĩ hiện giờ của cô. Cũng 1h rồi nhưng sao cô thấy không buồn ngủ, bỗng có tiếng gõ cửa

- Vâng mời vào - Cô lên tiếng nhưng vẫn nhìn ra ngoài

- Thưa cô Hân, bà chủ có chỉ thị mới cho cô - ông quản gia ôn tồn bảo

- Có chuyện gì vậy thưa bà chủ? - cô nhanh chóng xuống nhà

- Từ ngày mai, cô sẽ là thầy giáo dạy toán, dạy chủ nhiệm lớp của cậu chủ

- Vâng, tôi hiểu rồi cảm ơn bà. Sao giờ này bà và bác quản gia chưa ngủ ?

- À, ông già này khó ngủ lắm - Bà Hoa cười hiền chỉ về phía quản gia - Tôi xin phép, cô ngủ ngon - Bà thật đẹp lão

- Vâng, bà chủ cũng vậy.

3h sáng, Bảo tỉnh dậy thì thấy đau đầu bèn ra ngoài lấy ít nước uống. Ra thì thấy cô đang cầm tách cà phê nhìn ra cửa sổ, trông cô thật cô đơn. Chợt nhớ ra dặn Tùng xử lí cô mà sao cô trông như không có gì xảy ra anh chạy nhanh vào phòng bấm máy gọi Tùng:

- [Alo, bà nội cha đứa nào đêm hôm khuya khoắt gọi chi vậy hả] - đầu dây bên kia hét lên

- Ông nội Bảo của mày đấy. Mày làm việc kiểu gì mà hần ta không có tí xây xát gì vậy hả

- [À .. ờ ..] - Tùng bậm môi suy nghĩ - [A .. tại mày nói tao cẩn thận ... hần ta mà tao khinh địch nên ...]

- Ít ra cũng phải cho hần xây xát chứ

- [Nói thì hay lắm, không phải hần bầm dập mà tao là người bị bập dập đây này. Hứ!]

- Thôi sáng mai lên trường tính kế tiếp, giờ mày ngủ tiếp đi

Nói rồi anh cúp máy cái rụp, chui vào chăn ngủ tiếp. Sáng hôm sau:

- Cậu chủ dậy đi học, sáng rồi - giúp việc 1

- Biết rồi - Bảo nhăn nhó

Anh ngồi dậy vươn vai rồi vào nhà tắm làm VSCN. Chuẩn bị đầy đủ anh bước xuống nhà ăn sáng thì chỉ thấy mỗi Thiên (Hân đấy)

- Mẹ cả quán gia đâu?

- Đi trước rồi, cậu dậy trễ quá - Đáp cụt lủn

- À ra vậy - nói rồi anh kéo ghế ra ăn sáng, không gian trên bàn ăn im lặng đến đáng sợ. Anh lén nhìn sang cô để tìm cách hăm dọa thì giật mình ” Tên này trắng quá, đáng người lại nhỏ gọn, đôi môi mỏng đỏ tự nhiên, đôi mắt 2 mí với hàng lông mi cong vút, hần là con gái à sao chăm sóc da dữ vậy ?? ” bỗng chốc tim anh loạn 1 nhịp * bộp * ” Bảo à, mày là đàn ông thích được .. à nhằm đích thực đấy Bảo, sao mày rung động vì một thằng con trai khác chứ ”. Nghe tiếng động lạ cô quay sang hỏi:

- Có chuyện gì sao thưa cậu chủ - cô vừa nói vừa nhai làm khuôn mặt rất baby, anh loạn thêm 1 nhịp đập nữa ” Không ổn rồi Bảo ơi, bình tĩnh đi Bảo, nghe tao tìm ơi ”

- À .. không có gì, thôi tôi đi học! - anh ngó qua chỗ khác tránh nhìn vào đôi mắt đen láy của cô

- À chờ tôi với - cô gọi theo

Anh và cô cùng đi đến trường, cô vẫn ngồi ghế trước, anh ngồi ghế sau. Đi đến một căn nhà thì dừng lại, thì ra là nhà Yến, anh đến để đón Yến cùng đi học. Yến mở cửa bước lên xe ôm Bảo cứng ngắc, cô chỉ biết lắc đầu nhìn ” Bọn trẻ bây giờ yêu đương công khai thật, cơ mà hình như cô Yến có vẻ gì đó không ổn, mình có cảm giác bất an nơi cô ta” Cô liếc nhìn qua Yến, cái liếc lạnh đến buốt não, Yến sợ sệt nhìn cô rồi lên xe, chiếc xe từ từ lăn bánh đến trường

Ngôi trường nơi cô dạy có tên là Blue Star, bước xuống xe là hàng tá học sinh chạy ập đến, nào là chụp hình Bảo, xin chữ ký Bảo, làm quen Bảo.... và không quên tặng Yến những cái liếc mắt “Thân thiện”. Khi Hân bước xuống xe, cả trường bỗng im phăng phắc không một tiếng động. Cô bước hiên ngang vào trường, những lời bán tán bắt đầu rộ lên:

- Trường mình có thầy đẹp trai vậy?

- Ông thầy ấy bánh quá!!!

- Chắc là nhiều gái theo lắm..

- Đẹp trai quá đi

Bla..bla..

Cô không để tâm gì, cứ vậy bước vào phòng hiệu trưởng. Trong phòng hiệu trưởng bàn ghế ngăn nắp, trên bàn có ghi bảng “Thầy Hiệu Trưởng: Rin” màu xanh, và trên chiếc ghế hiệu trưởng có một anh chàng khá điển trai đang chơi với mô hình xe mô tô??. Rin là cháu của bà Hoa, anh họ của Bảo, là người biết được thân phận thật của cô

//Tg: nhân vật phụ cho qua nhá!!

6. Chương 6: Dạy Học

- Chào hiệu trưởng - Hân lên tiếng. Lúc này, người đối diện mới buông mô hình mô tô xuống, nhìn Hân bằng đôi mắt lạnh lùng, chậm rãi bước lại gần cô. Bỗng:

- Chộ ôi Hân, lâu ngày hông gặp bà phê hông, bác trai sao rồi, bữa nào tui sang nhà bà chơi nha hay bà sang nhà tui cũng được, hay đi ăn, xem phim, uống nước, đi du lịch, phượt gì đi đâu cũng được, từ hồi học xong cấp 3 đến giờ chả chịu liên lạc với tui gì hết, phone hay nhắn tin đều không có lấy 1 một, giận bà rồi, Hứ! - Rin (hiệu trưởng) xỏ một tràng xong nhảy lên, ôm Hân cứng ngắc. Ông là bạn của Hân, từ hồi cấp 3 rồi. Trong lớp Hân chỉ chơi thân với ông và Hiếu thôi.

- Thôi tui xin lỗi, tui khỏe mà. Ông chả thay đổi gì hết - Hân cười xòa

- Còn bà thay đổi 180 độ luôn á, tự nhiên giả trai chi, bộ tính làm hotboy nổi loạn ở cái trường này hả. Còn đâu bạn Hân xinh đẹp, nét na, trong trắng của tui. Nói bà nghe, bà có giả trai đi nữa cũng không đẹp bằng tui đâu - Rin hếch mũi

- À vâng, anh Rin của em đẹp lắm - Hân cười lớn - Thôi, vào việc chính, đưa tui đi nhận lớp nhanh

- Tí thì quên, bà dạy toán lớp 11a1 nhá, hôm qua chị Hoa có nói tui rồi. Đi, tui dẫn bà đi - Nói rồi Rin lôi cô đi một mạch.

Đến cửa lớp 11a1, Rin ra hiệu cô đứng ở ngoài. Bên trong lớp giờ chả khác gì một cái chợ vỡ, đứa thì “seo phì” đứa nhắn tin, hát, ngủ, đọc truyện, điển hình là tám. Rin hét:

- Cái lớp này im hết cho tôi - với quyền lực của hiệu trưởng cả độ đẹp trai trời cho, Rin rất có uy quyền trong cái trường. Nghe Rin quát, cả lớp đầu vào đẩy ngồi vào chỗ.

- Cô Nguyệt chủ nhiệm lớp này từ hôm nay sẽ nghỉ dưỡng thai, thay vào đó là một chủ nhiệm mới cực đẹp trai sẽ thay cô Nguyệt dạy lớp này. Mời thầy vào - Rin nói. Hân bước vào với bao con mắt hình trái tim nhìn chăm chăm, có đứa còn ngất tại chỗ, lặc đầu đó một đôi mắt nhìn Hân cười hiền (anh Tùng chứ ai) và một đôi mắt gian xảo (thím Bảo nè)

- Chào cả lớp, từ hôm nay xin một người giúp đỡ - Hân cười lộ chiếc răng khểnh làm bao nhiêu học sinh nữ nhập viện

- Thầy giới thiệu đi thầy - học sinh 1

- À, tôi tên Thiên, 21 tuổi, độc thân

- Kyaaaaaaaa, thầy còn độc thân kìa - 3,4 học sinh nữ hét lên.

- Bà cẩn thận tên Bảo nhé, thôi tui đi trước - Rin hát vai Hân rồi bước ra

- Chúng ta bắt đầu bài học hôm nay, các em lấy sách vở ra đi

Với chỉ số IQ cao vật vã, Hân biết cách dạy học sinh đúng cách và dễ hiểu, sau 15' Hân đã dạy xong 1 bài làm cả lớp ngỡ ngàng vì chưa bao giờ mình tập trung học như hôm nay và không ngờ nó dễ hiểu một cách kì lạ. Hân cho cả lớp làm bài tập còn mình thì đi loanh quanh trong lớp, đến chỗ Tùng cô dừng lại ghét sát tại Tùng thì thầm:

- Em đã nói cho tên Bảo biết gì chưa hả - Lời nói kèm phần đe dọa

- Ưc - Tùng nuốt nước bọt - Dạ chưa thưa cô .. à thầy

- Tốt - nói rồi cô quay đi. Lúc này Bảo mới hỏi Tùng:
- Ê mày thân với hần hồi nào vậy hả?
- À .. thì ... thì tại lần đầu có người đánh nhau giỏi hơn tao nên tao bái làm sư phụ - Tùng kiểng cổ và nhìn sang Bảo xem Bảo tin không
- Thì ra là vậy - Bảo trả lời (nó tin thật)
- À mà còn, tao sẽ không tham gia kế hoạch của mày đâu, tao rút nhá - Tùng nháy mắt
- Mày ... bỏ bạn à?? - Bảo nhìn Tùng đe dọa
- Ủ - Tùng gật đầu không suy nghĩ
- Mày ...
- Hí hí, thôi mà, sao tao nỡ làm gì với senpai của tao được, thông cảm cho tao nha - Giọng Tùng ngọt sớt
- Xì, được rồi - Bảo nói " Hừ, anh được lắm, còn lôi kéo cả bạn tôi qua phe anh, cứ chờ xem tôi sẽ làm gì anh đây Thiên à " Bảo nhìn Hân với ánh mắt căm thù. Đầu đó Hân thấy được sự nguy hiểm nên đã nghĩ tới Bảo chắc chắn sẽ làm gì cô.

7. Chương 7: Tình Cờ

Chuông reo, giờ học kết thúc, học sinh kéo nhau ùa về. Hân ra lấy xe, đậu trước cổng trường chờ Bảo (chụy này có bằng lái xe 4 bánh nha). Thấy xe mình, Bảo mở cửa tính bước vào thì Yến chạy đến :

- Darling, cho em quá giang với
- Ok, mời quý cô lên xe - Bảo đùa. Cả 2 cùng bước vào với bao con mắt ganh tị đang nhìn mình. Xe chạy bon bon trên đường, đến nhà Yến thì dừng lại. Yến bước xuống xe, trước khi đi không quên hôn vào má Bảo một cái làm tim anh đập thình thịch.
- Bái bai darling, tí em nhắn tin cho anh nha
- Bai - Bảo vẫy tay. Xe lại đi thêm một đoạn nữa thì Bảo cất tiếng hỏi:
- Anh làm chủ nhiệm lớp tôi từ bao giờ vậy, ai ra lệnh?
- Từ hôm nay, bà chủ ra lệnh.
- Làm sao anh lôi được thằng Tùng qua phe mình vậy hả?
- À ... - " Chết rồi giờ sao ... A " - Tại cậu Tùng tự nhiên bái tôi làm sư phụ nên ... tôi không biết gì cả.
- Hừ! - Bảo thở mạnh. Bỗng Hân có tin nhắn , từ Hiếu (anh thợ cắt tóc ấy)
- Ê người đẹp, mai rảnh không, đi uống cà phê? được thì ra quán The Basic, 2h30 - Ngồi nghĩ một hồi, Hân nhắn tin:
- Ok luôn - Rep xong cô cười quay qua Bảo nói:
- Cậu xin phép bà chủ mai tôi bận, không đi theo cậu được. - Nghe đến đây Bảo mừng như muốn hét lên:
- Ok, khỏi xin phép, mai tôi cho anh nghỉ một ngày - " Tuyệt, mai được tự do rồi bay ơi, há há". Giờ đến lượt điện thoại Bảo rung lên, có tin nhắn, là từ Yến:
- Hey anh yêu, mai đi uống cà phê đi
- Ủ, cho anh địa chỉ - Bảo vừa cười mỉm vừa nhìn điện thoại
- Quán The Basic nhá, 3h chiều
- Rồi, mai gặp.

Một ngày trôi qua, đến giờ hẹn, vì hẹn cô sớm hơn nên cô đi trước. Cô không mặc vest hay áo sơ mi nữa mà là một cái áo thun trắng trơn, bên ngoài khoác chiếc áo sơ mi xanh đen tay lửng, quần jean đen kết hợp đôi giày thể thao đen, nhìn cô thật năng động. Đến chỗ hẹn, cô mở cửa thì bao nhiêu ánh mắt nhìn cô. Tiếng xì xào vang lên:

- người đầu đẹp trai vậy

- Như tài tử điện ảnh

- Anh ơi, em đổ anh mất rồi ...

Cô mặc kệ, ngó tìm xung quanh thì Hiếu đứng lên vẫy:

- Hân ơi, bên này. - Hân bước tới, nhìn Hiếu rồi cười chào:

- Hello cưng, à mà này, gọi tui là Thiên chứ - Cô cười

- Quên, mà thôi kệ, ở ngoài mà có sao đâu cô nương của tôi

- Phì, ông thích gọi sao thì gọi.

- Thật, nhờ tui cắt tóc cho bà xong giờ thành một nam nhi bảnh bao rồi, có khi ngang tui chứ nhỉ - Hiếu hất cằm tự tin

- Thôi ba, tui là tui đẹp hơn ông rồi đấy. - Chị phục vụ đi đến bảo:

- 2 anh dùng gì ạ ?? - Mới đầu chị hơi ngỡ ngàng vì trước mặt mình bây giờ là 2 hotboy.

- Chị cho em 1 cà phê đen và 1 ly capuchino nóng. - Hiếu trả lời

- 2 anh đợi một chút - Nói rồi chị quay đi, tim đập thình thịch ” người đầu đẹp trai còn lịch sự, giọng men lỳ quá ”

- Chà, vẫn nhớ sở thích của tui à - Hân nói

- Bà nghĩ sao, tui với bà chơi với nhau bao nhiêu năm rồi hả

- Có 6 năm làm ghê

- Hờ hờ, 6 năm là hơi bị lâu đấy.

- Rồi rồi, hôm nay gọi tui ra đây có gì không?

- À, tui muốn bà làm người mẫu cho tui

- Hả ?? ông là thợ cắt tóc hay thiết kế thời trang vậy ??

- Thì cả 2, mà tui tìm biết bao nhiêu người mẫu cuối cùng thấy bà là hợp nhất. Sao, bà đồng ý không??

- Nếu ông đã nhờ thì không thể không đồng ý - Hân cười

- Ok, bà nhớ nhé, khi nào chụp hình tui phone bà sau. Mà bà này, dáng bà chuẩn vậy, mặt đẹp nữa, làm con trai thấy uống không??

- Công việc thôi mà, chỉ công việc này mới thích hợp với tui

- Haizz, bao nhiêu công việc không thích lại thích cái này, tui nể bà thật

- Hiehie, đa tạ quá khen. - 2 cô cậu cứ ngồi 8 suốt. Đến giờ hẹn của Bảo, anh cũng đến nhưng đi cùng với Yến. 2 người họ ngồi ở gần cửa còn bên Hân ngồi góc khuất nên Bảo không thấy Hân. Nhưng cô đã thấy anh:

- Hiếu, thấy cặp đôi vừa mới vào không??

- Thấy, rồi sao?

- Cậu chủ của tui đó. Tui ghét nó cực kì - Hân bĩu môi, cute cực. Cầm lòng không được Hiếu nhéo 2 má Hân

- Chộ ôi tiểu thư của tui dễ thương quá - Cười
- Ái đau đau, buồn tở ra - Hiếu buồn ra, Hân liền xoa xoa 2 má của mình.
- Mà sao cậu ghét nó vậy?
- Cậu không thể tin đâu, nó hách dịch lắm, bữa còn cho người đánh tui cơ
- Cái gì, dám đụng đến bà à, thật tội cho thằng đó. Cầu Chúa ban phước lành cho em ấy, Amen.
- Ê, ông là bạn tui hay bạn nó vậy
- Ờ thì bạn bà, hi hi.

Qua phía Bảo (... cho tác giả bỏ qua phần nói chuyện nhá, toàn về yêu đương thôi mà tác giả ghét yêu đương lắm, sến rện à =))). Yến nhìn thấy Hân từ đầu nhưng cô nghĩ là chỉ đến để bảo vệ Bảo với tư cách vệ sĩ thôi nhưng cô thấy Hân đang nói chuyện với Hiếu thì giật mình ” Anh ta không đến để làm nhiệm vụ sao?? mà anh ta đi cùng ai ấy nhỉ, đẹp trai quá ” Yến hỏi Bảo:

- Ủa mà hôm nay anh Thiên không đi cũng darling hả?
- À tự nhiên anh ta có việc bận nên xin nghỉ, cũng khỏe, chúng ta không bị ai làm phiền

Từ khi nhìn thấy Hiếu, Yến có cảm giác như Hiếu là một thiên thần đang tỏa sáng hào quang lấp lánh, còn hình ảnh Bảo trong mắt Yến càng ngày lu mờ, cô sẽ phải làm gì để hiểu lòng mình ?? Chờ mấy chap nữa nhá =))

8. Chương 8

- Ê Hân. Có phải cậu chủ cậu không? - Hiếu liếc mắt qua Bảo rồi hỏi. Hân giật mình, từ từ ngó xung quanh, trong khi đó Bảo định quay đầu lại gọi anh bưng bê, và chuyện gì đến cũng đến, 2 ánh mắt gặp nhau, không mấy thiện cảm. Hân chần chừ rồi đứng lên, tiến về phía Bảo.
- Xin chào cậu chủ, không ngờ cậu lại ở đây! - cô vui vẻ
- Ờ - anh không đếm xỉa đến cô
- Vậy tôi không làm phiền thời gian quý báu của cậu - cô quay lưng bước đi, đến chỗ Hiếu ngồi, sau đó không đoái hoài gì tới anh làm anh tức anh ách, đây là người lần đầu tiên xem thường anh như vậy, không những 1 mà rất nhiều lần.
- Về nhé Hà..Thiên? Tổ đưa cậu về? - Hiếu đưa tay vuốt cọng tóc rơi xuống mắt cô
- Ừ vậy phiền cậu nhé! - rồi 2 người đứng lên 1 mạch, lúc đi về không thèm liếc nhìn Bảo khiến anh càng tức điên lên, anh cũng nói với Yến là về, nhưng vì có công chuyện anh không thể đưa Yến về. Anh chạy chiếc BMW đuổi theo sau chiếc Vios của Hiếu.

15 phút sau xe dừng lại trước 1 nhà trọ nhỏ, cô bước xuống rồi chào tạm biệt Hiếu, không quên tặng anh cái ôm thân thiết, từng hành động kì lạ của cô với người con trai kia đều lọt vào mắt Bảo khiến anh rùng mình “Không lẽ hắn là GAY trời?? Có khi nào dạy mình riết hắn yêu mình không?? Không, không được, phải xử hắn để hắn nghĩ việc” Bảo nhếch mép cười, chứa rất nhiều điều hiểm độc. Bảo lấy điện thoại ra, bấm lia lịa vào màn hình và sau đó là nụ cười hết sức thoải mái..Chuyện gì đang xảy ra??

1 ngày trôi qua. Cô thức dậy sớm, thay đồ rồi đi đến trường. Vẫn như thế, tiếng reo hò, hú hét của đám học sinh nữ vẫn làm phiền cô, không chỉ vậy những người học sinh nam không quên ném những cái liếc mắt “thân thương” đến cô làm cô luôn có cảm giác lạnh xương sống. Và tiết học sáng kết thúc, đang giờ giải lao, Yến đến tìm cô

- Hôm qua thầy đi với ai đến quán The Basic thế - mắt Yến sáng rực rỡ
- À..ờ..bạn tôi - Cô cười, trả lời có chút ngập ngừng
- Thầy có thể cho em biết tên, địa chỉ nhà, số phone, email, facebook, twitter của anh ấy không??

- Xin lỗi, nhưng tôi không muốn tiết lộ, tôi chỉ có thể cho em biết anh ta là Đình Hiếu. Và em đã có cậu chủ, sao lại hỏi về người ấy? - Mắt cô có chút lo lắng

- À..thì..là..mà.. à đúng rồi, bạn của em cứ hỏi về anh ấy suốt!

- Xin lỗi nhưng hình như hôm qua chỉ có em và Bảo đi cùng nhau?

- À thì..thấy ảnh cũng đẹp trai, chụp hình lại rồi có gì làm mai cho con bạn .. - Yến bắt đầu bịa chuyện

- Tùy em, nhưng tôi nhắc nhở, em làm tổn thương Bảo thì sẽ biết tay tôi và cẩn thận khi đụng vào Hiếu, không còn đường lui đâu - cô liếc nhìn Yến. Yến rùng mình, chào cô rồi chạy đi.

Đó là ngày hôm nay ở trên trường của cô nhưng còn ở nhà thì sao?

Rầm, xoảng, bụp, keng những tiếng động không ngừng vang ra từ một khu trọ, trong phòng bấy giờ chỉ có ba cô và 1 đám tên áo đen đang phá nhà cô và đánh đập ba cô. Trước khi tụi áo đen đi, có để lại 1 lời nói:” Con trai ông dám đụng tới cậu Bảo cũng gan lắm”

“Con trai?...Hân..không lẽ nó làm gì với cậu chủ?” suy nghĩ ấy vang trong đầu ba cô, vì bị hành hạ đau quá nên cũng chỉ nghĩ ngợi nhiều đó sau đó ngủ thiếp đi vì mệt mỏi. 7h tối khi cô bước về nhà để mang đồ ăn cho ba thì thấy trong phòng hỗn loạn, một bãi chiến trường và người đàn ông quần áo ngổn ngang, khắp người bầm dập đang ngủ trong bãi chiến trường đó, cô tức tốc gọi ba cô dậy

- Ba!! ba!! trả lời con nhanh lên ba!! - cô hốt hoảng

- O..oài.. Hân! con về rồi à? - ông ngái ngủ

-Ba!! nói con nghe, ba bị sao vậy, nhà mình bị gì??? - cô không ngừng lay người ba mình

- Ờ thì.... - ông ngập ngừng

- Ba!!! Nói con nghe!! - mắt cô đen sầm lại, “hỗn loạn” đó là từ duy nhất có trong đôi mắt long lanh ấy.

- Không..không có gì đâu con - Ông chỉ có thể trấn an đứa con của mình

- Ba!!!! không phải vậy, ai?? ai đã làm?? Con quyết sống chết với hân!! - cô gần như hét lên. Ông Hưng không còn cách nào khác..ngập ngừng

- Cậu...cậu ấy..đã..- ông run rẩy

- Cậu?? cậu nào mới được??

- Ờ..thì..- trong khi đang mệt mỏi với những vết thương, gặp thêm tình trạng bị khủng bố tinh thần, ông Hưng kiệt sức hoàn toàn, ngã sập ra đằng sau, bất tỉnh nhân sự.

- BAAAAAAA!!!! - cô không tìm được, hét rít lên, cái xoong rơi xuống, cái ly thủy tinh bể, những con chim đậu trên nóc nhà bay hết đi, sợ hãi vì tiếng hét tức tối của cô. Cô gọi cho bệnh viện rồi đưa ông vào

45 phút sau..

- Ba tôi có bị sao không bác sĩ - cô lo lắng

- Anh là gì của bệnh nhân ạ?

- Tôi là con bệnh nhân!

- Ông ấy chỉ ngắt xỉu do mệt mỏi thôi, không gì lo lắng. Nhưng...ông mắc bệnh ung thư phổi, đã vào giai đoạn cuối, có thể chỉ sống được 2 năm nữa... Tôi rất lấy làm tiếc..- ông bác sĩ nhìn cô lắc đầu rồi bước đi. Cô khụy xuống, đứng không nổi, nước mắt bắt đầu tràn ra, 1 giọt..2 giọt..và 1 dòng “thác”.. Ba là người thân duy nhất còn lại của cô, từ khi mẹ mất, ba luôn là người chăm sóc và yêu thương cô, những gì cô vừa nghe đã lại một lần nữa làm tan nát tim cô, nỗi đau ứa về, và cô lại bật khóc như một đứa con nít, đôi mắt đã đỏ hoe, đôi môi quầng rừ ngày nào giờ đã tái mét.. khuôn mặt xanh xao..cô không làm chủ được mình, bám vào điện thoại gọi Hiếu. người duy nhất quan tâm cô lúc này.

- Alo sao Hân?

- Cứu bồ..đi uống rượu không- cô nhẹ nhàng nói
- Sao thế? Đi thi đi. Có chuyện gì à? - Hiếu lo lắng hỏi cô
- Đi đi..rồi biết. Bar The King nhé - tiếng nắc động lại trong giọng nói của cô
- Ừ ừ..

9. Chương 9

Hiếu thấy lo lắng cho Hân nên gọi cả Rin đến.

Tại Bar The King, Hiếu và Rin bước vào làm cả bar chấn động vì 2 người quá bảnh. Cả 2 sáo sắc kiem bóng dáng Hân thì thấy cô đang ngồi ở góc khuất uống rượu một mình. Có vài cô mặc đồ thiếu vải lớn vồn kể bên nhưng Hân to tiếng đuổi đi hết. Rin và Hiếu chạy lại chỗ Hân, Hiếu nói:

- Hân à, có chuyện gì vậy, nói tui nghe
- Hiếu á, có cả..hic..Rin nữa sao, 2 người..hic.. đúng là bạn thân của tui..hic.. mà, lại đây tui tâm sự..hic.. - Hân ngẩng mặt lên nhìn rồi ra hiệu cho 2 người ngồi vào ghế cạnh cô.
- Hân à, sao vậy - Rin hỏi
- Từ từ ... ba tui, mới bị thằng * beep * Bảo thuê người đập..rồi còn căn nhà trọ nữa.. - Cô nức nở kể lại
- Hả, sao bà biết là Bảo - Rin hỏi giọng hoài nghi
- Ngu quá, với IQ cao vật vã của nó thì đó là chuyện thường - Hiếu cốc đầu Rin - Sao nữa, bà tính trả thù hả ?
- Ừ, tất nhiên nhưng tui sẽ tăng lên. sử dụng 2/10 sức mạnh để thằng nhãi đó tận hưởng nắm đấm của tui
- Hân nhìn Hiếu, đôi mắt nổi gân đỏ nhìn cô như một con thú mất kiểm soát
- Gì?? Sao lại nhìn tui như vậy, ổn xương sống lắm đó - Hiếu nuốt nước bọt
- Rin thì là anh nó, không ra tay được, tui ra tay thì ắt nó sẽ không nhận ra tui tính để ông nhưng mà sợ lại liên lụy
- Không sao..mà...bà chắc chứ? 2/10 tui sợ có án mạng..
- Hân ngả tay gác kiem cũng được 1 năm rồi, không sao, tôi cũng không muốn để thằng nhãi con của tôi làm hại bạn tôi - Rin ôm Hân nói
- Ừ, thôi được, tôi chiều ý 2 người..
- Hi hi, cảm ơn ông. À còn chuyện tui chưa nói cho 2 người
- Chuyện gì thế?
- Ừm ... ba tui ... bị ung thư giai đoạn cuối - Nói đến đây Hân như muốn khóc. Cô đã chịu nổi đau mất mẹ, giờ thêm ba nữa thì sao cô gánh được, cô sẽ suy sụp mất. Hiếu và Rin biết ở ngoài trông cô mạnh mẽ vậy thôi nhưng bên trong rất mỏng manh dễ vỡ, cô càng tỏ ra cứng rắn bao nhiêu là cô yếu đuối bấy nhiêu. Hân dừng một hồi rồi nói tiếp:
- Bác sĩ bảo nhập viện thì kéo dài được 2 năm nữa, không thì chỉ 2 tháng là gặp mẹ - Hân nói rồi òa khóc. Không cầm lòng nổi khi thấy cô như vậy, Rin ôm cô vào lòng rồi an ủi, cô ôm trả và khóc to hơn nữa, Hiếu thấy thế cũng nắm tay, vỗ lưng an ủi. Phía xa xa là bàn của Bảo, Yến và Tùng. Tùng đã để ý cô này giờ, định đi đến thì thấy hiệu trưởng và ông nào đó bước tới (Rin - Hiếu chứ ai), thấy cảnh ôm nhau thấm thiết ấy cậu tức đến trào máu họng. Yến cũng không ngoại lệ, nhìn thấy Hiếu là chỉ chú ý đến anh ấy, thấy Hiếu nắm tay, tâm sự với Hân cô ả tức lắm, muốn phanhtay Hân ra làm trăm mảnh. Nhưng rồi Yến chợt nghĩ : " Nắm tay ? Ôm ? 2 người đàn ông với nhau?..lúc trước còn cảnh báo mình về Hiếu..không lẽ..Gay hả ta người mình yêu lại yêu người con trai khác? Không không còn ông hiệu trưởng ngồi đó, chắc là có chuyện buồn thôi " Yến bàng hoàng. rồi tự trấn an mình

- Đây, người quen kìa - Yến chỉ tay về phía 3 người kia
- Ồ, thôi tôi ra chỗ sư phụ trước, nhớ sư phụ bữa giờ - Tùng có cớ chạy ra chỗ Hân
- Gớm, mới gặp hồi sáng - Bảo trẻ môi
- Hehe thôi pai - Tùng vẫy tay
- Yo!! chào 3 người - Tùng chào
- Chào..hic..Tùng hả..lâu rồi không gặp - cô giơ tay chào lại
- Chào! - 2 người kia đồng thanh
- Mới gặp hồi sáng chị ạ! (gớm,anh cũng như người ta thôi) mà chị bị sao thế - thấy cô hành động kì lạ, Tùng ngạc nhiên
- Uống rượu nên vậy đó..hic
- Đây, có chuyện gì xảy ra vậy - Tùng hỏi 2 người kia, họ chỉ lắc đầu mà miễn cưỡng nói
- Để tôi nói.. - Hiếu định nói thì
- Để tôi ! - Rin chen vào. Vì sợ Hiếu nói những chuyện không cần thiết, Rin nhanh chóng can thiệp
- Chuyện là thế này..thế kia..thế nọ..rồi nó như vậy..sau đó như kia..rồi lùm la ... - Rin kể 1 mạch nhưng không nói với Tùng về việc ba cô nhập viện và bị ung thư
- Chết tiệt! thằng khốn Bảo - Tùng hất đổ cái bàn. Những hành động này đều lọt vào mắt Bảo. Tuy không nghe được gì nhưng anh của có thể thấy được chuyện này có thể liên quan đến mình..chắc là về vụ ba nó..nghĩ đến chuyện này anh nở nụ cười chết người. Yến thấy vậy, lôi tay Bảo
- Mình qua bên đó luôn đi anh
- Ừ!
- Chào mọi người - Yến vẫy tay, chớp chớp mắt nhìn Hiếu, Hiếu nổi hết cả da gà
- Chào - cả 3 đồng thanh
- Có chuyện gì mà vui thế? - Bảo nhếch mép
- Không có gì! - Tùng lên tiếng
- Sao thế Tùng? à mà có phải vị ngồi nốc hết 3 chai rượu kia là thầy giáo kính yêu của tôi không - anh nói giọng mỉa mai
- Rồi sao? - cô lườm anh
- Tôi không ngờ người nghiêm túc như anh mà cũng như vậy, haha - Bảo cười lớn
- Xin lỗi, tôi là người như vậy đấy, à mà cậu cũng là con người, cùng đẳng cấp giống như tôi, có khi cậu kém tôi nữa, nên thế cậu không có quyền phán xét tôi - Hân lạnh lùng đáp trả, câu nói của Hân khiến Bảo tức sôi máu, anh vô tình (cố tình đúng hơn) hất vai cô, làm cô ngã nhào vào lòng cậu Tùng
- Á..! - Cô khẽ kêu, một giọng hét của một thiếu nữ...
- Cái gì vừa kêu thế?? - Bảo và Yến hỏi
- À chắc là con mèo..haha - Tùng cười xuề xòa, nâng người cô lên, tim cứ vậy đập thình thịch thình thịch không ngừng. Khi thấy Tùng với Hân thân mật, anh có cảm giác bức tức trong lòng và không hiểu tại sao
- Mèo ư? kì lạ..quán Bar nuôi mèo sao? - Yến nghi ngờ
- Chắc nó lạc vào, thôi bỏ qua bỏ qua - Rin phẩy tay
- Mà có chuyện gì thế? - Bảo hỏi

- À Hân có chuyện buồn - Rin nói đồng thời bị ăn 1 cái nhéo vào hông, Hiếu thì thầm “ông điên hả, Hân đâu ra đây, bà là Thiên”, “Chết cha...”

- Hân?? - Bảo nói

- À ờ..à..em gái Thiên có chuyện buồn nên Thiên buồn theo..tôi cả lũ buồn lây luôn, haha

- Ủ, Anh có em gái ư? Tôi mới biết đấy, à mà thôi.. tôi về trước đây - Bảo kéo tay Yến

- Em ở lại chơi 1 chút - Yến giựt tay anh ra, anh hơi ngạc nhiên

- Ờ..ờ..

Sau khi bóng dáng Bảo khuất dần, Yến chạy sang chỗ Hiếu ngồi, đè sát ngực mình vào tay Hiếu, Hiếu hoảng sợ, đổ hết mồ hôi, và vô tình anh tay trong tay với Rin

- Á... xem Hiếu lợi dụng nắm tay tui kìa - Rin đùa

- Điên hả ba!! Tui vô tình thôi - Hiếu tức giận

- Chọc xú làm thấy ghê - Rin bĩu môi. Hiếu quay qua quát Yến:

- Cô làm gì thế, biến đi, phiền. - Yến nghe vậy thì sợ, âm ỨC bỏ đi

- Thôi thôi 2 người, tôi đi xử lý “hắn” nhé, 4 người ở lại vui vẻ - Hân chạy vào toilet, đội tóc giả vào, trang điểm lên trông thật xinh xắn, thay bộ đồ nam tính thành một chiếc áo crop top đen và chiếc quần jean đen ngắn, sau đó mang cái mặt nạ bạch kim, chỉ để lộ một con mắt và đôi môi quyến rũ. Lên chiếc xe Saab đuổi theo chiếc BMW của Bảo. Liếc qua kính chiếu hậu, Bảo thấy có người theo dõi mình, liền quẹo vào một căn nhà hoang. Đúng như ý định của Hân, cô theo Bảo vào nhà hoang, chạy xuống xe đuổi theo

RẦM tiếng đập cửa vang lên, trong ngôi nhà hoang thấy Bảo đang đứng đó

- Đây.. đuổi theo tôi làm gì vậy cô em? Không lẽ yêu tôi quá hóa điên sao? - Bảo đùa giỡn

- Ta không rảnh mà yêu thể loại người như người, ta đến để trả lại món nợ - Hân giận giữ nói

- Ta có nợ ai đâu mà trả? Mà cô em muốn thì tôi chiều. Tôi không ngại đánh con gái đâu, haha - Bảo cười hả hê

- Được, ta đợi người nói câu này lâu rồi - khóe miệng Hân nhếch lên

Cuộc chiến sẽ xảy ra như thế nào? Và ai là người thắng? Liệu Hân có bị lộ thân phận? Đón xem chap sau nhé :*

// Tg: Vì đây là lần đầu viết nên tay nghề rất ấu, có gì mọi người cho ý kiến để Rin sửa lại nha, Cảm ơn các bạn đã đọc

10. Chương 10

Sau khi Hân đi một hồi, Rin lôi Hiếu và Tùng chạy theo, đến trước cửa nhà kho thì dừng lại rình bên trong. Lúc này Rin lôi ra 2 chiếc mặt nạ ình và Hiếu, màu ánh kim, cả 2 đều hở mắt trái và môi. Vậy là bộ ba HHR được tái hợp (Hân, Hiếu, Rin) bộ ba này đã làm khuấy động thế giới đêm một thời nhưng nghe nói đã tan rã. Khi chứng kiến bộ ba tái hợp ngay trước mắt mình, Tùng ngạc nhiên không nói thành lời. Thì ra bộ ba đều là người quen cả, Tùng là chủ bang Narei nên chuyện thế giới ngầm anh biết rất rõ có điều chưa bao giờ thấy mặt của bộ ba HHR. Rin hiểu được ý Tùng thì nhắc khẽ không được tiết lộ với ai và dặn Tùng đứng ngoài này để Rin Hiếu vào trước. Bên trong bây giờ là màn đấu mắt giữa 2 nhân vật chính. Bất ngờ Bảo xông lên, cô đứng thủ thế rồi ra chiêu tới tấp, Bảo dù thủ giỏi cỡ nào nhưng bị hành như vậy cũng đâu thể chịu nổi. Anh gục xuống, cô mỉm cười mãn nguyện, bất ngờ anh hất cái mặt nạ của cô ra, đập vào mắt anh là đôi mắt đen lầy lạnh lùng..giống Thiên, Hân ôm mặt ra lệnh Hiếu và Rin trói Bảo vào ghế. Cô

đi lại và nắm tóc Bảo hất lên, cô lấy trong túi quần ra một khẩu súng nhỏ, dí vào đầu Bảo làm anh hơi run. Cô cất tiếng

- không được! Giết cậu bây giờ chả khác gì chấm dứt trò vui lại - nói ra cô bắn vào tay trái và bỏ đi cùng Hiếu Rin. Trước khi đi cô có buông một câu:

- Đừng bao giờ gây sự với tôi, không thì cậu nhận hậu quả đấy.

Bên ngoài Tùng thấy bạn mình như vậy cũng tức lắm, nhưng đứng đến HHR, đúng hơn đến cô thì Hiếu và Rin không ngần ngại nhập cuộc. Anh nhớ một lần đấu tay đôi với Rin và bị Rin hạ đo ván. Đợi 3 người kia, Tùng mới chạy vào gỡ rối cho Bảo

- chết tiệt ! Bảo hét

- ai bảo mày đụng vào HHR, hên là con sống đấy con, tạ ơn trời đi - Tùng trấn an

- Con ả nói nếu giết tao bây giờ không vui, có lẽ nó và tao còn gặp lại. Chắc chắn lần sau tao không bỏ qua

- Anh ôm cái tay của mình, nghiền răng ken kết

- Này, con ả đó...có đôi mắt giống hần.. - Bảo giật mình. Tùng hoang mang tính nói gì đó thì Bảo nói trước:

- Đúng rồi, hần có em gái tên Hân, chắc chắn là ả - Tùng thở phào nhẹ nhõm bỗng anh nghĩ " ề, nó biết là em gái Hân vậy chẳng khác nào nó sẽ hành hạ Hân "

- Chắc mày nhìn nhầm rồi đó, không lẽ thằng anh đánh nhau thua mày mà con em lại hơn, hơn nữa tao với mày tìm thông tin nhà Thiên rồi ảnh làm gì có em gái. - Thấy Tùng nói cũng có lí, anh có dẫn đo suy nghĩ một chút rồi nghĩ " đúng rồi, ông chú Rin của mình hình như biết rất rõ Thiên còn nhắc đến Hân nữa, phải hỏi ổng mới được" anh cười nham hiểm.

- Từ từ, đừng vội, có thể là Rin sẽ không nói đâu - Tùng sợ sệt nói

- Sao lại không nói, ổng có máu mủ với tao, chứ không phải anh em nhà hần (Thiên) - Bảo hất mạnh tay, sau đó ung dung bước ra ngoài

- Ủ vậy đi tìm ổng đi - Tùng nói với giọng pha chút sợ

- Này! Bữa mày đánh tay đôi với Rin thì ai hơn - Bảo thắc mắc, liếc nhìn Tùng

- ổng hơn, trong khi tao bị áp đảo mà ổng còn chưa bị tao chạm vào là mày hiểu - Bảo né tránh ánh mắt của anh

- Ông này cũng không phải dạng vừa đâu, thôi lên xe! - Bảo hỏi Tùng rồi nổ máy, phóng xe tới nhà Rin

Kíng koong..kíng koong..kíng..kíng...kíng..kíng..koong

- Tụi bay phá nhà ông đấy à - Rin đập bay cánh cửa hét - Ủa Bảo, giờ này mày đến đây làm gì? - Trong bộ đồ ngủ, Rin gãi tóc nhìn đứa em họ

- Có chuyện muốn hỏi - Không cần mời..cứ vậy anh bước vô nhà (tự nhiên gồm)

11. Chương 11: Truy Tìm Tung Tích Cô Gái Mang Tên Hân

Rin rót trà, mời Tùng và Bảo ngồi, sau đó anh kéo ghế ngồi kế bên Tùng, đổ mồ hôi nhìn Bảo

- Sao có chuyện gì? Mày hiếm khi tới nhà anh lắm.

- Anh bảo là Thiên có 1 đứa em gái, tên Hân thì phải, đúng không - Bảo liếc nhìn Rin, Rin ngày càng sợ ánh mắt của Bảo, cố giữ bình tĩnh

- Ủ, Hân là em gái nó, con đó còn hơn mafia nữa

- Anh nói dối, em điều tra thông tin thì Thiên làm gì có em, anh ta là con một.

- À... ừ ... thì ... anh em kết nghĩa, gia đình Thiên coi Hân như một hành viên quan trọng ý , mà có chuyện gì?
- Theo em đoán thì nó là con ả đã đánh em như thế này - anh vạch tay có băng bó ra
- Sao mày biết, mày làm gì nó mà nó đánh mày? - Rin nhìn Tùng rồi quay qua hỏi Bảo. Anh lúng túng trả lời
- À...ờ..tính chộc Thiên xịu, qua nhà nó phá nhà rồi...“đùa” với ba hân..
- Mày giỡn mặt với anh hả Thiên - Rin tức giận đập tay xuống bàn. Bảo cũng hơi ngạc nhiên trước hành động của Rin. Lúc này cũng đã chắc chắn được thủ phạm phá nhà Hân, Tùng mắt đỏ lừ nghiêng răng ken két, Bảo lo sợ hỏi
- Có chuyện gì anh giận vậy? Còn mày nữa Tùng?
- Tao...tao thấy mày đi chầu diêm vương là được rồi - Tùng nói, liếc Bảo
- Tại sao? - Bảo thắc mắc
- Đụng vào Hân, coi như mày chết, Hân tuy có dáng người mỏng manh nhưng sức mạnh hơn tao với mày nhiều - Tùng lo lắng nói
- Ủ, thằng Tùng nói đúng đó, tao cũng từng chơi với Hân tao biết, có khi nó còn hơn cả tao - Rin đỏ mặt hỏi Bảo
- Em không sợ! Không ngăn thằng nào con nào cả, thích chơi thì chơi - Bảo lúc đầu có hơi sợ hưng rồi lại hùng hổ nói
- Hổ báo gớm, phi vụ này cho tao rút nhé, tao còn yêu đời - Tùng nói với Bảo
- Mày bỏ bạn à, thôi cũng không ép mày, để tao tự giải quyết!
- Mày cũng đừng lôi anh mày vào, có lỗi với Hân và Thiên lắm - Rin chớp mắt nhìn Bảo
- 2 người đi chết đi, hừ! - Bảo bóp chặt ly uống trà sau đó đứng lên, leo lên xe đi về.
- Bây giờ làm sao anh? - Tùng nhìn Rin
- Anh không biết phải giải quyết sao nữa, Hân thông minh lắm, cứ để Hân lo - Rin trấn an Tùng
- Hân là con gái, nhìn người mỏng manh như vậy đụng vào ông trùm bar The King em cũng ngại..Bảo quen nhiều người trong mafia lắm - Tùng lo lắng
- Để anh giải quyết chuyện này với Hân, em về ngủ đi, trễ rồi - Rin vỗ vai Tùng rồi đứng lên
- Ủ vậy em về, anh ngủ ngon - Tùng chào tạm biệt
- Ngủ ngon! (Tình cảm quá hí hí hí :>)
-Còn về phần Hiếu và Hân....
- Trong quán bar The King..
- Ê giờ bà tính sao, có thể nó thấy mặt bà rồi đó - Hiếu xoa đầu Hân
- Tui không biết, cái não chưa chịu hoạt động, cứ thử về nhà xem nó nhận ra tui chưa rồi tính - Hân lo lắng nhìn Hiếu
- Thôi được! Mà bà nghĩ nó có bỏ qua không?
- Người như hân chắc gì bỏ qua, tôi cũng không để yên, phải làm sao trả thù được cho ba đã - Hân mắt đỏ hoe khi nhắc đến chữ “ba”
- Nín nín..tui thương..tui sẽ giúp bà về vụ ba bà, tui hứa sẽ chăm sóc cho ông thật tốt.. - Hiếu ôm Hân gối dành
- Tui cảm ơn ông với Rin nhiều lắm, không quá là bạn tốt nhất của tui - Hân ôm trả lại Hiếu

Cả 2 đầu biết trong quán bar đang có đôi mắt có chứa lửa nhìn 2 bọn họ ôm nhau thắm thiết, đôi mắt của Yến như thiêu đốt Thiên, tuy câu chuyện của họ Yến chưa nắm bắt được nhưng đã kịp nhận ra người Hiếu đang ôm là Thiên, và Thiên..là con gái.. Yến bấm vào điện thoại và gọi thám tử

- Alo, ông đi tìm thông tin một người cho tôi được không?

[..]

- Tôi gửi hình sau

[..]

- Ok vậy đi

..Tút..tút..

- Hừ..cô giấu được Bảo không lẽ qua mắt được tôi? Đợi đi Thiên, giám ôm người con trai của tôi, còn tán tỉnh ảnh nữa..

// Lịch đăng chap mới của tg là 9h tối mỗi ngày, không gần 10h thì tg sửa xong vì có tới 2 người viết nên cần chỉnh sửa một chút, cảm ơn mọi người đã ủng hộ.

12. Chương 12

Hân cùng Hiếu rời khỏi bar. Hiếu chở Hân về, Yến bám theo, dừng trước nhà Bảo, Hân vẫy tay nói:

- Tối nhà rồi, bai nha, cảm ơn ông, ông giúp tui nhiều quá không biết trả ơn thế nào

- Biết trả ơn tui là tốt,vậy nhớ bữa tui nhờ bà làm người mẫu cho tui không, sáng mai 9h sang nhà tui rồi tui chở bà đi. - Hai người chỉ nói nhỏ nên từ xa Yến không nghe được rất âm ỉc. Hân nhận thấy sự có mặt của cô thì cô nghi ngờ ” con bé này không lẽ đồ Hiếu rồi, còn Bảo thì sao ?? Với tư cách gia sư kiêm vệ sĩ mình sẽ bảo vệ thằng nhóc ấy, dù sao chủ nhà cũng đối xử tốt với mình ” Hân ghé sát tai Hiếu:

- Con Yến kia, nó thích ông đấy, cẩn thận - Hân hôn má Hiếu cố tình chọc tức Yến, Hiếu cũng hiểu được mới hùa theo

- Ok, tui sẽ cẩn thận - anh ôm Hân, cố tình cho Yến thấy.

- Thôi bà ngủ ngon

- Ông cũng vậy. - Hiếu leo lên xe, nhìn thấy bóng Hân vào nhà mới yên tâm phóng đi. Bây giờ tình cảm của anh dành cho Hân đang phai dần, cỡ lẽ đó chỉ là tình cảm nhất thời thôi. Yến này giờ trông thấy hết mới nghiêng răng ken két:

- Thiên à, cô dám hôn người ấy sao. - Yến lôi điện thoại ra bấm số rồi gọi cho ai đó

- anh điều tra được gì chưa?

- Thưa cô, mọi bí mật đều bị tập đoàn RxH nắm giữ, không moi được gì cả

- Hừ, làm ăn kiểu vậy đừng hòng nhàn tiền của tôi - cô tức anh ách

- Vâng, tôi cũng chẳng dám nhận gì, là 1 thám tử tôi thấy mình thật vô dụng, nhưng tôi biết được 1 điều là người cô nói là con trai, không phải con gái

- Hả...sao lạ vậy..ừ thôi cảm ơn

tút..tút..

- Kì lạ, sao lại là con trai được chứ? aiss Thiên ơi là Thiên, rốt cuộc người là ai? - cô giậm chân xuống xe, sau đó nổ máy và phóng đi về

Sáng hôm sau..

- Thưa bà chủ, lần này tôi thật có lỗi, mới vào làm việc thôi mà đã không làm tròn trách nhiệm, đã làm cậu chủ bị thương, tôi xin nhận mọi hình phạt - cô đang cúi người nhận lỗi trước bà Hoa
- Nói tôi nghe, cô luôn là người cẩn thận, tại sao lại thành ra như vậy - bà Hoa lo lắng
- Dạ..thưa bà chủ..là tại ba tôi đang bị bệnh, tôi quá lo lắng cho ông nên đã để cậu chủ bị vậy, tôi thành thật xin lỗi bà - Cô buồn bã khai ra
- Ôi trời! ba cô bị gì?? - bà Hoa ngày càng lo lắng
- Thưa ba tôi bị ung thư phổi giai đoạn cuối - Cô cố ngăn giọng nói đáng thương của mình lại
- Ôi..tôi hiểu rồi, lần này tôi sẽ tha thứ cho cô, lần sau sẽ không có như vậy đâu nhé - Bà Hoa cười hiền
- Tạ ơn bà chủ - Cô mừng rỡ cười tươi
- Cô quả là đứa con hiếu thảo, phải chi tôi có đứa con như cô cũng đỡ - bà xoa đầu cô
- bà chủ nói quá ạ hì hì - cô xem bà Hoa như mẹ của mình, ở nơi bà, cô có cảm giác rất ấm áp như khi ở bên mẹ mình khi cô còn nhỏ
- Cô lên gọi thằng Bảo xuống ăn sáng đi
- Dạ vâng thưa bà chủ, tôi xin phép - cô chào bà Hoa rồi bước lên phòng Bảo
- Cốc..cốc
- Vào đi
- Thưa cậu chủ xuống ăn sáng - cô bước vào
- Ồ, à, anh vào đây - anh chỉ tay về phía cô
- Có chuyện gì thưa cậu chủ - cô cúi người xuống chỗ anh đang ngồi, thừa cơ hội, anh túm lấy tay cô, lật ngửa cô lên giường mình
- Nói tôi nghe, có phải em của anh là người đã làm tôi ra như thế này? - Anh dí sát mặt cô đe dọa
- Chắc có sự nhầm lẫn ở đây thưa cậu chủ - Cô né tránh ánh mắt của anh
- Ê đừng có nhìn đi chỗ khác, nhìn thẳng vào tôi, có phải anh bảo nó làm vậy, đúng không? - Anh liếc xéo cô, tim cô đập rất nhanh như muốn nhảy ra ngoài
- Thưa không phải, chắc anh nhầm lẫn rồi, thôi xuống ăn sáng đi cậu chủ - cô giả bộ cười, vùng vẫy thoát khỏi cái tay của anh
- Anh đừng có nói dối, tôi là con nít lên 3 hả? hay lên 5? nói tôi nghe, hay là..tôi thử làm gì đó với cơ thể anh nhé? - Anh cười đều
- BỎ TÔI RA - cô hét lên, hên là phòng anh là phòng cách âm nên không thể nghe được gì, cô thoát được vòng tay anh nhưng rồi anh ngăn lại
- Ở lại thay đồ cho tôi - anh lườm cô rồi cười đều
- Hả..?hả..?HẢ????? Tôi thay đồ cho cậu chủ? - Cô lại rít lên
- Ồ, đó là công việc của anh mà?
- À ừ..vâng - cô trở mặt kinh ngạc rồi bèn ngậm ngừng nhận lời
- Cô cởi áo anh ra, đập vào mắt cô là body 6 múi đẹp thiệt đẹp, cô cố nhắm mắt nhưng lại không được, cô quay sang chỗ khác
- Ê, quay đi đâu? quay qua đây, coi chừng nhầm bây giờ - anh cười đều
- Tôi..tôi thay xong áo rồi, quần anh tự thay, - cô chạy ra ngoài, đóng sầm cửa lại

- Chọc xú làm ghê, hấn thích mình hay sao mà mặt đỏ lịm vậy trời? - Anh bấu môi rồi cười khì khì, anh cũng không biết tại sao mình lại cười như vậy

Về phía cô, cô đang đứng dựa vào tường, tay đặt lên ngực như trấn an tim mình, mặt cô đỏ như gấc, cô vỗ 2 tay vào má rồi bước xuống.

- Bà chủ, tôi xin phép đi có việc bận ạ. Đúng 4 tiếng nữa tôi sẽ về, bạn tôi nhờ tôi giúp anh ấy làm người mẫu - cô cúi người xin phép bà Hoa

- Vậy thì cô cứ đi đi, mà lần sau không cần phải gấp người như vậy đâu nhé - bà cười phúc hậu

- Dạ vâng - cô cười đáp trả lại bà rồi bước ra cổng

- Ê ông tới nhanh lên coi - cô gọi cho Hiếu

- 30s nữa - Hiếu trả lời

.... đúng 30s sau...

- Căn chuẩn đó hihi - Cô cười nhìn Hiếu

- Tui mà, mời cô nường vào - Hiếu kéo cửa xe mời Hân vào

- Có cần làm quá vậy không hehe - cô nhí nhảnh nhìn anh chàng bạn thân của mình

- Thôi đi nhé

- Ok

Những hành động thân thiết giữa cô và Hiếu đã lọt vào mắt của Bảo, trong người anh có cơn tức giận đang sôi lên, “sao hấn cứ như bồ bịch với tên Hiếu vậy nhỉ?” suy nghĩ vẩn vơ trong đầu rồi anh lại nóng giận lên 1 lần nữa, anh tự hỏi sao anh lại có cảm giác như vậy.

////////////////////////////////////

Về phần cô thì Hiếu dẫn cô vào chi nhánh make up của anh ở gần đó, Hiếu là chuyên gia make up rất nổi tiếng và anh rất ít khi make up cho người khác, khi anh dẫn Hân vào trong, kéo ghế cho Hân ngồi và lôi hết tất cả dụng cụ làm đẹp ra để sửa soạn lại Hân thì tất cả mọi người đều bu đông lại, vì đây là cơ hội hiếm có để xe tài năng của Hiếu mà

20' sau, Hân bước ra với khuôn mặt rất đẹp. Đôi mắt to long lanh với cặp lens xám tro cùng bộ lông mi giả cong vút, đôi môi mỏng, bóng bẩy của cô được nhấn mạnh bởi màu đỏ cherry trông cô thật xinh xắn, và cuối cùng là bộ tóc giả do chính Hiếu vừa cắt tỉa xong. Bộ tóc này có màu vàng trắng, phía đuôi là màu hồng nhìn cực kì ăn ý với bộ đầm màu hồng kiểu Nhật Bản của cô. Khi đang chụp trong công viên, Tùng đi ngang qua thấy bóng dáng ai quen quen, thấy Hiếu thì anh dừng xe lại, bước lại chỗ Hiếu

- Chào anh - Tùng vỗ vai Hiếu

- Chào - Hiếu cười khì khì - Cậu nhận ra cô gái kia không?

- Ai vậy?? từ từ...hình như là... HÂN???? - Tùng ngạc nhiên. Khi nghe có người nhắc tên mình, cô quay người lại

- A Tùng! Chào! - Cô vẫy tay, chạy lại chỗ Hiếu và Tùng

- Chị...chị đây hả? - Tùng trở mặt kinh ngạc

- Hehe, chị đây - Cô cười tinh nghịch

- Khoan!... chị xinh quá! chắc em đỏ mặt, bữa nào giả gái đi chơi với em để mấy đứa con gái kia khỏi làm phiền nhé - Tùng đùa

- Ấy không được không được, Hân là của anh - Hiếu cũng đùa theo

- Tui là của Rin rồi - Hân cười

- Không được, ổng bị đồng tính mà - cả 2 người kia đồng thanh

- Haha - rồi cả 3 cùng cười to
- Anh Hiếu, nam chính bị bệnh, không chụp được, giờ làm sao? - nhân viên 1 chạy đến
- Ủ..để anh xem - Hiếu đang vò đầu thì quay sang Tùng
- Ahhhh! có hot boy ở đây mà quên, em làm nam chính nhé, em có bận gì không? - Hiếu mắt sáng long lanh
- Tình hình như vậy thì còn biết cách nhận lời thôi, hên là em cũng không bận gì - Tùng cười
- Hehe vậy vào phòng make up với anh nào - Hiếu nháy mắt với Tùng
- Thôi cái nháy mắt đi ba, nổi da gà rồi nè - Tùng ớn lạnh
- Haha, mấy đứa chỉnh sửa nữ chính cho anh luôn nhá, anh nhường chị ấy lại đây - Hiếu quay qua nói với nhân viên

15' trôi qua

Tùng bước ra với mái tóc màu đỏ hung tự nhiên cùng bộ vest đen lịch lãm, điểm nhấn chính là cái kính râm style nhìn anh không khác gì tài tử Hàn Quốc. Còn về Hân thì cô được nhân viên đưa cho bộ tóc giả màu đen, phần đuôi nhuộm đỏ hung trùng màu với Tùng, xoắn nhẹ cùng cái đầm dạ hội đen ôm sát cơ thể làm lộ body chuẩn cực chuẩn của cô

- 2 người đứng sát lại, nam chính ôm eo nữ chính đi - thợ chụp nói
- Rồi đẹp lắm, thêm mấy “chục” bức nữa nha

2 tiếng sau

- Phù cuối cùng cũng xong - 2 người thở phà phì
- Cảm ơn sự hợp tác của 2 người hehe - Hiếu đến khoác vai cả 2
- Nè, chụp hình để làm gì vậy? - Tùng hỏi
- À, quảng cáo qua nước ngoài í mà, hì hì, có khi 2 người lên trang bìa đứng luôn đấy, hãnh diện không, tên tuổi của 2 người sẽ tỏa sáng - Đôi mắt tràn đầy kim tuyến long lanh nhìn Tùng và Hân
- Thôi tui xin ông, à cũng trẻ rồi, tui về nhé - Hân nhìn đồng hồ
- Em đưa chị về, dù gì cũng tính sáng nhà thằng Bảo chơi - Tùng khoác vai Hân nói
- Ok vậy cũng được, tạm biệt Hiếu - cô hôn nhẹ vào má Hiếu
- Bye bye!

13. Chương 13: Cuộc Sống Hàng Ngày

Trước khi về, Tùng chở Hân đi rửa mặt, tẩy lớp trang điểm đi không thì lộ chết. Đến nhà Bảo, Tùng ấn còi xe ” pìn... pìn...pìn...pìn...pìn...pìn” từ trong nhà một dáng thanh niên lao như bay ra cổng, đập cánh cổng cái rầm rồi hét

- Con nhà người ta đang say giấc nồng trên chăn ấm nệm êm hà có sao nhà người lại phá giấc ngủ của bốn cung ...nhằm của trẩm - Bảo nói với giọng tức giận
- Hì hì, xin lỗi, tại tôi đi quên mang chìa khóa nhà - Hân lè lưỡi. Tùng từ trên xe bước xuống:
- Hề lô anh yêu, anh làm gì mà nóng thế, em nhớ anh nên mới sang chơi mà - Tùng đá lông nheo với Bảo nói giọng không nhéo làm anh sồn hết da gà
- Gớm quá mẹ, mà sao 2 người đi cùng nhau vậy ?
- À, tại đi cùng đường nên tao chở Thiên đến đây luôn. Mà mày tính để tao chết nắng ngoài này à, mở cửa cho tao vào nhanh

- Vâng, khổ - Bảo đành miễn cưỡng mở cổng để thằng bạn thân lái xe vào.
- Cậu chủ cứ vào trước để tôi khóa cửa - Hân cười. Bảo như thấy được điều gì đó quệt tay lên môi cô, một màu đỏ đỏ
- Anh son môi à ??
- A... đâu ... đâu có, hì hì, nãy có uống tí steen dâu nên nó đỏ vậy
- Ồ, thôi tôi vào trước. - trong nhà Tùng đã thấy được hành động đó thì hơi tức nhưng chủ yếu là hoang mang, sợ Bảo biết được thì thấy cô trả lời vậy có phần nhẹ nhõm. Chết, nhà thằng này hay đọc báo nước ngoài lỡ đâu nó nhìn thấy tấm ảnh thì sao? Phải làm sao đây? Một bóng đèn sáng lên trong đầu cậu, vị cứu tinh chỉ có thể là bà Hoa. Nhân lúc thằng Bảo chưa lên trên nhà, nó chạy một mạch kiếm bà Hoa. Anh thấy bà Hoa đang tưới cây mới chạy lại:
- Bác Hoa bác Hoa!!
- Ôi ơi, gì vậy cháu, thằng Bảo nó làm sao à, hay cháy nhà??
- Hân cơ
- Hả sao, con bé có chuyện gì, mà khoan sao cháu biết Hân??
- Dạ chuyện ngắn lắm cháu kể sau. Giờ nghe cháu nói, chuyện là thế này.. thế kia .. thế nọ ... lum la ... - Tùng kể một mạch không nghỉ - Từ bác cho cháu thử đã .. phù phù, rồi phải làm sao với tờ báo đây bác, tuần sau nó phát hành rồi. - Bà Hoa hơi bấn loạn tí thì ôn tồn bảo :
- Ok, bác biết làm sao rồi, chỉ cần mua về rồi xé trang đầu đi là xong
- Bác nhớ xé trước khi nó xem nhá. Cháu đi đây .Bảo bước vào nhà không thấy Tùng đâu, một lúc sau thấy anh chạy đến thì hỏi:
- Mà đi đâu đấy ??
- À đi vệ sinh
- Ồ, vậy mà đến nhà tao làm gì?
- Nghe nói Thiên dạy kèm mà nên tao vác mặt tới.
- Mà bị gì vậy Tùng, nói tao nghe, sao mà chăm vậy - Bảo sờ trán Tùng liền bị Tùng gạt đi
- Tao chăm học lâu rồi có một mình mà là lười đấy, xin lỗi chứ anh đạt 10 năm học sinh giỏi, 8 năm danh hiệu cháu ngoan Bác Hồ và năm nào cũng đi dự thi học sinh giỏi quốc gia và ẵm về giải nhất , anh mà thủ khoa của 10 năm rưỡi rồi, năm này là tròn 11 năm đấy- Tùng hét lên còn Bảo thì tròn xoe mắt
- Lạy mẹ ơi, sao trước giờ tao không biết??
- Một năm học 9 tháng mà cúp 8 tháng rưỡi thì biết mẹ gì. Hứ ! - Tùng hất mặt
- Ồ thì ... tao vẫn lên lớp là được rồi - Bảo gãi đầu
- Mà sao mà lên lớp được vậy ??
- Chuyện, chả có gì là Gia Bảo này không làm được - Từ ngoài sân Hân bước vào nói với Bảo:
- Cậu chủ chuẩn bị sách vở, tí tôi lên kiểm tra rồi dạy bài mới. Giờ tôi đi chuẩn bị
- Thiên ơi cho em học nữa nhé - Tùng hét
- Ok, thế có chả công không ? - Hân đùa
- Dẫn anh đi ăn 1 châu luôn
- Hứa nhé, 2 đứa lấy vở ra rồi ôn bài đi - Nói đoạn Hân đi lên phòng lôi sắp đề cương anh ,toán mà cô đã chuẩn bị từ tuần trước đem xuống nhà. " BỊCH " Hân vứt sắp đề cương xuống bàn. Tùng cả Bảo mặt tái mét đồng thanh hỏi:

- Làm hết chừng này trong 1 tuần hả anh?
- Đâu có - Hân trố mắt nhìn. Tùng, Bảo thở phào:
- Vậy là 1 tháng rồi, may quá - Tùng lè lưỡi
- 2 em bị ảo tưởng hả ?? làm hết đồng này trong 1 ngày cho tôi, xong mới được nghỉ - Hân mỉm cười
- HẢ??? HƯ CÁU!! làm hết đồng này trong 1 ngày chắc chết - Đồng thanh tập 2
- Ô hô, thế thì cố gắng 2 em nhé, anh ở đây canh - Hân cười gian. Đề cô ra cũng không phải khó, cô cho ôn sát những câu bình thường và chỉ vài câu cô nâng cao nhưng mà đề nó nhiều, nó dài lại dai lắm.
- 5 tiếng đồng hồ trôi qua ... Tùng đặt sấp đề cương đã làm xong lên bàn và lăn ra đất thở:
- Lạy ... m..mẹ .. ơi.. phù phù ... tay ... t..tôi ... sắp lìa ... k..khỏi .. cơ thể .. tôi ... r..rồi phù
- Bảo cũng không kém, nằm ra đất mà hít lấy hít để không khí, thở hồng hộc:
- Anh .. t .. tha ...cho..tôi
- Hô hô - vừa cười Hân vừa sắp xếp lại đồng đề cương - 2 cậu làm tốt lắm, có lời khen. Mai tôi cho nghỉ 1 buổi đấy, nhưng sáng mai vẫn lên trường đi học đầy đủ cho tôi. Biết 2 cậu thông minh thế này tôi cho đề khó hơn tí - Hân đùa nói với giọng tiếu nuôi. Tùng và Bảo hét lên:
- Anh làm ơn làm phúc tha cho cái mạng của tôi với
- Đùa tí, 2 cậu nóng thế - Hân cười. Bác quản gia từ ngoài đi vô phòng:
- Mọi người xuống ăn cơm
- Vâng - cả 3 đồng thanh. Tùng và Bảo từ từ lết xuống nhà, còn Hân đi trước chỉ biết lắc đầu. Trong bữa cơm, mọi người nói chuyện với nhau rất vui vẻ nhưng ... bà Hoa và Tùng toàn gấp thức ăn cho Hân, Bảo bắt bình quát:
- Mẹ, mẹ là mẹ của con hay của anh Thiên đấy, còn Tùng, mày tự nhận mày là bạn thân chí cốt của tao đó hả
- Ủa, con làm gì nóng thế, đây mẹ gấp cho con trai cưng của mẹ - Vừa nói bà Hoa vừa gấp miếng cá vào chén con trai
- Tao gấp cho ai là chuyện của tao, mày Gato hả - Tùng lè lưỡi
- Hứ, tao không cần mày - Bảo hất mặt
- Thôi, để tôi gấp cho cậu chủ - Hân cười tươi gấp thức ăn cho Bảo
- Mày thấy chưa, sự phụ của mày còn tốt hơn mày nhiều, mày học hỏi từ sự phụ đi - Bảo quay về phía Tùng
- Hứ, Thiên gấp cho em với - Tùng đòi
- Đây thưa anh - Hân cười.

Thế là bữa ăn kết thúc trong tiếng cười đùa của mọi người trong nhà. Thấy trễ, Tùng tạm biệt mọi người, leo lên xe và phóng đi. Còn Bảo thì lên phòng, leo lên giường úp mặt vào gối " Ê Bảo, hôm nay mày sao thế, sao tự nhiên mày thấy anh ta dè thương lên vậy hả ? hay mắt mày bị so le rồi. Còn người nữa, sao mày nóng ran thế, tim thì cứ đập liên tục vậy ?? " Cái cảm giác này còn mạnh mẽ hơn lần đầu Bảo nhìn Yến, không lẽ anh thích Hân rồi?? Chờ tập sau nhé

// TG: uầy, 2 tập sau là hơi bị HOT nhé. TG chả biết viết mấy cái tình tiết mà tranh giành bồ đâu nên TG cứ để tình cảm 2 đứa nó bay theo chiều gió thôi, cảm ơn mọi người.

14. Chương 14: Âm Mưa Vạch Trần Yếu

Vào một ngày đẹp trời, Hiếu rảnh rỗi sinh nông nổi đến trường của Rin chơi. Bước vào cổng trường mọi ánh mắt đổ dồn vào Hiếu:

- Đẹp trai quá! - nữ sinh 1
- Không phải nhà thiết kế thời trang, chuyên viên trang điểm kiêm nhà tạo mẫu tóc nổi tiếng Đình Hiếu sao?? - nam sinh 2
- Anh ta đến đây làm gì?? - học sinh 3
- Nhìn trong hình đã đẹp ở ngoài còn đẹp hơn - giáo viên 4

Hiếu cứ bước đi hiên ngang, vì anh đã nghe những câu này quen rồi, bước đến phòng hiệu trưởng, Hiếu mở cửa bước vào. Lúc này đập vào mắt anh là cảnh tượng của một bãi rác. Vỏ bánh kẹo vứt tùm lum, thêm hạt dưa hạt bí bay tá lả, trên ghế sofa là 2 đống người nằm chình ình trên đó, mỗi người cầm một máy game, đeo tai nghe, miệng cứ lẩm bẩm " chết này, chết đi ". Dưới đất là đống người nhỏ nhỏ đang bấm laptop lia lịa, miệng ngậm kẹo, chốc chốc lại với lấy hạt bí kế bên mà cắn. Trên bàn hiệu trưởng thì một đống người khác, vắt chân lên cả bàn, tay cũng bấm máy không ngừng nghỉ, kế bên nào là bim bim, snack rồi kẹo mút, kẹo ngậm, kitkat nguyên một rổ. Đó là Tùng - Bảo - Hân - Rin. Chẳng biết cái hội bàn méo này thân nhau từ lúc nào. Hiếu nhìn, đờ vài giây, sốc vài phút, hóa đá vài giờ thì hoàn hồn đóng cửa lại. Bước vào và hỏi:

- Tùng, Bảo 2 em không lên lớp học à? Thiên, cậu không dạy học à? Rin cậu không làm việc à??
- KHÔNG - cả 4 đồng thanh
- Tại sao?
- KHÔNG THÍCH - cả 4 đồng thanh
- Tùng, Bảo, Thiên cúp học, cúp dạy hả?
- Không, lớp tự học nên đi - 3 người đồng thanh.

Hiếu bước lại chỗ Tùng, Bảo thì thấy 2 người đang chơi Contra mới hỏi:

- Sao không lo học mà ngồi chơi, nhìn tấm gương của Thiên với Rin kìa
- Anh nhìn lại xem 2 người ấy đang làm gì - Bảo nói. Hiếu có chút ngỡ ngàng cũng tới chỗ Hân. Anh nhìn xuống, sốc toàn tập, cô đang đánh Liên Minh, còn có mấy trang khác nữa, cái gì mà Truy Kích, Gunny, ... Nghi ngờ thằng Rin, Hiếu chạy lại chỗ Rin ngồi. Thì ra Rin đang đánh Liên Minh với Hân, treo Gunny và Truy Kích, còn có trang nó mở Tom and Jerry ra xem nữa. Hiếu như đứng hình trước khung cảnh này, ai ngờ một ngôi trường danh giá nhất nước lại có ông hiệu trưởng, giáo viên và 2 thằng học sinh như thế này. Hiếu cũng bó tay với cái tập đoàn này. Hiếu cất tiếng:

- Tối bar không mọi người.

Nghe đến bar Rin như bừng tỉnh hét:

- ĐI ĐI, gì chứ bar đi liền

Bảo ngấm ngấm một hồi:

- Chắc em, Thiên, Tùng đến trễ mấy anh ạ - Bảo nói
- Ủa, sao dạ? - Hân thắc mắc
- Hôm nay là ngày tổng vệ sinh trong tháng - Bảo uể oải nói
- Ồ, thì ra là thế - Hân gật gù. Tùng nhảy vào
- Ê sao mày lòi theo tao vào?
- Tại mày cũng góp phần làm nhà tao bẩn thêm một miếng - Bảo cười còn Tùng thì hóa tượng.

- Vậy nhé, cỡ 9h tối thì em ra được, bar The King - Bảo nhìn Hiếu

- Ủ vậy anh với Rin đi trước - Hiếu nói. Rồi ai vào việc nấy, còn Hiếu thì lôi Ipad ra ngồi chơi game online trên máy, anh mở ra một trang Au mobi, một trang Hải Tặc Soha, một trang Võ Lâm, cứ nhận xong nhiệm vụ, nhận quà của game này rồi anh qua game khác. Bấm máy lia lia cứ như là bận lắm, cũng hùa theo tụi kia, ngồi chơi rồi bốc bánh ăn. Bỗng Bảo đi ra ngoài vì bận thăm anh Tào Tháo đáng yêu (ăn bánh kẹo cho lắm vào), nhân Bảo đi Hân mới nói:

- Mọi người, nghe tôi nói này

- Hử, chuyện gì thế ?? - Tùng, Rin đồng thanh

- Chuyện này tôi và Hiếu đã biết, rằng Yến, bạn gái Bảo đang thích Hiếu

- CÁI GÌ?? - Tùng, Rin đập bàn hét

- Im lặng nghe tiếp đây, tôi đã nhờ Hiếu điều tra, Yến quen Bảo để lấy tiền vốn, giúp công ty ba mình, nghe nói đang trên bờ vực phá sản. Bữa tôi và Hiếu đóng giả tình nhân trước mặt ả, ả nhìn tôi rất cảm xúc, còn cho người điều tra tôi, nhưng mọi thứ đều nằm trong dự đoán của tôi, tối nay tôi muốn mọi người đi Bar đầy đủ để bắt Yến phải khai ra. - Hân ôn tồn nói

- Làm cách nào ?? - cả 3 người ngơ ngác hỏi

- Làm như thế này ... rồi sau đó ... Rồi OK, hiểu chưa - Hân nói

- Ok, tuyệt vời không hổ danh là Hân - cả 3 cùng cười

- E hèm, Bảo vô bây giờ, tiếp tục công việc của mọi người đi - Rin nói. Bảo giải tỏa nỗi buồn xong thì đi vào nói:

- Hết giờ học rồi, đi về nhanh

- Ê ê khoan, dọn rác cái - Rin nói. Cả đám ngồi nhìn cái phòng thì ... ôm nhau khóc ròng. Bỏ ra gần 1 tiếng dọn dẹp cuối cùng cũng xong, cả 5 người bước ra để chuẩn bị về. 5 người đi với nhau hiên ngang bước ra cổng trường làm bao nhiêu con mắt trầm trồ khen ngợi:

- Bộ ngũ ơi, em yêu bộ ngũ - học sinh hét âm lên

Rin, Tùng, Bảo nhìn mọi người rồi nở một nụ cười thật tươi làm bao nhiêu con tim lay động kể cả nam sinh. Còn Thiên, Hiếu chỉ nở một nụ cười mỉm nhẹ nhàng cũng đã đốt bao nhiêu tim của các fan nữ. 5 người leo lên xe của mình và phóng đi, Bảo và Hân đi xe BMW, Hiếu đi chiếc Vios, Rin thì Rolls Royce, còn Tùng thì lên chiếc Saab của mình. 4 siêu xe lao như tên bay trên đường làm ai cũng phải ngoái nhìn. Bảo, Hân, Tùng thì về nhà Bảo, xắn ống quần, tay áo, mang găng tay, mặt nạ chống bắn vào và bắt đầu công việc trọng đại liên quan đến cả đời người, Hân thì quen rồi nên cô không cần mặt kín mít như 2 công tử kia, chỉ chiếc quần ngắn, áo thun trơn là đủ. Họ làm cật lực, không ngừng nghỉ suốt mấy tiếng. Phía Hiếu và Rin, 2 người kéo nhau vô bar trước, ngồi ở bàn giữa để Yến đến sẽ chú ý đến Hiếu. Khoảng 2 tiếng sau Yến đến thật, Hân nói rất chuẩn ” 8h30 tối ngày nào cô ta cũng vào Bar hết, 2 người chọn chỗ nào nổi bật để thu hút sự chú ý nhé”

Hiếu cố tình để mấy cô mặc thiếu vải vây quanh mình để Yến tức mà đến, ai ngờ lại thành công mỹ mãn đến vậy. Yến bước đến với dáng đi nhẹ nhàng, ra dáng tiểu thư nhưng mắt lại liếc nhìn mấy cô ả quanh Hiếu làm mấy ả sợ sệt mà lùi ra xa. Yến cất tiếng:

- Chào 2 anh, không ngờ lại trùng hợp gặp nhau thế này, em ngồi cùng nhé - Yến cười. Dù trong bar hơi tối nhưng với ánh mắt của chuyên viên trang điểm Yến không thể nào qua mắt được Hiếu, cô đánh cả tấn lớp phấn trên mặt, rồi dung kem dưỡng da, che khuyết điểm, lông mi giả, son môi đỏ chót, mắt đeo len blue, nhìn cô thật không thể tin lại là một tiểu thư danh giá, trông cứ như mấy con trong bản bữa thiếu hơi trai, đã thế ăn mặc cũng chẳng đủ vài tí nào, Yến ngồi vào sát bên Hiếu, còn cạ ngực vào tay anh làm Hiếu sờn hết da gà nhưng vì nhiệm vụ được giao, phải diễn cho tốt. Hiếu đánh liều vòng tay ôm eo Yến, nói những lời mật ngọt làm Yến ngất ngây, còn Rin ngồi đối diện thì cố nhin để không nôn trước mặt người khác, Rin cũng nhin cười đủ lắm rồi, chỉ biết cúi mặt mà nín cười, người run lên. Bắt đầu kế hoạch Rin hỏi Yến đồng thờ bật máy thu âm lên:

- Em đã có Bảo rồi sao còn đến đây ôm Hiếu?

Yến nghe vậy giật mình bỏ Hiếu ra trả lời:

- À.. ừ .. thì ... thì ôm xã giao, bạn bè cả mà

- Vậy em có yêu Bảo không Yến - Hiếu lên tiếng, lấy 1 tay nâng cằm cô lên, tay còn lại để sau lưng, ra hiệu cho Tùng và Thiên bước vào nghe Yến trả lời. Yến như bị hút vào khuôn mặt quyến rũ đó mà bất giác nói:

- Không, em .. em chỉ yêu anh thôi Hiếu.

Cá đã cắn câu, Hiếu còn hỏi thêm:

- Vậy sao em hẹn hò với Bảo mà không hẹn hò với anh??

- Tại vì nhà Bảo giàu, có thể giúp công ty ba em phát triển còn anh thì sau khi Bảo cho em tiền em mới đến với anh - Yến ngại ngần trả lời. Hiếu quay qua gật đầu với Rin, cùng lúc đó Hân, Bảo, Tùng bước vào, nghe được câu cuối và thấy cảnh tượng đó. Hân nhìn Tùng rồi cười nham hiểm tỏ vẻ ” Kế hoạch thành công ”

///Tg: xin lỗi các bạn vì mình ít viết cảm tình cảm, mình ít ”hứng thú” với mấy cảnh đó nên không có kinh nghiệm nhiều, nhưng kể từ sau chap này, mình sẽ cố gắng học hỏi và viết nhiều cảnh romance hơn :**

15. Chương 15: Âm Mưu Vạch Trần Yến (Tiếp)

- Em chỉ quen bảo để giúp đỡ công ty thôi - Yến vừa dứt lời, Bảo, Thiên, Tùng xuất hiện. Câu nói ấy Bảo đã nghe hết, mặt anh tối sầm lại, 2 tay đút vào túi quần, bước đến gần Yến, tỏ ra lạnh lùng và tuyên bố:

- Công ty...chuẩn bị phá sản nhé! - sau đó lườm Yến, Yến lạnh sống lưng, quay đầu lại, mặt đối mặt, thấy Bảo đang lườm cô khinh bỉ - Anh Bảo.....- Yến điếng người

- Không..không anh Bảo..không phải như anh nghĩ đâu - cô nhảy ra khỏi người Hiếu ôm Bảo, nói giọng nũng nịu, mềm mại. Bảo mềm lòng, thấy vậy, Rin cầm tai nghe vào máy thu âm, sau đó nhét vào tai Bảo, sau khi nghe xong tất cả, Bảo tức tối, xô Yến ra khỏi người mình rồi phủi áo, coi Yến như một con vạ dơ bẩn, sau đó gơ tay lên và *BÓP* một cái tát xuống mặt Yến, anh cười, rút điện thoại ra

- Alo, rút toàn bộ số vốn ra khỏi công ty YYC (công ty của Yến)

- Này!!! Anh..anh làm gì vậy? - Yến xanh mặt, chạy đến chỗ Bảo đâm vào ngực anh

- Về nhà thu dọn đồ đạc đi, à quên, công ty ba cô bị phá sản rồi, thôi, gia đình cô biến đi cho khuất mắt tôi nhé! Đừng để tôi gặp lại, nếu không thì cả mạng sống cũng không còn - anh liếc cô, đôi mắt màu hổ phách đã hiện lên những đường gân đỏ, Yến quay qua Hiếu

- Hiếu,anh nói anh yêu em phải không? Giúp gia đình em đi - Yến năn nỉ, làm nũng nhìn Hiếu

- haha..yêu cô? Cô nằm mơ à, tôi cố tình để cô nói ra sự thật đấy, không biết sao?? À quên, nói cho nghe, này ôm cô, tôi đã gần xém nôn ra ngoài hết đấy, biết thân biết phận thì biến đi !!

- Mấy người..hừ..hãy chờ đấy, đừng coi thường Hoàng Bảo Yến này - Yến đứng lên, đập đổ bàn rồi tức tối đi về

- Kế hoạch thành công mỹ mãn chứ hả - Tùng cười

- Đại thành công - Rin, Hân, Hiếu đồng thanh

- Này, sao mấy người biết bộ mặt của Yến? - Bảo liếc nhìn Thiên

- Là một vệ sĩ, trách nhiệm của tôi là bảo vệ cậu, từ thể xác đến tâm hồn - cô nhìn Bảo rồi cười, sau đó quay lưng, toan đi về

- Ấy về hả, đợi tui - Hiếu và Rin đồng thanh

- Khoan!! - bảo ra lệnh, cả ba ngơ ngác quay lại

- ????

- C..ca..cảm..cảm ơn - Bảo lúng túng, đỏ mặt nói khiến cả 3 cười lớn

- 3 người ở lại uống xú rồi về - Tùng lên tiếng

- Ồm..ờ..ở lại uống tui sợ không lại người kia - Hiếu với Rin liếc nhìn Hân

- Hả?? - cô ngơ ngác - tui làm gì biết uống??

- Cậu mà không biết uống tui đi bằng đầu - cả 4 người rít lên

- Hehehe - cô cười đáng yêu

- Dễ thương quá - Bảo vô tình thốt lên

- Hả??? -Rin, Tùng, Hiếu đồng thanh

- À ờ...à chai rượu kia dễ thương quá - Bảo biện hộ, nhưng vì kinh nghiệm nói dối lâu năm, nhìn thoáng qua là biết, cô nhìn Bảo nghi hoặc, đoán ra được ý của Bảo liền cúi mặt xuống, mặt cô bây giờ vừa đỏ vừa nóng nhìn như đứa con nít. Về phía Yến, vừa bước ra khỏi bar, Yến gọi điện thoại cho ai đó

- alo chị gọi em - người bên kia

- chuẩn bị đưa quân đi “diễn hành” - Yến trả lời

- Vâng Tút.tút..

- Tôi sẽ không bỏ qua đâu, rồi mấy người chống mắt lên coi, hahahaha- Yến cười sảng khoái Trong quán bar, cô đã nhận ra ý đồ của Yến khi vừa có người lạ bước vào quán bar, cô nói chuyện bằng mắt với Rin và Hiếu “2 cậu để ý rồi chứ?”- cô nhìn Hiếu và Rin “ừ, tên đeo kính đen, áo khoác đen, quần jean đen, đôi giày đen, tóc đen ngồi xéo mình 3 bàn bên phải” Hiếu đáp trả lại ánh nhìn của Hân “Giờ làm sao? Có nên nói cho Tùng và Bảo?” Rin trả lời 2 người bạn

- Mấy người thôi cái điệu liếc mắt đưa tình đó đi được không? 2 tui tôi nhận ra rồi - Tùng lên tiếng

- hì hì - Hân cười

- Giờ làm sao? - Bảo hỏi

- Ắ đã cất công tạo nên game rồi, thôi thì mình tham gia cho trò chơi của ả được trọn vẹn chứ giờ chán quá

- Rin chấp 2 tay lại vòng qua sau gáy

- Giờ sẽ như này..rồi sau đó.., xong rồi tập trung tại ... hehehe - cô cười khoái chí

- Anh cũng không phải hạng tầm thường nhỉ, tôi thích rồi đó haha - Bảo đắc chí nhìn Hân

- Yosh! Start game now!! - Rin khoái hét lên

- OKK!!! - cả đám đồng thanh.

Bộ ngũ long công chúa .. nhậm, ngũ long hoàng tử bước ra khỏi quán bar, trước khi đi Hân cố tình vấp té lên tên do thám kia để gắn con chip điện tử lên đó rồi đưa ồi người một cái tai nghe thu nhỏ. Xong bước 1, cô và Rin leo lên xe của Rin, Hiếu, Tùng, Bảo mỗi người leo lên xe của mình chạy về 2 phía khác nhau, Rin Hân Hiếu một hướng, Tùng Bảo một hướng. Tên do thám thấy vậy gọi cho Yến và nói :

- Chị ơi, họ đi về 2 phía khác nhau, giờ làm sao

- Thằng ngu!! Chia quân ra mà đuổi theo .. tut .. tut - Yến trả lời

Vì có con chip nên phía Hân đã nghe hết mọi chuyện, cô cười thầm ” Ha ha, không ngờ mọi thứ y như dự tính ”. Xe của Hân, Hiếu dừng lại tại một ngôi nhà kho, cả 3 bước vào. Rin đưa cho 2 người kia 2 chiếc mặt nạ độc quyền của HHR, họ ngồi chờ ở giữa nhà kho. Một lúc sau, 1 đoàn binh kéo đến, chúng mở cửa toan bước vào nhưng khi thấy sự hiện diện của bộ ba, chúng không nói thành lời

- C..Cái gì .. v.vậy ?? HHR ?? T..Tại .. sao lại ở..ở đây - Tên đi đầu lắp bắp

- Chà, thật xui cho ngươi vì đã đụng độ bọn ta, ai đã thấy ta rồi thì ... không còn đường sống - Hiếu cười gần.

- Hừ ! Chỉ có 3 người bọn bay thì làm gì được 50 người bọn tao, anh em, xông lên - tên cầm đầu đã lấy được bình tĩnh, hét lên.

- Chà chà, cũng to gan phết, giờ sao Hân, tui ra nhé - Rin cười

- Đi, cả 3 cũng ra, đã chơi là chơi tới bến - Hân trả lời

Sau khoảng 15 phút, chúng đã nằm dưới sàn nhà ... nhưng ... tất cả đều chết hết. Hiếu hỏi:

- Ê bà, công an biết được thì sao?

- Ờ .. thì .. thôi đem tụi nó đi hỏa thiêu tiêu diệt bằng chứng - Nói là làm, Hân kéo 2 tên kia ra ngoài, lấy bình xăng trong cốp xe, rưới lên mọi góc ngách của nhà kho và châm lửa. Hoàn tất, cô phui tay tháo mặt nạ:

- Xong, ra điểm hẹn đánh BOSS nhanh lên

Phía Bảo và Tùng, cũng như phía bên kia, Tùng Bảo khoác lên mình áo khoác của bang Narei và đập chúng tơi bời, phía bên này chỉ 30 quân nên ra trước bọn kia. 2 người họ không hỏa thiêu mà cắt chúng ra từng bộ phận rồi chặt đóng một góc, khóa cửa nhà kho lại để xác chúng mục rữa.

// TG thích truyện kinh dị lắm nên mấy cảnh này TG khoái =))

Tới điểm hẹn, gặp nhóm Hân, Bảo hỏi:

- Lâu thế, sao rồi?

- OK, tuyệt vời - Cô nháy mắt, 1 hành động quá dễ thương làm tim 4 chàng đập thành thịch (Rin là gay nhưng thấy gái đẹp vẫn động lòng chứ). Tùng lôi một chiếc điện thoại ra, nãy anh mới chộm được của tên cầm đầu nhóm anh, anh nhắn tin cho người có lưu tên trong danh bạ là ĐẠI CA:

- " Chúng mạnh quá anh ơi, tụi nó chạy ra nhà kho ở hẻm XX đường YY rồi, em không cản được, anh làm gì đi ". Một hồi nhận được tin nhắn

- " Thằng ngu, có vậy cũng làm không xong, để anh "

Cá mắc câu, giờ chỉ cần giật dây, chưa đầy nửa tiếng, đã có nguyên một băng kéo đến, còn có cả Yến nhưng ả ta đeo một cái khẩu trang, đeo kính râm, đội mũ len để không cho bọn kia biết nhưng cô nghĩ bọn nó là ai, bọn nó đã nhận ra từ đầu vì hành động lễ phép của đám lâu la với ả. 5 người họ đứng đối diện với đám kia (chắc cỡ 100 người), Hiếu mỉm cười:

- Ôi dào, 5 người chúng tôi chả đánh nổi 100 người các cậu đâu, tính ý đông hiếp yếu hử, nhục chưa kìa - Hiếu cười - 1 .. 2 .. 3 .. sửa!!

- Mày .. - Tên cầm đầu tức giận, 5 người kia thì ôm bụng cười ra nước mắt:

- Há há, coi kìa, nói sửa là sửa liền, đúng là chó ngoan - Rin gạt nước mắt nói

- Không nói nhiều, lên luôn anh em - Tên kia tức sôi máu. 1 tiếng sau, bên kia đã gục gần hết còn 2 người tên cầm đầu và Yến. Vậy mà bọn chúng không bị một vết trầy xước nào

- Haizz, thất vọng quá - Hân thở dài

- Mày ... - Yến bây giờ mới lên tiếng, ả ra lệnh tên kia tiến lên, tên đó có hơi ngợp ngừng một chút rồi cũng đi vào cổng địa ngục, với một chiêu, Hiếu đã bẻ gãy cổ tên đó. Chỉ còn Yến ngồi trên chiếc xe mui trần, ả lấy ra một khẩu súng giờ về phía Bảo, tay cầm run run rồi ả bấm cò, Hân thấy nguy hiểm, nhảy vào đỡ đạn cho Bảo. Viên đạn bay lệch và trúng vào tay cô. Cô cắn răng chịu đau rồi ôm cánh tay đang rỉ máu. Bảo điếng người, tìm anh đau quá, nó thất lại cứ như bị ai bóp cho bết nát, anh hét lên:

- Thiên, Thiên, anh không sao chứ, Thiên, tại sao anh lại liều như thế hả?

- Cậu chủ, tôi không sao, đây là nhiệm vụ của một vệ sĩ đây - Cô cười. Tùng, Hiếu, Rin cũng lao tới chỗ Hân, họ đều mắng cô là cô hành động dại dột, cô chỉ biết cười trừ. Bảo ra lệnh cho 3 người họ chở cô đến bệnh viện, còn anh ở lại “chăm sóc” cho Yến. Bảo lao tới chỗ Yến, ả ta sợ quá mà đánh rơi súng. Bảo hất bay chiếc khẩu trang và kính râm của cô ra, nhìn thấy mặt Yến làm anh thêm phần nộ. Anh lôi ả xuống xe, lên 1 cước vào bụng ả, đập thẳng mấy cái vào mặt làm ả học máu, chưa đủ, anh lượm cây súng lên dí vào đầu ả. Ả van xin:

- Không .. Không .. Bảo, dừng. Em đây Darling, tha cho em .. đừng bắn - Ả méo mào

Mặc cho những lời ấy, Bảo nổ súng, đạn bay xuyên đầu ả. Ả giãy liên hồi rồi tắt thở. Bảo nhìn ả, cười thật lớn rồi lên xe lao đi đến bệnh viện.

16. Chương 16

Hân được đưa vào bệnh viện để gấp viên đạn trên tay ra, bệnh viện của cô là bệnh viện mà ba cô đang nằm chờ giây phút cuối của cuộc đời. Hân được đưa vào phòng mổ, 3 tên Rin Hiếu Tùng ở ngoài chờ. Tùng lên tiếng:

- Chị Hân có sao không??

Rin чоàng tay qua cổ Tùng cười ranh ma nói:

- Em yên tâm con đây nó trâu bò lắm, không chết hay tàn tật được đâu

Hiếu bỗng thấy trong mình nóng lên như lửa đốt, tức tức khi Rin ôm cổ Tùng, anh hất phăng cánh tay của Rin ra khỏi cổ Tùng nói:

- Tùng, em cẩn thận đấy, tên này Gay nó lợi dụng em bây giờ - cười

- Ê, ông phải bạn tui không dạ, tui Gay á rồi sao, tui vẫn đẹp trai, phong độ, men lỳ là được, thấy thằng Gay nào được như tui chưa hả - Rin hất hàm nói. Bảo từ đâu chạy lại:

- Thiên , Thiên sao rồi?

- Đang nằm trong kia - Tùng chỉ tay về phía phòng mổ. “TING” cánh cửa phòng mở ra, cả 4 người lao như bay vô lấy ông bác sĩ:

- Sao rồi thưa bác sĩ

- Mấy cậu bình tĩnh, cô ấy ổn rồi, giờ chỉ cần nghỉ phục hồi là xong.

- Thấy chưa, tao bảo rồi, con đó là Thánh mà - Rin đùa

- Thôi vào thăm đi mấy ba - Hiếu lôi 3 người vào. Bảo nãy giờ ngồi nghĩ ngợi lung tung “cô ấy ổn rồi??” “cô ấy??”. Trong phòng, thấy Hân đang ngủ, cả đám không đùa nữa, nói chuyện nhỏ để không làm phiền Hân .. nhưng .. 3 thằng đàn ông và 1 thằng gay còn hơn là cái chợ. Chúng nó ngồi nói chuyện nhỏ nhẹ, rồi thằng này phản bác ý kiến thằng kia, rồi chúng nó chửi nhau đấm ra đánh nhau riết rồi Hân tỉnh lại, nhìn cảnh tượng trước mặt mình mà thở dài ngao ngán:

- Mấy người làm tôi thất vọng quá - Hân ôm mặt đau khổ

- hử, chuyện gì, mới tỉnh dậy thấy 4 chàng hotboy thăm mình là phước lắm rồi nhé - Rin

- Thì ít ra cũng phải có ai mua cháo hay nước cho tôi uống chứ - Hân

- Ô à ... Bảo, em đi mua đi nhanh lên - Hiếu

- Hả, sao là em ??

- Tại mày mà anh Thiên bị trúng đạn còn gì - Tùng nói tỉnh bơ

- Ô nhưng ...

- Nhưng nhị gì, đi - Hiếu Rin Tùng đồng thanh

- Xì, đi thì đi, làm quá ghê - Bảo lết xác ra khỏi phòng chạy đi mua đồ ăn. Anh chạy được một đoạn thì tông phải một người, người đó xin lỗi:
- Tôi .. tôi xin lỗi ... cậu Bảo
- Bác Hưng (ba Hân)
- Sao cậu lại ở đây ?? Cậu bệnh gì hả ?
- À không, Thiên bị trúng đạn nên cháu tới đây, sẵn tiện mua cháo cho Anh ấy
- Cái gì, con tôi, nó có sao không, nó ở phòng nào cho tôi số phòng - ông Hưng hốt hoảng
- Phòng 202, mà bác ơi
- Gì vậy cậu
- cho cháu xin lỗi vì lần trước đã cho người đánh bác
- không sao, cũng nhờ vậy tôi mới biết mình không còn sống được bao lâu nữa - ông Hưng ôn tồn nói
- sao vậy, bác bị sao à?
- con tôi chưa nói cho cậu sao ?? - ông Hưng ngạc nhiên
- anh ấy không nói chuyện gì cả
- à vậy sao, tôi bị ung thư giai đoạn cuối, à thôi đừng nhắc đến cậu mau lo đi mua cháo cho con tôi đi, à nó thích ăn bao tử gà lắm, nhớ lấy nhiều cho nó - ông Hưng vừa đi vừa nói vọng lại. Bảo nhớ lại nhiệm vụ chính của mình mà đi mua đồ ăn cho Hân. Ông Hưng vừa đi vừa lo lắng cho con gái mình. Đến trước cửa phòng ông không thêm gõ cửa mà xông vào hét:
- Hân, Hân con gái tôi đâu - thấy cô ấy đang nằm im bất động trên giường, ông chạy lại ôm cánh tay cô lắc:
- Hân tỉnh dậy đi con
- Hân lơ mơ tỉnh dậy (cô vừa mới ngủ một tí) thấy ba cô đang ngồi bên mình còn 3 tên kia đang nằm lăn ra ngủ. Cô đã dậy nhưng ông vẫn tiếp tục gọi:
- Hân ơi, Hân
- Ba
- Sao con ra đi sớm vậy - ông sụt sịt
- Ba - cô vẫn gọi
- sao không đợi 2 năm nữa 2 cha con mình cùng đi hả Hân
- BA CON CHƯA CHẾT - cô hét lên, ông Hưng giật mình nhìn cô con gái, 3 tên kia cũng giật mình mà tỉnh dậy.
- bác trai - Hiếu Rin đồng thanh
- Ủa 2 thằng nhãi con cũng ở đây nữa hả?
- bác chạy vào phòng mà không thấy cháu sao - Rin hỏi
- ừ tại hình ảnh của Hân sáng quá nên làm 2 con bị lu mờ - ông cười - còn cậu kia là...
- cháu là Tùng, bạn của Hân
- Cậu đây biết con tôi là con gái rồi à?
- vâng chỉ. Còn Bảo là chưa biết thôi
- thôi 4 người ra ngoài cho tôi nghỉ - Hân cười. Vừa lúc đó Bảo từ ngoài chạy vào:
- phù, cháo này - Rin đón lấy cháo từ tay Bảo, đổ ra tô và đút Hân ăn. Không hiểu sao Hiếu tức đợt 2 nói:

- Tùng, cậu dứt cho Thiên đi
 - sao vậy ??
 - Rin đang mệt nên nhờ cậu. Còn bác Hưng, bác về phòng nghỉ ngơi đi ạ
 - Ồ nhưng mà bác ...
 - Ba, về ngay - Hân làm mặt nghiêm nghị
 - Ba về - ông lủi thủi đi về phòng.
 - Ý có bao tử, sao cậu biết tôi thích ăn bao tử vậy ?? - Hân hỏi Bảo
 - À bác trai nói - anh cười nhẹ. Hân ăn được nửa chén cháo thì mệt, đuổi hết cả lũ về, còn Bảo được phân công ở lại với cô, lúc đầu Tùng một mực đòi ở lại nhưng Hân tuyệt đối không cho, anh miễn cưỡng ra về.
 - mấy người phiên phức kia đi rồi, nè anh có bị sao không? - Bảo giờ mới hỏi thăm
 - Ổn mà, à, thấy balo đen đó không? Mang lại đây cho tôi - Hân chỉ vào cái balo nằm ở cuối giường
 - nè, chi vậy??
 - sách vở bút trong đó có hết, lấy tờ giấy màu xanh, có tổng cộng là 150 câu hỏi trắc nghiệm, 30' phải hoàn thành, nhanh! - cô ra lệnh rồi cười khi
 - anh hành người vừa thôi!!
 - hehe, toi là gia sư của cậu, nếu k có gì hiểu thì hỏi nhaaaaa - cô cười khoái chí
- Đúng 30' sau..
- Oa, cậu chủ có tiến bộ, lần này không hỏi tôi câu nào luôn - cô tràm trồ khen ngợi
 - Chuyện, tôi mà, à mà này..tôi muốn xác nhận 1 điều..anh là BÔNG hay TRÁI?
 - hả??? Là sao??
 - TRAI hay BÔNG?
 - Cậu..hừ..tôi khẳng định tôi.. - đồng dặc tuyên bố - là con trai - tới đoạn này thì nói lí nhí
 - Ờ vậy được rồi, nè, ham làm bài quá, cho đề nữa đi
 - Ok, trong balo tôi có đủ hết: văn học,toán học, chính trị, kinh doanh, bla.bla.. cậu chủ muốn lấy cái nào cũng được
 - anh chép đâu ra mấy đề này vậy
 - tôi tự ra!
 - Cái gì?? - Bảo ngơ ngác - này, trí thông minh của anh đạt đến cực điểm của loài người chưa?
 - À chưa, thật ra mama tôi thông minh hơn tôi nhiều hì hì
 - ôi tôi nể phục anh mất - Bảo ôm mặt
 - Làm bài, nhanh, bài về kinh doanh ấy, làm từ trang 12 đến trang 30, trong vòng 45' nhé, tôi ngủ đây - vừa nói dứt câu, cô nằm xuống ngủ nhanh chóng
 - Aiss... giết người không cần vũ khí là đây, hứ!

17. Chương 17

Sáng hôm sau, Hân thức dậy thấy Bảo ngồi ngủ gục kế bên giường ngủ của mình, chợt cô thấy trong lòng rất ấm áp. Quả thật nếu cậu ta không đáng ghét mà cứ im lặng dễ thương thế này thì đẹp trai thật. Cô leo xuống giường, khiêng Bảo lên giường rồi đi làm VSCN sẵn thay đồ luôn. Cô đi ra vẫn thấy Bảo ngủ, cô gọi:

- Cậu chủ, dậy. Sáng rồi, đi về
- um.. cho tôi 5 phút nữa
- Cậu chủ - cô lay người Bảo
- im đi - Bảo ngái ngủ
- CẬU CHỦ, GÁI ĐẸP KÌA
- Đâu gái đâu, gái đâu? - Bảo bật dậy
- Há há, đúng là cậu chủ của tôi - Hân ôm bụng cười sằng sặc
- Thiên.. anh dám gạt tôi - Bảo nghiến răng
- Thôi thôi, cậu chủ làm VSCN rồi về

Bảo leo xuống giường chạy vào nhà tắm làm VSCN, anh còn làm ướt tóc mình rồi hất ngược lên, ra dáng một công tử playboy. Bỗng Rin Hiếu Tùng ập đến

- Yo - Tùng chào
- Đến đây chi dạ? - Hân
- Thăm cậu - Hiếu
- Chi ?? Hôm nay tui xuất viện - Hân
- Vậy đi chơi đi - Rin. Bảo nghe thấy vậy mới la lớn
- Tôi muốn đi tắm hồ bơi
- Nhất trí - Hiếu
- Ăn sáng đã mấy thím - Hân
- Đi, tui cũng đói quá - Rin.

Hội chị em bạn dì .. quên, anh em bạn chú kéo nhau vào một quán ăn lớn, khá đông người, họ chọn một chỗ ngồi nổi bật nhất quán. Một chị phục vụ đi ra, mắt hiện lên hình trái tim hồng:

- M..mọi người dùng.. dùng gì ạ?
- Em một phở bò tái, trứng non không hành - Hân
- Một bánh canh - Hiếu
- Em hủ tiếu không lấy hẹ nhiều hành phi - Rin
- Em một nui đầy đủ - Tùng
- Em .. ừm.. Bún bò đi
- Vâng xin đợi một chút - chị ta nói nhưng vẫn nhìn bọn nó. Rồi chị ta đi, Tùng lên tiếng:
- Bộ tui mình nổi lắm hả? Sao mọi người nhìn mình như sinh vật lạ vậy?
- Ừ, nhờ công của anh hết - Hiếu
- Xin lỗi, công của tui - Rin
- Tào lao,của em - Bảo
- Bậy bạ, của tui - Hân
- Thôi thôi, của mấy người được chưa, nhưng tui là chính - Tùng

- Gồm quá má - 4 đứa đồng thanh. Rồi cả đám cùng cười như mới trốn trại. Chị phục vụ vừa nãy đem đồ ăn ra, chúng nó lao vào ăn như chưa bao giờ được ăn, đứa này gấp của đứa kia mà ăn, cuộc chiến tranh giành thức ăn bắt đầu. Người ngoài nhìn vào chắc nghĩ tụi nó chết đói

- Món của tui ngon nhất - Hiếu hất mặt lên

- Dồi ồi, của em này - Tùng

- Thế á, chỉ thua tao thôi - Bảo

- Chắc, tầm bậy, của tui nà - Rin

- Thôi mấy đứa ảo tưởng quá, tui hy sinh nhận của mình ngon nhất cho - Hân cười, cả đám cười theo. Đúng là chốn trại thật. Ăn cho đã đời chúng nó kéo nhau đi tắm hồ, vì không mang theo đồ bơi nên chúng nó ghé vào một shop bán đồ tắm, chợt Hân nhận ra, nói nhỏ cho Rin Hiếu Tùng

- Ê tui đâu tắm được

- Sao dạ - Rin chớp chớp mắt

- Tui con gái tắm lộ hết sao

- Ờ cũng đúng - Hiếu

- Mà thằng Bảo nó hỏi thì trả lời sao? - Tùng

- ừm... nói vết thương của tui chưa lành, xuống nước sợ nó mở mắt

- Ok

Bảo hét lên

- Ê tụi năm tụi bảy nói xấu tui hả

- Ủ rồi sao - Tùng

- Xí, kệ mẹ cưng - Bảo quay đi. Cả 4 đứa kia đi chọn đồ, Bảo quay qua Hân:

- Anh không chọn đồ vậy anh không tắm hả?

- À ừ - Hân

- sao??

- thì tại vết thương chưa lành, mày ngu quá - Tùng bóp đầu Bảo

- Ái đau.

Tụi nó mua xong thẳng tiến đến hồ bơi, chạy một mạch mua vé rồi lao như bay vào phòng thay đồ." chà tiếc quá mình muốn xem body của Thiên, không biết sẽ ra sao nhỉ, nhỏ nhắn, trắng mịn ?? Aihsss bỏ đi, nghĩ bậy bạ " Bảo vừa thay vừa suy nghĩ, 2 đứa thay 1 phòng, Tùng chung phòng với Bảo, cứ thấy thằng bạn cứ nghĩ gì vu vơ thì nó hỏi đùa :

- Anh yêu, anh đang nghĩ đến con nào đấy hả

- Anh đang nghĩ xem ở đây nhiều gái xinh không để cua - Bảo hùa theo

- Anh mà léng phéng là tui giết chết, thôi tao xong rồi đi đây - Tùng vừa cười vừa mở cửa bước ra

- Ê, đợi tao - Bảo gọi với

Phía Rin Hiếu, Hiếu vừa cởi áo ra Rin nhìn Hiếu chằm chằm

- Gì.. Gì vậy? - Hiếu đỏ mặt. Rin lấy tay chạm vào bụng Hiếu

- Body đẹp dạ, sao tui không được như ông? - Rin cởi áo ra

- Nè, xem đi, tui tập gym cũng cả tháng rồi mà - Rin thắc mắc. Rin có body... đẹp, đẹp thật nhưng nét đẹp của con gái, vòng eo thon, ngực nở (do tập Gym chứ đừng nghĩ lung tung), nước da trắng mịn không tì vết, bất giác Hiếu thấy tim mình nhói lên, đập liên hồi

- Hiếu ông sao vậy ?? - Rin hỏi khi thấy mặt Hiếu hơi nhần

- Không gì, thay đồ lẹ rồi ra - Hiếu quay mặt đi che khuôn mặt đang nóng bừng, thay đồ gấp rút rồi ra trước. Rin ra sau. 2 đứa lao xuống hồ mà nghịch vui vẻ, bao nhiêu con mắt nhìn Hiếu ngưỡng mộ, nhìn Rin không chớp mắt. Cũng đúng, một người phong cách men lỳ, một người phong cách Kawaii mà. Hân từ đằng xa chạy lại:

- ê hai tên kia, vui vẻ quá ha

- Hân - Rin la lên - hi hi

- Quào, 2 người thân thiết quá ha, nghi lắm

- Nghi gì mà nghi, có gì đâu mà nghi - Hiếu đỏ mặt, che lại nhưng sao qua mắt được Hân, cô cười gian

- Có tạt giạt mình nha, chộ ôi còn mặc đồ đôi nữa chứ

- Thì tại vào cùng 1 shop lại có sở thích giống nhau thôi

- À vâng, 2 anh cứ tắm đi ạ - Cô cười nham hiểm bỏ đi đến chỗ Tùng Bảo

- Tùng Bảo, lại đây

- Gì á ?? - Tùng

- Tôi đang lập kế hoạch giúp cho Rin Hiếu đến với nhau - Chuyện gì cô có thể bỏ qua chứ chuyện tình cảm của 2 người bạn thân không thể lơ là, cô biết Rin thích Hiếu từ cấp 3, Hiếu thì mới thích Rin thôi, đúng là người ngoài cuộc hiểu chuyện nhất trong tình cảm của người khác

- HẢ? Nhưng 2 người đó cùng là con trai mà - Bảo

- Trời ơi, dở quá, tình yêu không phân biệt giới tính đâu, mà có khi tình yêu đồng giới là tình yêu chân thành nhất đấy. Nhà cậu có người giúp việc nào xinh gái không Tùng?

- Dồi ôi bao la - Bảo trả lời giùm - mà chi vậy??

- Kế hoạch lần này làm cho Rin ghen, Rin đã biết hết giúp việc nhà Bảo rồi nên còn nhà Tùng thôi, kế hoạch như vậy... Ok chứ, cho Hiếu biết luôn

- Cho Hiếu biết chi??

- Trời đất, để thực hiện kế hoạch dễ dàng hơn, cả Rin thuộc tuýp người muốn người khác tỏ tình với mình chứ ổng chẳng lăm, anh cho ổng tỏ tình một lần

- Ồ, ra vậy, công nhận anh thông minh thật đấy Thiên

- Các hạ quá khen - Hân - Thôi xuống tắm đi, mai kế hoạch bắt đầu

- Ok, chúng em đi đây - nói rồi 2 thằng ôm nhau chạy xuống tắm, vừa tắm vừa nhìn Rin Hiếu một cách nguy hiểm

- Ê, ông thấy lạnh sống lưng không Hiếu? - Rin hỏi Hiếu

- Tui đang tính hỏi ông, vậy sắp có chuyện gì xảy ra với chúng ta rồi

- Lạy Chúa cho chúng con tai qua nạn khỏi - Rin chấp tay khẩn. Hiếu cười xoa đầu Rin

- Ông giống con nít quá

- kệ tui - Rin chu môi. Hiếu bật cười trước thái độ dễ thương của Rin.

// Mấy tập tiếp theo nói về Rin và Hiếu nhé, TG đang bận thi nên ra trễ mấy ngày, mấy bạn thông cảm

18. Chương 18

Bảo và Tùng đang tắm cùng nhau. Chúng nó hết đi cầu trượt rồi đu dây ... bọn nó đi qua chỗ nào là bao nhiêu con mắt nhìn 2 thằng đấm đấm, thắm mặt rồi chúng nó ngâm mình trong hồ 1m8. Tùng nói:

- Ê Bảo, này giờ tao đã quan sát rồi và chỉ để ý rằng có mình em kia là tuyệt vời nhất - Tùng chỉ tay. Bảo nhìn theo hướng Tùng chỉ thì thấy một cô gái mặc bộ bikini tím tro, áo cột cổ, váy xếp li xòe, nước da trắng ngàng Hân, trông ra đáng một tiểu thư đài cát hiền dịu.
- Tao của nha Tùng - Bảo vẫn nhìn người con gái ấy
- Mày mơ hử, tao để ý trước là của tao - Nói rồi Tùng chạy đến chỗ cô ấy, Tùng cất tiếng:
- Chào em, cho anh làm quen nhé - Cô gái quay đầu lại, nhìn Tùng rồi mỉm cười làm anh chàng ngất ngây
- Vâng!
- Anh là..
- Tùng, 17 tuổi học trường Blue Star - cô ấy chặn ngang câu nói của Tùng
- Sao em biết?? Không lẽ Tùng đây nổi tiếng vậy sao?
- Em biết anh rất rõ là đằng khác, em là Đào Huệ Mai, 16 tuổi chung trường với anh
- Đào Huệ Mai?? Ừm.. A, nhớ rồi, thủ khoa học kì 1 của khối 10. Chà, anh muốn diện kiến em lâu rồi không ngờ lại gặp em ở đây. Nghe rằng em có sắc đẹp nghiêng nước nghiêng thành đổ thùng bể chén, quả là giang hồ đồn đại không sai, em rất đẹp - Tùng vừa nói vừa vuốt tóc Mai
- Anh nói quá - cô cười tươi. Cả 2 nói chuyện với nhau rất hợp. Từ đằng xa, đứng nhìn và chợt nhận ra mình bị lãng quên, anh đành lủi thủi bước lên ngồi phơi nắng cùng Hân và gọi 1 ly Deep Blue.
- Sao cậu lên rồi?? - Hân hỏi
- Anh nhìn đi, cặp đôi Rin Hiếu đang chơi cùng nhau không nỡ phá, còn thằng Tùng bỏ bạn theo gái rồi
- Chà, cậu chủ của tôi có ngày bị bơ sao - cô bật cười
- Này, tôi không bị bơ nhá, còn anh nói chuyện với tôi mà
- Vâng, trách nhiệm của tôi mà, không thì tôi bơ cậu lâu rồi
- Anh dám sao??
- Dám sao không - cô hất mặt - Đúng rồi, cậu sắp thi cuối kì nhĩ
- Ờ sao ??
- Hô hô, tôi ôn tập cho cậu chứ sao - cười gian - Chắc chắc, lại phải ra đề cương cho 1 tuần rồi, phải nâng cao nhiều bài mới được
- Ừc .. anh .. anh ra ít thôi nhé, cái sắp đề cương hôm bữa dành cho 1 tháng chứ không phải 1 ngày đâu
- Uầy, sao cậu nói thế, cả cậu làm sai hơi bị nhiều nhé, mấy đề cuối thì may ra đúng gần hết
- Vậy là được rồi
- Không nói nhiều, chiều nay tôi sẽ cho cậu vài tờ đề cương làm
- Thôi dẹp đi, còn chuyện Rin Hiếu sao???
- Hô hô, yên tâm, cậu gọi Hiếu lại đây, tách Rin ra nhé
- ờ - Bảo chạy ra chỗ Rin Hiếu

- anh Hiếu, Thiên gọi

” có chuyện gì vậy ta?? ” Hiếu suy nghĩ

- Tớ đi với - Rin

- Rin ở lại chơi với em - Bảo

- Ồ nhưng..

Hiếu bước lại chỗ Hân ngồi xuống hỏi

- Chuyện gì thế cô nương?

- Ông thích Rin??

- Ừ.. sao .. sao bà biết?? - Hiếu hốt hoảng

- Ông nghĩ tui là ai

- mà sao, có vậy thôi hả??

- Không, tui muốn 2 người đến với nhau

- Nhưng bằng cách nào? Cả Rin đâu thích tui

- Hô, ông quên tui rồi à, Rin nó thích ông từ lâu rồi, lâuuuuuuuuuuuu lắm lắm luôn, từ 600 năm trước luôn

- Làm quá má

- Vậy nhá, tui lập ra kế hoạch thế này sao được không?

- Lỡ không thành công rồi sao?

- Chắc chắn Rin sẽ bỏ đi, khi đó ông làm thế này ...

- Ồ, đúng là Hân. Chuẩn thế. Mà sao không để tui tỏ tình??

- Cho Rin chờ cáo tính chảnh. Thôi xuống chơi với Rin đi, đừng kể Rin nghe nhá

- ok - rồi anh chàng đi xuống chỗ Rin, Bảo lại đi lên ngồi cùng Hân, đeo cái kính râm vào rồi ngủ một mạch. Cũng trưa rồi, đám nó tắm cũng được 3 tiếng rồi, Hân gọi Bảo dậy bà lôi 3 đứa kia lên để đi về.

- Vào nhà tắm tắm lại đi mấy cha - Hân

- Rồi - cả 4. Đợi tui nó tắm xong Hân nói:

- Trưa rồi, đi ăn không?

- Đi, mà ăn ở đâu?? - Rin

- Kiếm - Hân

Rồi đám chúng nó vào Royal Restaurant. Tắm mệt hết rồi nên chúng nó chả quậy như hồi sáng nữa, Hân chỉ biết ngồi cười. Ăn no rồi đứa nào về nhà đứa nấy, vì sáng Rin không đi xe, tính bắt taxi về thì Hân chặn lại, lườm Hiếu ra lệnh chở Rin về. Hiếu hiểu ý Hân nói:

- Rin, để tui chở ông về

- Nhưng nhà mình đâu gần nhau

- Ồ.. sẵn tiệm sang nhà ông chơi luôn chứ chán quá

- Ừ ừm .. - Rin đỏ mặt, ở đằng sau có 3 đứa nào đó đang nở một nụ cười nham hiểm chết người.

- Thôi về lẹ, bai nhé - Tùng.

19. Chương 19

Sáng hôm sau, Bảo dậy rất sớm sửa soạn đồ rồi cùng Hân bay sang nhà Tùng. Vừa đến nơi cũng là lúc Hiếu đến, cả 3 kéo nhau vào nhà Tùng, ngồi lên ghế sofa rót miếng trà ăn miếng bánh tỉnh bơ. Tùng từ trên lầu đi xuống phía tụi nó. Hân bỏ miếng bánh đang ăn dở xuống nói:

- Tùng gọi chị ấy ra đây
- Quyên ơi, ra đây - Tùng hét lên. Từ trong nhà, một dáng người bước ra, chị ấy có thân hình rất đẹp, nước da vàng đậm chất người Việt thêm khuôn mặt nhỏ nhắn, lưng và chân đều dài chứng tỏ rất siêng làm việc.
- Xin trân trọng giới thiệu, đây là Quyên, hotgirl số 1 trong nhà em. Chị ấy sẽ là người tham gia kịch bản này.

Đám Hân vỗ tay hòa theo

- Mọi người tập trung tôi phổ biến kịch bản. Hiếu và Quyên đóng giả người tình ôm eo nắm tay đồ bước vào quán The Basic, Hiếu gọi Rin ra rồi làm sao thì làm miễn ổng ghen mà bỏ về là được. Rồi tui và Bảo sẽ làm ổng tỏ tình với Hiếu. Mọi người rõ chưa
- Ủa còn Tùng đi đâu?? - Bảo hỏi
- Anh mày có hẹn với em Mai rồi - Tùng cười
- ẻm bỏ bạn theo gái rồi, đừng chấp làm gì. Rồi, kế hoạch bắt đầu 2 người đi đi - Hân nhìn về phía Hiếu Quyên.

Hiếu chở Quyên trên chiếc xe của mình, vừa đi anh vừa nhắn tin cho Rin rủ ẻm ra The Basic. Vì nhà Rin gần hơn nên Rin đã đến trước. Rin chọn một bàn ngồi gần cửa sổ để ngắm cảnh thành phố bên ngoài, tiếng leng keng trên cửa ra vào làm Rin nhìn về phía cánh cửa, cậu như sống người, không nói được lời nào khi thấy Hiếu và cô gái nào đó rất đẹp đang nắm tay, cười với nhau bước đến chỗ Rin.

- Hello Rin, this is my girlfriend. - Hiếu chỉ vào Quyên. Rin cười gượng chào Quyên, Quyên vẫy tay chào lại
- Chào Rin, mình là Quyên bạn gái Hiếu
- Bạn gái tui đẹp hông, quen từ 1 tháng trước bây giờ mới hẹn hò - vừa nói Hiếu vừa siết chặt tay Quyên cười. Tim Rin như nhói lên, đau lắm. Thì ra Hiếu gọi cậu đến đây chỉ để khoe bạn gái, cậu thật ngu ngốc khi nhận lời ra đây. Hiếu gọi ỉnh một ly cà phê nóng, cho Quyên một sữa dâu. Hiếu lấy muỗng múc một miếng sữa dâu lên đút cho Quyên làm cô đỏ mặt, rồi làm nhiều hành động tình cảm khác. Rin thấy mình như kẻ thừa thãi, cậu lấy cớ có việc nên về trước, đợi Rin ra khỏi cửa Hiếu mới dừng lại hành động yêu đương này nhìn về phía Rin vừa mới chạy ra, khuôn mặt tỏ vẻ lo lắng sợ nhóm Hân không làm được việc thì nguy. Quyên thấy khuôn mặt Hiếu có chút nhăn lại mới cười nói
- Đừng nhăn, cậu nhăn xấu lắm, phải tin tưởng vào bạn mình chứ
- Cảm ơn cô, cô diễn đạt thật đấy, thôi cô tôi chở cô về
- Không, tôi có hẹn, anh đi theo Rin đi nhanh lên, nếu không thành công thì anh phải tỏ tình chứ
- Cảm ơn cô, vậy tôi xin phép - nói rồi Hiếu chạy đi tính tiền và đuổi theo bóng dáng Rin. Ngay giờ Hân và Bảo nấp gần đó, thấy Rin chạy đi là bám theo liền. Chạy một hồi, đến một ngõ nhỏ Rin thấy mệt, cậu dựa đầu vào tường thở dốc. Cậu ngồi xuống, nước mắt lăn từ từ trên má cậu, có lẽ cậu nên từ bỏ. Hân và Bảo từ đâu xuất hiện
- Ủa Rin, cậu làm gì ở đây vậy ?? Rin, cậu khóc à, sao vậy - cô tỏ vẻ quan tâm. Rin gạt vội nước mắt rồi lắc đầu không nói nữa, Bảo lên tiếng
- Anh cứ nói cho tụi em nghe, có gì tâm sự thì giải tỏa ra hết. Em là em họ anh, Thiên là bạn thân của anh mà

Rin mắt long lanh nước nhào tới ôm Hân khóc thật to

- Tớ nên làm gì đây, nói tớ nghe tớ phải làm gì, tớ từ bỏ nhé? Hay lại yêu một cách thâm lặng??

- Cậu yêu Hiếu đúng không?
 - Ừ sao..
 - Tớ biết, biết từ lâu rồi - Hân ôm Rin vỗ về
 - Nào,ngao nín đi tớ mua kem cho ăn - Hân dụ như dụ con nít ai ngờ linh thật, Rin im bật
 - Nếu cậu bị thua một thứ gì đó, thay vì cậu ngồi cậu khóc cậu sẽ làm gì?? Tờ bỏ hay cố gắng để đoạt lấy??
 - Cố gắng - Rin mếu
 - Vậy cậu đã tự tìm được câu trả lời cho chính bản thân mình rồi,vậy đi đi, cố gắng để đoạt lấy Hiếu từ một người con gái
 - Nhưng làm thế nào??
 - Trời đất, ông anh thông minh của tui hôm nay ngu đột xuất, TỎ TÌNH đó
 - Nhưng .. anh chưa bao giờ tỏ tình cả.. tỏ tình với người cùng giới kì lắm
 - Anh ngộ nhỉ, thì đã sao, chưa bao giờ tỏ tình thì bây giờ làm, người cùng giới đã sao?? Tình yêu đồng tính là tình yêu chân thành nhất
- Rin như ngộ ra, cậu đứng dậy cúi người cảm ơn Hân Bảo rồi chạy một mạch đi kiếm Hiếu. Hân nhìn cậu bạn đang chạy đi kiếm tình yêu của đời mình thì chỉ cười, không biết đến bao giờ cô mới như vậy nhỉ? Cô hých tay Bảo
- Cậu chủ của tôi hôm nay nói hay quá ha, gì mà tình yêu đồng tính là chân thành đồ ha, quả là người đã từng yêu rồi thì nói về tình yêu dễ dàng nhỉ
 - Bộ anh chưa yêu ai à ??
 - Rồi, ngoài bố ra tôi chả yêu ai hết
 - Ê ba mẹ đâu tính là yêu
 - Yêu nào chả là yêu.

Quay về phía Rin, cậu chạy đi kiếm Hiếu, quay lại The Basic thì thấy Hiếu đã về, Rin lấy điện thoại gọi cho Hiếu, nhưng cậu dừng lại vì sợ làm phiền Hiếu và Quyên. Hôm nay mà không tỏ tình thì không được, vì chưa bao giờ cậu có động lực như bây giờ, cậu bấm máy gọi cho Hiếu

- Hiếu nghe Rin ời
- Ông rảnh không, tôi có chuyện muốn nói
- Nói trên điện thoại luôn đi
- Chuyện này phải nói ở ngoài, hẹn ở quán Lazy nhé

Nói rồi Rin cúp máy cái rụp, cậu bước vào quán Lazy bồn chồn lo nghĩ nên tỏ tình sao vì cậu chưa bao giờ tỏ tình mà. Cậu đâu biết phía bên kia cuộc điện thoại cậu vừa mới gọi là một nụ cười đều chưa từng thấy, Hiếu nghĩ ” cảm ơn cậu nhiều lắm Hân ơi, vị thần tình yêu của đời tui ”.

20. Chương 20

Vì Hiếu theo Rin này giờ nên Rin vào quán chưa được bao lâu Hiếu đã tới. Rin giật mình vì cậu chưa biết phải tỏ tình thế nào, còn chưa kịp suy nghĩ gì nữa.

- Rin - Hiếu chào

- Cậu đến nhanh vậy ??
- À thì đang ở gần đây nên đến nhanh thôi, cậu uống gì?
- À tớ ly deep milk - Rin
- Chị ơi em 1 ly cà phê nóng, 1 deep milk - Hiếu nói với phục vụ
- Chắc cậu là kẻ nghiện cà phê điên cuồng nhỉ - Rin cười
- Đâu đến nỗi thế, chỉ là tớ chỉ thích cà phê và trà thôi- Hiếu gãi đầu - thế cậu gọi tớ ra đây làm gì, mới gặp nhau vừa này mà
- Ờ.. tớ.. - Rin bối rối, chị phục vụ mang nước đi ra
- Cảm ơn chị - Hiếu - sao, nói đi - Hiếu nhấp một ngụm cà phê
- Tớ..
- Nhanh nào, tớ đang bận đi chơi với Quyên- Hiếu nói. Rin sững người không nói đươg gì cả ” cậu ấy bỏ Quyên để ra gặp mình sao ?? ” cậu cười, một nụ cười nhẹ nhàng
- Hiếu, tớ sẽ nói. Tớ thích cậu, thích lâu rồi, lần đầu gặp cậu tớ đã chắc chắn cậu là người tớ tìm, không ai có thể thay thế được cậu .. - Rin chưa nói hết câu, Hiếu đã ôm lấy Rin, mỉm cười thì thầm
- Rin, cậu ngốc lắm, thích tớ thì phải nói, tớ chờ câu này phát ra từ miệng cậu lâu rồi
- Rin đơ đơ, cậu hỏi
- Nhưng còn Quyên ...
- Quyên từ cửa bước vào mỉm cười chào Rin
- Mình được mời làm bạn A để 2 người đến với nhau - Quyên nhẹ nhàng nói
- Vậy ...
- Phải, đây là kế hoạch của tớ - Hân từ đâu bước ra
- Mấy người ... lừa tớ - Rin chết sững
- Lừa gì mà lừa, chỉ là giúp cậu đến với tớ thôi - Hiếu mỉm cười. Rin quay sang nhìn Hiếu, mặt phồng mỗ chu lên giận dữ
- Thôi nào, đừng giận nữa nhé - Hiếu ôm Rin vào lòng - Tớ sẽ trả lời câu tỏ tình của cậu - Hiếu bỏ Rin ra nhìn thẳng mặt Rin
- Tớ không thích cậu - Hiếu nói đồng dục
- HẢ - Bảo, Hân, Quyên đồng thanh hét lên, Rin thì nước mắt trực tuôn rơi
- Ê ê, Rin sao cậu lại khóc?? Tớ chưa nói xong mà
- Còn gì nữa hả - Rin sụt sịt
- Tớ không thích cậu vì tớ yêu cậu - Hiếu hôn môi Rin, 2 bờ môi cứ nức lấy nhau, Hiếu lấy lưỡi tách bờ môi bên kia ra mà cho lưỡi vào, 2 cái lưỡi cứ cuốn lấy nhau thật nồng nhiệt. Rin bỏ Hiếu ra đỏ mặt
- Mọi người đang nhìn kìa
- Ngại gì, giờ cậu là của tớ rồi - Hiếu hôn vào má Rin. Mọi người trong quán nhìn thấy cảnh tượng này thì xúc động, vỗ tay chúc mừng Rin Hiếu. 3 người kia chỉ biết cười và chúc họ hạnh phúc. Quyên có việc phải về, Bảo và Hân vào ngồi cùng cặp đôi kia luôn. Hân nói
- Bây giờ cái hội bàn méo tụi mình có 2 cặp rồi nhỉ
- Ủa cặp nào nữa ?? - Hiếu thắc mắc
- thằng Tùng với bé Mai - Bảo

- Mai nào ?? - Rin

- Đào Huệ Mai, học sinh mà anh ưu tú còn hơn cả em nữa đấy Rin - Bảo

- Thật chứ ?? - mắt Rin như sáng lên

- Thật, riết rồi chỉ còn 2 tui là dân FA - Hân than

- Sao 2 người không đến với nhau luôn đi cho đủ bộ - Hiếu nói tỉnh bơ

- Rin cũng đồng ý - Rin hùa

- Ê không được, em là trai thẳng, không thích đực rửa đầu - Bảo nói nhưng mặt đỏ bừng

- Thì Thiên có phải đực rửa đầu.. - Rin nói hổ, bịt miệng mình lại nhìn sang Hân, thấy cô đang bốc hỏa từ từ

- Ý anh là sao?? - Bảo nghi ngờ

- À ý .. ý Rin á, là .. là Thiên bị gay, đúng rồi, Thiên bị Gay, Thiên thích con trai - Hiếu chữa cháy cho Rin, thấy lạnh lạnh sống lưng, người Hân đang tỏa ra một luồng sát khí có thể giết người bất cứ lúc nào, cô mỉm cười dịu dàng nhìn Hiếu và Rin. Cả 2 người đều đổ mồ hôi hột

- Thiên bị gay?? - Bảo giật mình quay sang Thiên

-Ha ha, không hẳn, tôi kiểu như lạc giới thôi, thích đàn bà nhưng vẫn có tình cảm với đàn ông - Hân gãi đầu

- Chà, ngộ nha, đừng nói anh thích em mới xin vào nhà em nhé

- Còn lâu - Hân đập bàn hét lên với khuôn mặt đỏ ửng vì xấu hổ, trong cực cute làm Bảo xao xuyến, couple kia thì ngồi thì thầm

- Anh cá là Bảo thích Hân rồi - Hiếu

- Còn em chắc chắn Hân đang hình thành tình cảm cho Bảo

2 người nhìn nhau cười đầy nguy hiểm, họ cùng chung 1 suy nghĩ ” sao mình không để họ đến với nhau nhỉ ?? ”

// TG xin có đôi lời :từ tập sau tác giả sẽ tập trung viết về Hân và Bảo, và xin tiết lộ cỡ chap 30 end nhe

21. Chương 21

Hân và Bảo cùng đi về nhà, trên xe:

- Thiên này, anh đã thích ai chưa

- Thích hả, nhiều chứ

- Những ai ? - Nghe Hân nói câu trước làm tim Bảo đau nhói

- Ba nè, mẹ nè, Rin nè, Hiếu nè, Tùng nè, bà Hoa nè, cả cậu Bảo nữa - cô trả lời. Nghe Hân nói vậy Bảo thờ phào, tự nhiên thấy vui vui

- Không, ý là tình cảm nam nữ cơ, mà anh lạc giới nhỉ, vậy anh là tình cảm nam nam nhỉ - Bảo

- Hự. Hơi đau đầu Bảo, xin lỗi chứ tôi ngay thẳng, không bị Gay Les gì hết - cô đồng dạc

- Vậy chắc anh yêu ai rồi mới khẳng định vậy nhỉ - Bảo hỏi nhưng lời nói đượm buồn. Qua kính chiếu hậu cô nhìn thấy Bảo có nét mặt buồn, như đưa đám ai vậy, bất giác cô nghĩ ” ê, có khi nào thẳng nhóc thích mình?? Trong khi mình đang là con trai?? Không thể nào, chắc nó buồn ngủ thôi ”

- Chưa, tôi đã nói chưa thích ai cả mà - cô nói rồi lén nhìn Bảo xem gương mặt của anh. Nó vui lên hẳn rồi, vậy Bảo thích cô hả?

- Cậu chủ thích ai chưa ? hiện giờ - cô hỏi

- Ủ... ờm ... - anh nhìn cô cười hiền rồi quay đi - rồi, đang thích một người nhưng xa vời quá

Sao anh lại nhìn cô, sao lại cười, sao lại quay đi trả lời, người ấy sao lại xa vời?

- Cậu chủ tôi đây mà cũng gặp khó khăn về tình cảm sao?

- Phải, đây là lần đầu tiên tôi có cảm xúc mãnh liệt như bây giờ

- Vậy lúc quen Yến

Bảo có hơi nhăn mặt một tí rồi giãn ra, anh thở dài

- Tại cô ta dễ thương theo kiểu son phấn, cô ấy trước mặt tôi rất hiền, như một con mèo con, cô ta rất biết chiều tôi nên tôi động lòng

- Ra vậy - tự nhiên cô thấy hơi buồn, những điểm làm Bảo thích thì cô lại không có. Cô không dễ thương, cô không biết trang điểm, cô khá men. Cô không thể hiện vì cuộc sống cô quá bận rộn, cô phải tự nghiêm khắc với bản thân. Cô lại càng không biết chiều Bảo, như vậy sẽ làm Bảo hư. Vậy thì chắc chắn người Bảo thích hiện giờ không thể là cô. Tìm cô đau, đau lắm, sao vậy nhỉ? Cô thích Bảo sao? Không thể nào, cô lớn hơn cậu tới 5 tuổi và cậu với cô sống ở 2 thế giới khác nhau. Cậu là chủ còn cô là tớ.

- Cậu chủ, tới nhà rồi.

Cô nói rồi bước xuống xe mở cửa cho Bảo bước xuống.

- Cậu chủ lên lầu lấy sách vở học bài, tôi đi lấy đề cương - cô cười gian nhìn Bảo. Bảo hóa đá trước cổng làm nhiều người đi qua trầm trồ

- Nhà này có bức tượng gì đẹp trai quá!

Bảo hét

- Thiên, anh không phải người

Cô quay lại nói

- chúng ta cùng đồng loại đấy cậu chủ - cô cười lớn rồi bước vào nhà

Bảo bắt lực lết lên nhà, vào phòng mình lấy sách vở ra để sẵn chờ Hân lên. Cô bước vào với sắp đề cương ít hơn lần trước, Bảo khẽ thì thầm với chính mình " Tạ ơn trời " cô đặt sắp đề cương lên bàn rồi ra lệnh cho Bảo làm, còn cô bay lên giường Bảo bấm máy tính (dạy học con ta kiểu đó nghĩ đi là vừa -__-) chốc chốc Bảo lại quay ra hỏi bài Hân, một vài bài khó thì cô chỉ, còn bài dễ thì chỉ có 1 câu

- Tự thân vận động

Đang làm thì Bảo ngừng bút nói

- Thiên này, em mà đạt top 10 của trường anh thưởng cho em cái gì đó nhé

- Ừm.. được rồi, cậu muốn gì cũng được, đừng liên quan đến tiền bạc là OK hết

- Haha, anh yên tâm, tiền bạc thì em không thiếu - nói rồi Bảo làm tiếp

Sau vài tiếng vật lộn với đồng bài làm, Bảo lăn lên giường nằm cạnh Hân thở dốc, tay anh khẽ chạm vào tay cô. Hân đỏ mặt rút tay lại đứng dậy thu dọn bài tập rồi bước ra khỏi phòng và không quên để lại 1 câu

- Làm tốt lắm cậu chủ

Anh cười, nghĩ đến cảnh Hân vừa đỏ mặt thì lại ôm mặt mà cười tiếp (điên rồi)

- Anh ấy dễ thương quá, mình không kiềm chế được mắt. Không được phải tập trung ôn thi.

Bảo tự nhủ " tuần sau thi rồi, cố lên Bảo ơi. Fighting"

22. Chương 21

Hân và Bảo cùng đi về nhà, trên xe:

- Thiên này, anh đã thích ai chưa
 - Thích hả, nhiều chứ
 - Những ai ? - Nghe Hân nói câu trước làm tim Bảo đau nhói
 - Ba nè, mẹ nè, Rin nè, Hiếu nè, Tùng nè, bà Hoa nè, cả cậu Bảo nữa - cô trả lời. Nghe Hân nói vậy Bảo thờ phào, tự nhiên thấy vui vui
 - Không, ý là tình cảm nam nữ cơ, mà anh lạc giới nhỉ, vậy anh là tình cảm nam nam nhỉ - Bảo
 - Hự. Hơi đau đấy Bảo, xin lỗi chứ tôi ngay thẳng, không bị Gay Les gì hết - cô đồng ý
 - Vậy chắc anh yêu ai rồi mới khẳng định vậy nhỉ - Bảo hỏi nhưng lời nói đượm buồn. Qua kính chiếu hậu cô nhìn thấy Bảo có nét mặt buồn, như đưa đám ai vậy, bất giác cô nghĩ " ề, có khi nào thằng nhóc thích mình?? Trong khi mình đang là con trai?? Không thể nào, chắc nó buồn ngủ thôi "
 - Chưa, tôi đã nói chưa thích ai cả mà - cô nói rồi lên nhìn Bảo xem gương mặt của anh. Nó vui lên hẳn rồi, vậy Bảo thích cô hả?
 - Cậu chủ thích ai chưa ? hiện giờ - cô hỏi
 - Ừ... ờm ... - anh nhìn cô cười hiền rồi quay đi - rồi, đang thích một người nhưng xa vời quá
- Sao anh lại nhìn cô, sao lại cười, sao lại quay đi trả lời, người ấy sao lại xa vời?
- Cậu chủ tôi đây mà cũng gặp khó khăn về tình cảm sao?
 - Phải, đây là lần đầu tiên tôi có cảm xúc mãnh liệt như bây giờ
 - Vậy lúc quen Yến
- Bảo có hơi nhăn mặt một tí rồi giãn ra, anh thở dài
- Tại cô ta dễ thương theo kiểu son phấn, cô ấy trước mặt tôi rất hiền, như một con mèo con, cô ta rất biết chiều tôi nên tôi động lòng
 - Ra vậy - tự nhiên cô thấy hơi buồn, những điểm làm Bảo thích thì cô lại không có. Cô không dễ thương, cô không biết trang điểm, cô khá men. Cô không thể hiện vì cuộc sống cô quá bận rộn, cô phải tự nghiêm khắc với bản thân. Cô lại càng không biết chiều Bảo, như vậy sẽ làm Bảo hự. Vậy thì chắc chắn người Bảo thích hiện giờ không thể là cô. Tìm cô đau, đau lắm, sao vậy nhỉ? Cô thích Bảo sao? Không thể nào, cô lớn hơn hơn cậu tới 5 tuổi và cậu với cô sống ở 2 thế giới khác nhau. Cậu là chủ còn cô là tớ.
 - Cậu chủ, tới nhà rồi.
- Cô nói rồi bước xuống xe mở cửa cho Bảo bước xuống.
- Cậu chủ lên lầu lấy sách vở học bài, tôi đi lấy đề cương - cô cười gian nhìn Bảo. Bảo hóa đá trước cổng làm nhiều người đi qua trầm trồ
 - Nhà này có bức tượng gì đẹp trai quá!
- Bảo hét
- Thiên, anh không phải người
- Cô quay lại nói
- chúng ta cùng đồng loại đấy cậu chủ - cô cười lớn rồi bước vào nhà

Bảo bắt lực lết lên nhà, vào phòng mình lấy sách vở ra để sẵn chờ Hân lên. Cô bước vào với sắp đề cương ít hơn lần trước, Bảo khẽ thì thầm với chính mình " Tạ ơn trời " cô đặt sắp đề cương lên bàn rồi ra lệnh cho

Bảo làm, còn cô bay lên giường Bảo bấm máy tính (dạy học con ta kiểu đó nghỉ đi là vừa -_-) chốc chốc Bảo lại quay ra hỏi bài Hân, một vài bài khó thì cô chỉ, còn bài dễ thì chỉ có 1 câu

- Tự thân vận động

Đang làm thì Bảo ngừng bút nói

- Thiên này, em mà đạt top 10 của trường anh thưởng cho em cái gì đó nhé

- Ủm.. được rồi, cậu muốn gì cũng được, đừng liên quan đến tiền bạc là OK hết

- Haha, anh yên tâm, tiền bạc thì em không thiếu - nói rồi Bảo làm tiếp

Sau vài tiếng vật lộn với đồng bài làm, Bảo lăn lên giường nằm cạnh Hân thở dốc, tay anh khê chạm vào tay cô. Hân đỏ mặt rút tay lại đứng dậy thu đồng bài tập rồi bước ra khỏi phòng và không quên để lại 1 câu

- Làm tốt lắm cậu chủ

Anh cười, nghĩ đến cảnh Hân vừa đỏ mặt thì lại ôm mặt mà cười tiếp (điên rồi)

- Anh ấy dễ thương quá, mình không kiềm chế được mất. Không được phải tập trung ôn thi.

Bảo tự nhủ ” tuần sau thi rồi, cố lên Bảo ơi. Fighting”

23. Chương 22

Xin lỗi mọi người, dạo này Rin bận quá vì tuần nghỉ mà, Rin đi du lịch cùng gia đình, tha lỗi cho Rin nhé
* giải đầu *

E hèm... 1 tuần trôi qua. Dưới sự giúp sức của “anh” gia sư Thiên tận tình với bao nhiêu kìm nén và quyết tâm của Bảo. Kỳ thi cuối cùng cũng đã tới. Hân chở Bảo đi học, cô vào trường cất xe, nhắc nhở Bảo coi lại số báo danh, cô còn đi bốc thăm xem cô canh thì phòng nào. Bảo túm được Tùng khi cậu đang tình tứ cùng Mai, 2 chúng nó quen nhau dỗi, tuần trước, anh Tùng tỏ tình trước (ghê hông)

- Thằng beep kia, mày biết mày để bố bơ vợ 1 mình mấy tuần liền không, có gái là quên bạn ngay vậy hả - Bảo túm cổ áo Tùng

- Hề hề, thôi mà anh Bảo, em biết anh đẹp trai nhất trường này mà - Tùng cười gỡ tay Bảo ra. Bảo nhìn Mai nói

- Mày không tính giới thiệu bạn gái mày với tao à

- Quên, khụ khụ... xin trân trọng giới thiệu với quý ngài Bảo, đây là Mai, phu nhân của Tùng tôi đây. Ngài có ý kiến gì không ạ?

- Không - Bảo đưa tay ra bắt tay Mai - chào Mai, anh là Bảo, bố thằng Tùng - anh cười, một nụ cười tỏa nắng hay dùng để của gái

Mai cũng đưa tay ra bắt tay Bảo. Tùng giật phắt tay Bảo ra nói

- Em yêu, đừng chạm vào tên này, vậy bản hết bàn tay xinh đẹp trong trắng nõn nà ngọc ngà của em đấy

- Khi, anh đùa hơi quá rồi - Mai cười tươi, cô đẹp thật, đẹp theo kiểu ” em đẹp không cần son phấn ” nhưng cô không phải mẫu của Bảo

- Quên, Tùng em, tao số bao nhiêu phòng nào ???

- Mày số 5 phòng 1, tao số 286 lặn, tí phòng 9

- Còn Mai ?? - Bảo quay sang Mai

- Em số 35 phòng 2 gần phòng anh

- Thiên đâu Bảo - Tùng ngó

- Đi bốc số xem canh phòng nào rồi

- Thiên ??? - Mai ngu ngơ hỏi
 - Ông thầy mới chuyển về ấy, ông thầy đẹp dzai ý - Tùng
 - Ủa, phải gọi là cô gi..... - Tùng bịt miệng Mai lại nói nhỏ
 - Suyt, trước mặt nó phải coi là thầy Thiên, hiểu chưa
 - Tại sao??
 - Chuyện dài lắm, anh kể em nghe sau, nhé vợ yêu
 - Hiểu rồi
- Bảo thấy lạ mới hỏi
- Cô hả ???
 - Đâu đâu có ... tại ... tại có một cô giáo mới chuyển về nên Mai nhớ nhầm, cổ tên Hiên nghe giống Thiên - Tùng biện minh
 - Trường mình có cô Hiên mới chuyển về hả ? - Bảo nghi ngờ
 - À.. ờ... cô giáo thực tập thôi

Mấy bạn thắc mắc sao Mai biết Hân đúng không, đơn giản. Cách đây 2 năm trước, Hân là gia sư của bé Mai (nên cô bé mới đạt thủ khoa đấy) Mai gặp lại Hân trong trường thì mới mừng rỡ, lòi Hân đi chơi, rồi biết hết mọi chuyện (coi vậy mà Hân cũng nhiều chuyện ghê ha =)))

TÙNG TÙNG

Trống nó kêu ý nó là vào phòng thi. Xui xẻo thế nào Hân lại bốc dính phòng 3, không có Tùng, không có Mai cũng không có Bảo. thôi thì kệ, để Bảo tự lực cánh sinh. Bảo vào phòng thi, cô giáo phát đề thi ra, anh chăm chú nghiên cứu đề, trúng tủ rồi, toàn dạng Hân cho ôn. Anh cười thầm rồi hí hoáy viết bài. Sau 90 phút, hết giờ làm bài anh đưa bài cho bà giáo viên với nụ cười tỏa nắng làm bà đỏ mặt (gái già cũng không tha nữa cha). Xong môn Văn, mai còn Toán, Anh thì anh có bằng Toieic 5 rồi nên được miễn thi anh

Hân lấy xe trước đợi Bảo ngoài cổng, Bảo tung tăng bước vào xe rồi đóng cửa xe lại

- Sao vui thế cậu chủ?? Trúng tủ à - Hân phì cười
- Tất nhiên, anh sắp phải tặng quà cho tôi rồi - anh ghé sát mặt Hân cười. Hân bắt giác đỏ mặt quay đi
- Thì cứ bình tĩnh biết đâu được - Hân ngại

Bảo phì cười trước thái độ dễ thương của Hân, nhất định anh sẽ làm Hân yêu anh và tự thổ lộ với mình...

24. Chương 23

Tối hôm đó, Hân đề đầu Bảo ra bắt Bảo học toán, không cho rời phòng nửa bước trừ khi ăn cơm. Bảo thấy cây bút bi lên bàn, nằm phịch xuống giường

- Thiên à, cho em nghỉ một tí, nhé ??
- Không, đề mới này - Hân đưa Bảo một tờ đề. Bảo nhìn tờ đề rồi rồi ngược lên nhìn Hân nước mắt lưng tròng
- Thiên, anh đẹp dzai đáng yêu dễ thương yêu quý, anh thương em mà đúng không, quý em mà, yêu em mà đúng không ?

Hân tính trả lời ừ nhưng nghe đến chữ ” yêu ” cô ngập ngừng

- Ừm.. Ừ, anh thương anh quý em nên anh mới cho em học, cố gắng đi anh thường
- Òa, anh không yêu em - Bảo vờ giận dỗi, quay lưng lại mắt liếc nhìn về mặt Hân đang đỏ từ từ thì thích thú
- Ừ... học bài đi - Hân
- Anh không yêu em không học - Bảo giận
- Ờ.. a... rồi rồi anh yêu em được chưa, học bài giùm anh cái, nhé - Hân dỗ. Bảo quay lại cười gian, này giờ Bảo ghi âm cái lúc Hân nói yêu rồi, nhưng mà không để Hân biết ” Người nói yêu em rồi, há há ”
- OK nào, học bài thôi - Bảo đặt tờ đề lên bàn cầm bút viết
- Sao ngoan vậy ?? - Hân hỏi ngu
- Anh này, chọc em - Bảo
- Gớm quá, học đi - Hân cười

TÍC TẮC.. TÍC TẮC..

2 tiếng trôi qua, Bảo đã làm xong hết tất cả đề cương Hân cho, anh lăn lên giường nằm nhìn Hân

- Thiên này
 - Vâng ?
 - Em mà nằm trong top 10 ý, em chỉ cần anh làm 2 điều cho em thôi
 - Gì mà tới 2 điều ?? Đừng bắt tôi xin nghỉ làm nhá, tôi từ chối
 - Em đã bảo không liên quan đến tiền bạc mà anh lo gì
 - OK, thế thì tôi chấp nhận, cứ vượt qua được Toán đề lo gì lo sau
 - Phì, có anh em còn lo gì nữa - Bảo bật cười
 - Tôi mà chấm điểm cho cậu là tôi trừ thẳng tay
 - Ấy đừng làm vậy, nương tay thôi - Bảo hốt hoảng
 - Vâng, cậu ngủ đi mai còn thi - Hân toan đứng dậy đi ra ngoài thì Bảo nắm lấy tay cô kéo cô ngồi lên giường. Hân đỏ mặt
 - Cậu .. cậu muốn gì nữa ...
 - Phì, em không làm gì anh đâu, ở đây với em đến khi em ngủ, em sợ ma - nói ngủ thì vậy chứ tay vẫn nắm tay Hân. Hân lấy tay còn lại vuốt tóc Bảo (nghe cứ như má con)
 - Cậu chủ ngủ ngon - Cô tắt điện phòng ngồi nhìn Bảo ” quái, thế nào mà mình nhìn Bảo đẹp trai thế?? Mắt 2 mí nè, lông mi dài nè, da trắng nè, mịn nè, môi mỏng nè, mũi cao nè, cằm chẻ nè còn đôi lông mày rậm nữa, Hân ơi trước giờ mày miễn nhiễm trai đẹp mà, hay mày thích nó rồi, không được.... không thể chối cãi sự thật được, mình thích thằng nhóc này rồi ” cô ôm mặt cười khỏ. Nhìn cánh tay đang được Bảo nắm cô bất giác đỏ mặt tim đập nhanh, cô vội rút cánh tay lại thì Bảo nắm chặt hơn
 - Ừ... cho em ngủ - Bảo nói
 - Vâng - Hân mặt nóng bừng. Một lúc sau nghe tiếng ngáy nhỏ nhỏ cô mới rút cánh tay từ từ ra mở cửa đi ra ngoài. Đêm nay cô lại khỏi ngủ rồi..
- Sáng hôm sau, Bảo tỉnh dậy thấy vẫn còn ấm ấm trên tay, anh mỉm cười chui vào nhà tắm Vscn, tha đồ chỉnh tề anh xuống nhà
- Cậu chủ hôm nay dậy sớm thế ạ ? - Bác quản gia nhìn cậu
 - Hôm nay thi mà bác - Bảo kéo ghế ngồi vào bàn ăn

- Morning con dzai - bà Hoa từ trên lầu đi xuống
- Ohayo ooka-sama (chào buổi sáng mẹ)
- Nhà hôm nay tập trung đông đủ thế - Hân cầm ly cà phê từ sân bước vào trong nhà cười tươi.
- Ngồi xuống ăn sáng cháu - Bà Hoa mỉm cười nhìn cô
- Dạ thôi, cháu uống cà phê sáng rồi, cháu xin phép lên thay đồ - Hân bước lên lầu

25. Chương 24

Hân thay đồ xong đi xuống nhà cầm balo lên và đi (balo này đựng laptop cho ẻm lên trường sẵn cây Liên Minh luôn =))). Cô bước ra ngoài đi lấy xe thì thấy nó để sẵn ở cổng, cô mở cửa bước vào thì thấy Bảo đang cầm lái, cô thắc mắc chưa kịp hỏi Bảo đã nói

- Hôm nay em có hứng, muốn chở - Cười tươi nhìn Hân
 - Có bằng lái chưa mà đòi - cô cười
 - Anh xem thường em quá, lên đi, em nhìn vậy mà có khi chắc tay lái hơn anh đấy
 - Vâng vâng - cô cười chịu thua mở cửa xe bước vào.
- Xe chạy trên đường, một lúc Hân lên tiếng
- Cậu muốn tôi làm 2 điều là điều gì vậy?
 - Ừm.... em chưa nghĩ ra - Bảo suy nghĩ ” thực ra em nghĩ rồi, mà sợ nói ra anh không làm thôi ”
 - Chưa nghĩ ra mà chắc chắn 2 điều ha - Hân nghi ngờ
 - Anh muốn em tăng lên 5 điều à - Bảo cười gian
 - Thôi 2 điều đã sợ rồi
 - Thế, đã cho 2 điều rồi còn thắc mắc nữa

Xe chạy đến trường, Hân đuổi Bảo xuống xe để lái vào chỗ giữ xe. Bảo bị đạp xuống đường, đứng nhìn chiếc xe của mình chạy ngang qua mặt mình mới tự hỏi ” xe mình hay xe ảnh vậy trời, mà thôi kệ” Bảo cầm cái balo Vans đi xung quanh trường miệng lẩm bầm

- Tùng ơi, cứng đầu dòi
- Anh dừng lại, thấy Tùng đang tình tứ cùng Mai phía bên kia ghế đá, anh cười ” thôi coi như hôm nay anh tha cho chú ”. Nhìn thấy nụ cười của anh, bao nhiêu nữ sinh quanh đó bu lại
- Bảo ơi, cười lại đi anh
 - Bảo ơi anh thi phòng mấy
 - Bảo cho em số điện thoại, facebook
 - Bảo ơi...

Bị lũ con gái bu quanh lại, lúc trước thì khoái lắm mà giờ sao anh thấy nó ... ớn lạnh, thấy Thiên đang đi ngang qua đó Bảo hét lên

- Thiên, cứu emmmmmmmmm

Hân nghe tiếng gọi mình phát ra từ đám đông mới nheo mắt nhìn thật kĩ nạn nhân đang bị chèn ép mới phì cười. Vâng, và nụ cười ấy đã làm tắt cả học sinh nữ trong trường hét lên, 2 người cùng chịu chung một số phận, Hân hét

- Bảo cứu anh
- Anh là vệ sĩ của em phải cứu em chứ
- Nhưng anh không nỡ đánh con gái
- Thì kiếm cách gì đi nhanh lên em ngộp thở mất

Cô dáo dác nhìn xung quanh, mắt cô lóe lên một tia sáng. Vì sao?? Kia kìa, Rin đang ung dung đi lên phòng HT, cô cúi xuống lăm cục đá ném thẳng vào đầu Rin, thấy ám khí, Rin quay đầu lại nhìn... may thật, cục đá nhắm thẳng giữa trán Rin mà đáp. Rin quát

- Cái đám lộn xộn kia giải tán

Uy lực của một ngài hiểu trưởng thật vang vọng, một tiếng hét thôi mà đám nữ sinh giải tán. Thấy 2 thân xác đang thở hồng hộc trong đám đông mới tản ra Rin hỏi

- Ai mới chọi tui??
- Tui - Hân dơ tay
- Hay quá ha
- Thôi mà Rin bớt giận mai bao Baskin Robbins
- Hứa nha
- Ủ ừ...

Rin quay qua nhìn Bảo

- ủa Bảo, sao thân xác tàn tạ vậy??
- Tại học sinh trường anh ấy, nhà giàu thật mà toàn lũ mê trai
- Đẹp trai là một cái tội đấy cưng
- Hiếu đâu - Hân hỏi
- Nghe nói qua Pháp thiết kế tóc gì rồi
- Ồ - Bảo Hân đồng thanh
- Chuông reo rồi kìa, vào thi đi, còn Thiên theo tui

Rin lôi tay Hân đi một mạch, Bảo thì nhanh chóng quay lại phòng thi. (cảnh Bảo thi khỏi nói đi) Phía Hân

- Kéo tui đi đâu vậy? Tui còn đi coi thi
- Tui cho bà miễn hôm nay rồi, vào phòng tui gánh team nhanh, tui hẹn với thằng kia hôm nay đấu
- Hề hề, đi liền (dỗi ôi, thì ra là Liên Minh ==')

Rin có đôi lời phát biểu, Rin đang thi nên ra trễ lăm lăm lăm lăm luôn, vì vừa thi vừa nghĩ cốt truyện mà nên có mấy phần rời rạc khó hiểu, thông cảm nhá. Chúc mọi người đọc truyện vui vẻ

Sẵn nói thêm bạn Rin đang viết truyện, tên là Lớp Học Kinh Dị. Nghe vậy thôi chứ không phải truyện ma mà chỉ là kinh dị loại nhẹ, có tình cảm nè, kinh dị nè, lâu lâu truyện cười nữa, mọi người ủng hộ nhé

26. Chương 25

Chật vật lắm cuối cùng 2 tiếng đã qua, thi Toán xong rồi Bảo ra cổng trường đợi

- Quái!! Xe mình đâu??

Thêm 20 phút nữa ... ” bực rồi, giữa trời nắng nóng oi bức mà bắt thiếu gia phải chờ đợi, ôi còn đâu làn da ngọc ngà của mình” đó là tất cả những gì Bảo đang suy nghĩ. Ngó xung quanh thấy học sinh tản gần hết rồi mà chả thấy người đâu, Tùng em thì trốn hẹn hò cùng bạn gái rồi nên không biết túm ai để mà về, vài em xinh tươi đến ve vãn

- Anh đẹp trai gì ơi, cho em làm quen

- Xin lỗi em chắc không được - trong thâm tâm là muốn làm quen lắm đấy, nhưng nhẫn nhịn vì bị Hân nhìn thấy thì kế hoạch đổ bể hết... thấy lâu Hân chưa ra anh sức nhớ Rin lôi kéo Hân đi đâu đó, anh tức tốc chạy vào phòng HT. Không ngoài dự đoán, có 2 tên đang ôm 2 cái lap như không muốn rời trong phòng, Bảo hăng động

- Khụ khụ. Thiên ơi em muốn về

Hân không nhìn Bảo nhưng vẫn trả lời

- Chìa khóa trên bàn ấy, cậu cầm về tôi đang đánh, sắp thắng rồi đợi chút tí tôi về

Bảo thở dài ngao ngán ” mê game hơn mê việc ”

- Vậy em ở lại cùng anh

Sau 20 phút, Hân tắt máy nhét vào balo và lôi Bảo về

- Cậu ra cổng trường đợi tôi lấy xe

- Không, em muốn đi với anh, ngoài kia nắng lắm

- Haizz, vậy đi

Hân lấy chìa khóa tính mở xe thì Bảo giật chìa, đẩy Hân ra

- Anh qua ghế kia, em chờ về

- Tự nhiên hôm nay siêng vậy?

- O.. em thích, lên xe nhanh - Bảo đỏ mặt, anh là anh muốn ga lăng với người yêu ý mà

Hân phì cười rồi leo lên xe ” cậu nhóc đáng yêu thật ”. Xe chạy trên đường, không khí đang im ắng thì Bảo cất tiếng

- Mai anh chấm thi cả ngày nhỉ

- Ủ, còn mai cậu ở nhà cả ngày nhỉ

- Chà, chán thật

- Mặt cậu mà chịu yên ở nhà - Hân cười lớn

- Phì, chỉ anh hiểu em - Bảo cười theo

- Thế mai cậu tính đi đâu??

- Bar, lâu rồi chưa ra

Hôm sau Hân đã ra khỏi nhà từ sáng để lên trường chấm thi. Ở trên trường, cô chấm vài bài rồi thấy bài ai đó nét chữ quen quen.. để nhớ coi.. Ah! Của Mai. Chà, nét chữ sạch đẹp, trình bày gọn gàng vậy mới đáng là học sinh của cô chứ. Làm đúng hết luôn! Chuẩn mực học sinh của cô đây rồi, 10 điểm. Bài tiếp theo.... Hết lớp 10 sang lớp 11 chấm. Xem nào, nhớ coi chữ ai đây... của Tùng... ừm chữ tạm được, trình bày hơi xấu mà người quen cả, KỆ!! Địch, đúng hết nó là thần đồng à?? 10 điểm, bài tiếp theo.. chữ ai đây, nét

quen quen giống Bảo, mà Bảo nó trình bày cầu thả lăm mà, nay còn đẹp hơn bé Mai nữa?? Chuyện gì đang xảy ra?? Ừm... đậu xanh rau móa, nó làm được bài khó mà làm dài dòng bài dễ?? 9. 8 điểm..

Tại chỗ Bảo

- Luv, lấy anh ly cốc tai

- Cửa anh, dạo này thấy anh ít lui tới vậy ă? - Luv thẳng pha chế rượu trong The King

- Nói chú nghe, hôm nay là buổi đi bar cuối cùng để chia tay hội độc thân đây, em nào đẹp nhất gọi ra đây phục vụ anh ngày cuối nào

- Vâng, Linh ra đây - Luv ngoắc một nhò lại - Đây là Linh, em mới tậu về hôm bữa đây, trẻ cả ngon nhất của quán.

- Linh, qua đây ngồi phục vụ anh - Bảo thấy một em xinh tươi thì mắt lóe lên sáng trưng. Thích Thiên thì sao? Hôm nay bữa cuối rồi quấy nốt. Rồi 2 đứa chúng nó ôm nhau, hôn nhau rồi lum la, mà Bảo hẳn biết chừng mực nhé, anh cũng hơi say nên không nhìn được khuôn mặt đang cười gian của Linh. Tầm 5h chiều Bảo lết xác về với tình trạng say rượu, ả Linh thấy Bảo đi về mới gọi cho ai đó

- [mục tiêu từ nay sẽ không tới bar nữa, nhưng kế hoạch vẫn như ban đầu, chuẩn bị đi]

- [Vâng] đầu dây bên kia trả lời

Hân thấy Bảo về mới ra đỡ Bảo vào

- Làm quái gì uống say thế hả?

- Thiên hả.. em.. không say.. anh đừng nói nhảm.. em muốn đi ngủ

- Rồi rồi - Hân dìu Bảo vào phòng, hất Bảo lên giường như vắt bao rác - Ăn giống gì nặng khiếp, Haizz lại khổ thân tôi rồi

Hân thở dài ngao ngán rồi bắt đầu giải rượu cho Bảo, cô cởi áo anh ra lấy khăn ướt thấm lên người cho bớt mùi cồn, cô dốc nguyên chai nước vào miệng Bảo để giải rượu. Xong đầu, xong áo, còn cái quần tính sao giờ?? Nhắm mắt làm đại chứ sao. Ủy đầu được, lay Bảo dậy. Cô lắc vai Bảo để anh tỉnh dậy

- Bảo, Bảo, dậy nhanh lên

- Ừ.. chi vậy?? Em muốn ngủ

- Thay quần ra tôi đi giặt

Bảo miễn cưỡng cởi quần ra nhưng vẫn nằm rồi đưa Hân (mặc quần đùi bên trong nhé) Hân chụp lấy cái quần rồi bước ra ngoài ” thế nào mà nhìn mình giống người vợ chăm sóc cho chồng vậy ” cô ôm mặt đau khổ và đầu biết được 2 bóng dáng vừa rình vừa cười thầm. Là bà Hoa bà bác quần gia, bà Hoa thì thâm to nhỏ

- Tôi muốn nó là con dâu tôi ghê, nó không như con Yến

- Tôi cũng muốn cô ấy làm cô chủ của tôi lắm

- Thăng Bảo nó cũng thích Hân lắm đấy, gán ghép không ? - bà Hoa bụm miệng cười

- Tôi nhất trí - ông quần gia cười theo

27. Chương 26

7h sáng, khi những chú chim đang hót, khi ánh nắng đang len vào cành cây, 1 thân hình mảnh mai đang vươn vai, ngồi dậy và lết xác vào làm vsn, rồi thay đồ, hôm nay Hân diện đồ rất giống thư sinh, cái áo sơ mi trắng và quần jean đen, tóc thì vuốt keo hất ra đằng sau

- ôi mới sáng sớm phải đi làm rồi...

Còn ở nơi khác trong ngôi nhà đó, 1 thân hình khỏe khoắn vừa vươn vai, ngồi dậy liếc vào cái đồng hồ treo tường, sau đó nhìn đồng hồ đeo tay, rồi lại nhìn đồng hồ để trên đầu giường

- ah.. sớm thế.. ngủ tiếp nào - Bảo ngáp, gãi đầu rồi chồm trăn ngủ tiếp

- Cậu chủ à... hôm nay biết điểm thi đó, dậy nào - Hân chán nản nhìn Bảo

- 5' nữa thôi Thiên - Bảo ngái ngủ

- không 5 phút 5 tiếng gì cả, cậu mà không dậy tôi cho đi bộ!!! - Hân lớn tiếng

- rồi rồi.. ôi cuộc đời sao nó khổ thế...

8h sáng tại trường của Rin. Bầu không khí đang nhốn nháo tại bảng điểm

- a... tao không phải thi lại

- tao không đứng chót rồi

- tao đậu top 10 rồi

Bao nhiêu tiếng la hét vang lên. Bảo dụi mắt rồi nhìn vào bảng điểm, nhìn rồi dụi tiếp, dụi xong lại nhìn, nhìn rồi tiếp tục dụi, cứ thế hết 10 lần

- Diên hả - Tùng đập vai Bảo

- ê mày nhìn dùm tao, tao đứng thứ mấy vậy?? - Bảo lo ngại nhìn Tùng

- thứ 5?? - Tùng ngây thơ trả lời - khoan.. cái gì.. top 5???? TOP 5?? - Tùng nhấn mạnh chữ Top 5

- ahhhh..... ahhhh... tao đứng top 5 kìa j- Bảo hét lên sung sướng, nhảy lên ôm chặt Tùng còn hôn vào má cậu

- Làm quá.. gớm quá.. anh đây top 1 nhé, tiếp tục thủ khoa, há há há - Tùng hất mũi

- Tao không quan tâm, lần đầu tiên trong mấy chục năm trời khi còn sống tao top 5 đấy - Bảo nói với giọng vui sướng

- Kiểm Thiên cảm ơn đi, tao đi kiểm Mai đây - Tùng vẫy tay rồi dọt luôn

- Thiên ơi anh đâu rồi!!!! - Bảo đá tung cánh cửa của phòng hiệu trưởng hét

- dạ tôi đây - Hân đang ôm laptop ngơ ngác nhìn thì bỗng Bảo bay đến ôm chầm lấy Thiên, nhấc bổng cô lên trời

- tôi top 5 kìa!!!! - Bảo hét lên vì quá vui

- em là học trò của tôi thì hơi bị sướng, à mà... thả tôi xuống được chứ - Hân đỏ mặt. Bảo cũng đỏ mặt đặt Hân xuống

- Top 5 á?? - Rin nãy giờ không để ý thì giờ hét lên

- Tất nhiên, học trò của tui mà - Hân

- Công em chăm học cả - Bảo nói - Hô hô, còn 2 điều hứa rồi nhé, tí về nhà em nói điều thứ nhất cho, giờ trở em về.

- Bai Rin, về mà chơi với ông xã đi - Hân

- Không cần nhắc tui cũng sắp về đây - Rin cất đồ vào balo

Hân chạy ra lấy xe chở Bảo về, ngang qua bảng điểm cô dừng lại dùng nhan sắc của mình mà xin đường chen vào. Bảo top 5 thật, cô ngỡ ngàng vì nghe nói trước giờ Bảo toàn đứng hạng 49/50 trong lớp. Lấy vội điện thoại ra cô bấm chụp như điên rồi đi ra lấy xe.

- Bảo ơi lên xe - Hân hú

- Ô kê!

Về đến nhà Hân cất xe chạy vào phòng bà Hoa:

- Ah! Xin lỗi bà chủ vì vào mà không báo trước
- ồ không sao, có chuyện gì gấp lắm hả cháu?
- Cậu Bảo lọt top 5 trong trường ạ

Bà Hoa đang nhâm nhi tách trà nghe Hân nói vậy phun hết trà trong miệng ra ngoài

- WHAT?? , khụ khụ, top 5??
- Vâng

Bà Hoa mắt rưng rưng ôm chầm lấy Hân

- Hân ơi bác cảm ơn cháu nhiều nhiều lắm - bà Hoa òa khóc. Hân vỗ nhẹ tấm lưng bà
- Không, đây là công việc của cháu
- E hèm, bỏ nhau ra được rồi - Bảo ho vài tiếng, bà Hoa cười nham hiểm rồi bỏ Hân ra. Rồi bà Hoa lên lầu thay đồ chuẩn bị đi làm, nghe nói trên công ty sắp có cuộc họp.
- Thiên lên phòng em - Bảo nói. Anh lên phòng mình, Hân lẻo đẻo theo sau. Bảo mở cửa bước vào ngồi phịch xuống giường
- Điều thứ nhất anh phải thực hiện, chiều nay hãy hẹn hò với em
- Hả? hẹn hò? cái gì? 2 thằng con trai đàn ông đực rựa nắm tay nhau đi chung trên một con đường?
- Anh suy diễn phong phú, bao la nhỉ, chỉ là em muốn chở anh đi chơi
- Ồ, sao cậu không rủ em nào ấy, cậu đâu có thiếu - Hân hơi buồn khi nói câu này
- Chơi gái nhiều lâu lâu đổi khẩu vị chứ anh, cả em chứ bao giờ đi chơi với anh hết
- Ồ, vậy 2 giờ chiều xuất phát nhé
- OK.

————— 2 giờ chiều —————

- Thiên ơi, đâu rồi - Bảo ra gara lấy xe hú Hân. Hôm nay anh bảnh lắm nhé, chiếc áo sơ mi đen cài kín cổ, tay xắn lửng tay, quần jean đen dài lộ rõ đôi chân cực thẳng và dài. Chiếc kính râm được cài trên cổ áo tỏ vẻ lịch lãm. Đôi giày bata đen mang phong cách bụi. Hân lật đật từ trong nhà chạy ra, Bảo tông đen thì cô tông trắng. Chiếc áo thun trắng hình đầu lâu bụi bặm, áo khoác bóng chày trắng cột quanh hông số 11, nón snapback trắng in số 07, quần kaki trắng cho thấy đôi chân thon và dài, cũng giày bata nhưng màu trắng phong cách lịch sự, khoác chiếc balo nhỏ màu trắng đen đựng điện thoại và mấy đồ lặt vặt. 2 ánh mắt chạm nhau, nhìn sơ qua đối phương ngấm vài giây, Hân nở nụ cười tươi
- Tôi hay cậu chở?
- Tất nhiên là em rồi, lên xe đi - Bảo mở cửa xe và bước vào, Hân vòng qua bên kia lên xe. Chiếc xe chạy bon bon trên đường, Bảo mở bài My Everything của Tiên Tiên lên nghe.
- Cậu tính trở tôi đi đâu vậy?
- Khu vui chơi - Bảo cười. Đến nơi, anh cất xe rồi chạy đến chỗ Hân bắt đầu bước vào. Bảo và Hân làm bao nhiêu cô nàng nhìn ngấm, mắt hiện rõ hình trái tim, xị máu mũi, một số chạy đến
- 2 anh đẹp trai chụp với em vài tấm
- Rất sẵn lòng - Hân cười tươi làm đối phương (có cả Bảo) ngất ngây. * Tách *
- Cảm ơn anh - cô nàng vừa này cúi người rồi chạy đi đến chỗ bạn mình khoe gì đó
- Thiên, chụp với em nữa - Bảo đòi

- Ủ chụp - Cô cười

Rồi trong suốt chuyến đi 2 người chụp rất nhiều hình, chơi rất nhiều trò như nhà ma, tàu lượn, thám bay ... bala bala. Chơi chán chê một hồi 2 người ngồi xuống nghỉ ngơi

- Em mua kem nha, anh ăn không?

- Có, lấy tôi vị cà phê

- OK

Bảo chạy đi và không hề biết đã có người theo dõi mình này giờ, Hân cũng không để ý (ai bảo ham chơi chi). Ngồi một lúc thì cô chạy đi kiểm wc. Bảo quay lại thì không thấy ai đâu mới dáo dác đi kiểm, bỗng điện thoại hiện lên tin nhắn

- Chắc tên Thiên quan trọng với mày lắm nhỉ. Muốn kiểm cậu ta thì đến nhà kho X ở đường F mang theo 500 triệu

Bảo nhìn tin nhắn, làm rớt cả 2 cây kem ” Bắt cóc tổng tiền ? 500 triệu không là gì cả nhưng Thiên bị bắt cóc thì lạ quá, thật không ? ” Bảo nghi ngờ. Tên kia thấy thái độ của Bảo mới send anh một cái hình. Trên hình là một người tay chân bị cột dây, miệng trối bằng keo lum la... Nhưng anh đâu biết đó là một tên khác có thân mình mảnh mai giống Hân nên nhìn nhầm thành Hân, khuôn mặt cũng bị che nửa vì băng keo, vậy là anh bị lừa. Bảo tức tốc chạy đến điểm hẹn, sẵn ra ATM rút tiền. Hân giải tỏa nỗi buồn xong quay lại không thấy Bảo mới lo sợ, nhìn xuống đất là 2 cây kem đang tan chảy, vị cà phê cô thích và vani của Bảo. Hân tối xầm mặt mày, điện thoại cô hiện lên tin nhắn

- Cứu Bảo thì đến kho X đường F, đi một mình

Hân tin ngay và chạy đi kiểm Bảo. ” Bảo ơi bình yên nhé!”

28. Chương 27

Vì Bảo phải ghé ATM và nào ngờ Hân chạy tới nhà kho trước. Mở cửa nhà kho Hân hét:

- Cậu chủ của ta đâu?

- Ôi dào, anh giai cứ bình tĩnh, không tới phiên anh nói câu đó đâu - trong bóng tối bước ra một dáng người, cao, bo đẫy cũng chuẩn. Khuôn mặt baby nhờ chét tá phần và đeo lens giãn tròn. Là Linh

- Cô là ai, ý cô là sao, sao cô bắt cậu chủ? - Hân hỏi tới tấp

- Ôn ào quá, hỏi từ từ thôi ngứa cả tai - Lại một dáng người đồ con bước ra từ bóng tối, lấy ngón út ngoáy lỗ tai như vừa nghe thấy gì đó không vừa ý

- Mày là ai - Hân trừng mắt

- Tao, hay ả - tên đó chỉ về phía hân rồi chỉ về phía Linh

- Cả 2 chúng mày

- Hà hà, mày cũng gan nhỉ. Được tao sẽ nói, tao là Long bồ Linh, chùm bang Silver.

- Linh??

- Là tao - ả Linh lên tiếng - Mày biết tao là ai không? là em gái chị Yến đấy, tao tới đây để dẫn mặt thẳng khốn Bảo và giết chết nó, mày là vệ sĩ của nó nên mày có trách nhiệm.. chết trước nó

- Phì, mày nói nghe dễ quá nhỉ - Hân phì cười ” Bang Silver à? là một bang nhỏ thuộc Rayleigh nhưng cùng một chủ, vậy tên Long ắt hẳn là át chủ bài của Rayleigh, bang này khá hùng mạnh đây” Hân dứt tay vào

túi quần tởm thái độ ung dung bất cần đời nhưng đâu ai biết ý nghĩa xa xa của nó là gọi cứu viện bằng máy gọi Rin tự chế cho HHR. Rin và Hiếu đang coi tivi ở nhà, thấy tín hiệu mới quay sang nhìn nhau

- Tín hiệu này ... - Rin giọng run run

- Hân gặp chuyện rồi, xem nó định vị ở đâu nhanh lên, mặc áo khoác và đeo mặt nạ nhanh lên anh chờ đi - Hiếu hốt hoảng

- Chụp này - Rin thấy cho Hiếu mặt nạ nửa mặt - Aissss, nhà kho X xa lắm, chạy nhanh lên nhé may ra còn kịp

////////////////

Tại chỗ Hân. Một tên lính từ đâu bay ra, đánh lên sau gáy Hân, Hân biết mà, xoay người đá vào chỗ hiểm thằng nhỏ bằng một lực cực lớn. Xong, cậu ấy đã mất khả năng làm cha

- Xì, hèn hạ - Hân xì một tiếng

- Haha, đó là cách làm việc của Bang bọn ta nên mới tới được đài vinh quang như hôm nay

- Hơ... Nhục nhã thật. Các người có bao nhiêu người đem ra đây ta chơi tất

- Mày mạnh miệng nhỉ, vậy không khách sáo. Anh em ra đây đập chết thằng nhóc đó cho tao - Long hét. Một đoàn người bước ra, khoảng 200 đứa. Thằng nào cũng cầm vũ khí, mặt bặm trợn đầy rẫy những vết sẹo ngắn dài

- 200 đứa, chắc mình trụ được đến khi Rin Hiếu đến - Hân lầm bầm. Chưa gì đám kia đã bay vào đánh Hân, cô đa phần là né để xem lực đối thủ

- Có 4 tên đáng lo ngại, trung bình 50 tên khá, còn lại thì yếu - Cô nói nhỏ

- Tên nhãi mày lắm bầm gì đấy hả - một tên vung gậy lên tính đánh Hân, cô nhảy ra né

- OK, chiến thôi - Hân cười nửa miệng.

Trước mặt Long bây giờ là hình ảnh một dáng người nhỏ bé đang khiêu vũ cùng đám quái vật khổng lồ. Dáng người nhỏ bé ấy tưởng chừng như có thể gục ngã bất cứ lúc nào, nhưng không, cái dáng người ấy đã nhảy hết một bài nhạc đầm máu. 200 tên quái vật gục xuống, còn cái dáng người nhỏ nhắn đang run run vì thấm mệt, trên người dính bao nhiêu máu làm tóc bết lại, mồ hôi chảy xuống hòa quyện cùng máu trông thật lung linh như một bông hoa kiêu hãnh nở đỏ rực giữa đồng điệu tàn hoang phé. Một tên đứng dậy, chạy tới chỗ Hân vung hết sức đánh vào gáy, Hân ngất đi

- Chết.. bất cần....quá - Hân nói trước khi ngất

- Haha, mày làm tốt lắm. - Long vỗ tay, đi lại chỗ Hân - Ôi dà, mày nhìn kĩ cũng xinh đấy thằng khốn, cơ mà mày mạnh thật, không nên để mày tồn tại. Nhưng giết mày chẳng khác giết con tin hết.Hừ! - Long lại đi đến chỗ Linh vòng tay qua ôm eo ả

- Người đâu, đem thằng nhóc ấy đặt lên ghế, trói tay, chân bịt miệng nó lại

- Vâng - Một tên đi ra (cuối cùng chúng mày có bao nhiêu thằng hả __-)

- Anh yêu, em muốn tự tay giết tên Bảo - Linh nói với Long. Long nâng cằm ả lên

- Không được, anh muốn tự làm, em không nên động vào người tên dơ bẩn ấy

Cùng lúc đó Bảo chạy tới đập cửa nhà kho phóng vào, cầm theo vali đựng tiền

- Chúng mày thả người ra

- Cậu em nóng thế - Long cười

- Long! - Bảo hốt hoảng, nhìn sang bên kia, để nhớ coi ai.... A, Linh!

- Ô hô, Bảo à, em Linh đây - Linh nhìn Bảo - em là em gái của Yến đây

- Hả.. Yến? Cô ta có em?

- Phải đó, và hôm nay cô em gái này sẽ thay mặt chị mình mà đòi lại mạng cho chị ta - Linh cười lớn, quay sang Long - Anh yêu, anh với tên đó quen nhau hả?

- Phải, rất rất quen đấy. Nó chính là người đã để lại vết sẹo trên mắt và một vết thương lớn trên lưng anh-Long lườm Bảo

//// Cách đây 3 năm trước, khi Bảo chỉ mới 13 tuổi ////

- Bảo à, đi chơi với tao - Long

- Đi đâu? - Bảo

- Đi bar ày biết thế nào là thế giới của người lớn

- Nhưng tao mới 13 tuổi...

- Nhưng nhà mày giàu hiểu không.. đưa tao 50 triệu là thoải mái

- Đắt... đắt thế?

- Vậy là rẻ nhất rồi đấy

Bảo đâu biết rằng Long đang dụ tiền Bảo. Long lớn hơn Bảo 2 tuổi nên Bảo nghĩ cậu ấy rất tốt với mình vì mình là vai em. Dù Từ lúc nào cũng can ngăn không được chơi với Long thì Bảo lại chửi Từ quá đáng và làm ơn cậu. Long luôn chỉ cho Bảo những chỗ vui chơi và từ Long mà Bảo dần làm quen với gái. Một lần, 2 lần rồi nhiều lần Bảo và Long cùng nhau đi Bar vui vẻ. Bà Hoa thấy mình bị mất khá nhiều tiền mới hỏi con trai, Bảo chối phăng vì Long dặn

- Mày không được nói cho ai hết biết chưa

Nghi ngờ con trai bà Hoa cho người theo dõi và biết được sự thật. Bà lôi Bảo về, kêu người nhốt thằng Long lại bà xử sau

- Bảo, ai chỉ cho con vào Bar?

Đáp lại câu hỏi của bà chỉ là sự im lặng

- Con đã lấy tiền của mẹ

- ...

- Con đi chơi gái

- ...

- Con uống rượu, hút thuốc

- ...

- Thôi mẹ hiểu rồi, nghe đây. Mẹ không cấm con đi bar, không cấm uống rượu, mẹ chỉ cấm hút thuốc, chơi gái và chơi với thằng Long

- Tại sao mẹ? anh Long rất tốt với con mà? - Bảo gào lên

- Nó tốt với con? nó moi tiền con mà con bảo tốt. Nó cho con hút thuốc mà con bảo tốt? con biết hút thuốc gây ung thư không, con chết là kết quả nó tốt với con đấy. Nó tốt với con vì sao? vì con giàu. Hiểu không? Vì con giàu nó mới tốt, nó chơi với con để lấy tiền, để lấy tiếng, để lấy niềm tin với con.. rồi sau đó nó chiếm luôn con.... - Bao nhiêu lời cay độc về Long bà Hoa tuôn ra hết để dạy dỗ con mình. Bà kết thúc bằng một câu - Lên phòng, khóa cửa lại suy nghĩ về việc mẹ nói đi, xong thì xuống đây.

Bảo ngoan ngoãn nghe lời lên phòng khóa trái cửa lại, leo lên giường suy nghĩ

- Ah! đúng rồi, vì nhà mình giàu mà. Phải vì nhà mình có tiền.. Hur.. Long, tao ghét mày, tao chắc chắn sẽ giết mày.. Aiss Từ lúc giờ thì tao lại nhớ tới khuôn mặt chó chết của mày.. Xin lỗi Từ lúc tao đã không nghe lời mày..

.... Bảo nghĩ là làm, cậu thuê người để dẫn mặt Long, lấy tất cả số tiền con dư của Long về, Bảo in lên Long một dấu ấn của kẻ thù. Trên lưng Long là một hình tròn lớn, ở giữa có hình 2 con rắn đang bò dưới chân của một đứa trẻ. Đây là dấu ấn mà bất cứ kẻ nào có đều bị xã hội khinh rẻ, dấu ấn độc quyền của tập đoàn RxH. Nó đã để lại trong tâm trí Long một lòng hận thù sâu sắc với nhà họ Dương Gia. Long bị tra tấn một tháng trời rồi được thả ra trong khi người không lấy một đồng xu và đầy rẫy vết thương nhưng vết thương đáng lo ngại nhất là ở trên mắt trái. Vết thương này chính tay Bảo cứa mảnh sành cửa thật sâu ngang qua làm nhãn cầu mắt trái không thể nhìn được nữa. Long đi đến đâu cũng bị người dân xa lánh, lảng mạ, xỉ nhục. Long hận, cực hận, cậu thề một ngày nào đó cậu sẽ giết chết Bảo. Long tập hợp tất cả thành phần đáy xã hội lại lập thành một băng nhóm, rồi từ từ nó lan rộng ra trở thành một bang lớn như bây giờ. Cậu đã học được võ vì thế giới bên ngoài khắc nghiệt. Cậu tập chạy nhanh, nhảy cao, leo qua các hàng rào một cách dễ dàng khi chạy trốn. Khi bị đánh cậu luôn nhớ tất cả chiêu thức của người khác, tận dụng mình và cải tiến nó. Bây giờ cậu trở thành trùm bang Silver Rayleigh được mọi người kính sợ.

29. Chương 28

- Long.. tại sao..mày..- Bảo nhìn Long run run
 - Bảo à, tao chờ giây phút này lâu lắm rồi, để trả mối nhục này - Long cười gằn
 - Chết tiết - Bảo. Cũng may nãy cậu có hú Tùng ra rồi nên không sao, không cầm được thì đợi Tùng đến. - Thiên đâu, trả anh ấy cho tao - Bảo quát
 - Ôi dà, cậu ta quan trọng với mày vậy sao? Kia kìa, người nằm ở góc kia - Long nhìn về phía Thiên đang nằm bất động
 - Thiên! - Bảo chạy tới chỗ Hân thì bị Linh cản lại, ả dí súng vào đầu Hân
 - Đừng manh động anh rể hựt, không là chết đấy - Linh cười lớn
 - Cô ... Tiền đây các người còn muốn gì nữa - Bảo ném valy đựng tiền xuống đất
 - Her, đủ không đấy. Mà không cần trả lời, số tiền ấy chả là gì với mày đâu nên chắc chắn mày mang đủ, vì tao quá hiểu tính mày - Long
 - Tiền chưa đủ đâu, mày phải mua vui cho tụi tao - Linh
 - Mày.. ý mày là.. - Bảo trừng mắt nhìn Linh
 - Ồ không, đừng suy nghĩ bậy bạ, chỉ cần đứng yên chịu bọn tao đánh là tao thả anh ta liền - Long
- Phía Hân, cô cũng lơ mơ tỉnh dậy rồi, thấy Bảo đang định gật đầu đồng ý thì cô la lên
- Ưm....Ư... - Tại cái băng keo chết tiết mà cô nói không ra lời, lấy tay đang bị trói kéo tấm băng keo ra - Cậu chủ, không đừng đồng ý, cậu mà có mệnh hệ gì tôi phải nói sao với bà chủ đây?
- Bảo không nói gì, chỉ cười hiền nhìn cô, quay sang đám kia, anh khề gật đầu
- Ha ha ha, phải rồi, đấy mới là Bảo chứ - Long cười
 - Mấy đứa ra đây vui chơi nào - Linh ngoắc tay, một đám côn đồ ít hơn lúc nãy đi ra nhưng trông có vẻ mạnh hơn đám đầu nhiều. Không nói không rằng chúng lao vào hành hạ Bảo, đứa nào cũng cầm những cây gậy bóng chày sắt đen bóng loáng mà đập lên người Bảo. Hân ở ngoài bất lực không làm được gì ngoài việc kêu la và khóc nức nở mong Rìn Hiếu tới sớm. Bảo bị hành hạ đến tím tái cả người, máu từ trong miệng cứ chảy ra, anh như sắp gục xuống. Bỗng ngoài cổng 3 tên con trai đập cửa đứng trước mặt tụi nó, khối bụi bay mù mịt (làm ra vẻ ngẫu lắm) Một tên con trai khoác lên mình chiếc áo khoác độc quyền của thủ lĩnh bang Narei, 2 tên còn lại đeo lên mình 2 chiếc mặt nạ che nửa mặt, khoác lên người bộ đồ trắng. Khối nói cũng biết ai rồi nhỉ. Bảo khụy một chân xuống quay sang nói với Tùng và cười gian

- Tôi trẻ đây người anh em

- Quá khen - Tùng cười - Chào Long, chắc hẳn mày không quên tao - Tùng quay sang Long, Long nhìn Tùng với ánh mắt tỏ vẻ sợ hãi

- Tùng.. Tùng .. - Long run run

//////// Quá khứ //////////

- Tùng, chính mày là người xúi khiến cây tiền (Bảo) rời xa tao - Long nói với Tùng, dẫn theo một đoàn tên bặm trợn

- Mày nói như thật, cậu ấy xa mày vì mày không biết giữ - Tùng ngoáy mũi - Sao? giờ muốn chiến à ? Lại đây ! - Tùng ngoắc tay ý chỉ ” giở vào đây anh chấp hết ”. Long tức sôi máu, hạ lệnh cho đám côn đồ đằng sau xông lên. Chưa đầy 1 tiếng sau, từng tên côn đồ ngã xuống trước mặt Long, còn Lại Tùng, trên người anh không một vết trầy xước. Sao Tùng lại hăng như vậy? đơn giản vì bản chất dã thú của một thằng con trai nổi lên, bản chất này Hán không thể có. Tùng tiến lại chỗ Long

- Chơi tiếp không anh bạn? Đừng dại gì đụng vào tôi - Tùng nhìn Long, liếc sang con mắt trái Long thấy có một vết sẹo khá lớn - Vết sẹo đẹp đấy, nhưng chỉ có một cái thì thật nhàm chán, nhân cầu mắt cũng hư luôn rồi, thôi để tôi giúp cậu trông đẹp hơn. - Tùng móc trong túi ra một con dao nhỏ, rất sắc, bóng loáng. Cậu đưa lên mắt trái Long

- Đừng.. Tôi xin cậu.. đừng lại đi - Long van xin. Tùng mặc kệ, anh kéo một đường thật dài, thật thanh, thật điêu luyện, thật dễ dàng và thật đẹp. Long hét lên đau đớn, chưa thỏa mãn lắm, cậu tính móc luôn con mắt trái ấy, mà nghĩ lại móc ra rồi vết sẹo cậu tạo ra sẽ mất thẩm mỹ nên thôi.

- Thôi, tha ày, lần sau gây chuyện với tao là vĩnh biệt con mắt trái đi - Tùng lau con dao, cất vào túi, một tay phủi lại lớp áo rồi quay lưng bước đi để lại Long đang run sợ nhìn mình

//////// Hiện tại //////////

- Tạm biệt con mắt trái đi Long - Tùng cười hiền nhìn Long

Rin và Hiếu này giờ bị bơ mới lui về phía Hán một cách nhẹ nhàng, bí mật. Rin nhanh chóng mở trói cho Hán thì thầm

- Đừng đeo mặt nạ vào, Bảo phát hiện là chết cả lũ, đánh nhau với thân phận vệ sĩ đi nhé

- Rõ rồi - Hán xoa xoa cổ tay và cổ chân này giờ bị trói đến tím cả da thịt, chúng buộc chặt thật.

- Cậu chủ à, tránh ra một bên cho vệ sĩ này làm việc - Hán tiến đến chỗ Bảo

- Mày.. mày ra từ khi nào? - Long hốt hoảng

- Cả tiếng đồng hồ rồi cha nội - Rin

” Cái mặt nạ ấy.. cái giọng nói ấy ... cái băng đã bắn mình sao cái giọng giống Rin vậy ?” Bảo suy nghĩ

- Đúng rồi, tiền - Linh thốt lên, nhìn sang cái valy đang nằm bơ vơ trên nền đất mới chạy lại tính lượm valy lên. Đang cúi xuống thì một bàn chân ai đó đặt lên cái valy, ả ngược mặt lên nhìn, Hiếu!

- Ố nồ, cô em tính chôm chĩa gì đấy? tính lấy xiên hử? - Hiếu nhìn xuống ả, cười vênh váo, lấy ra một tờ 5 nghìn phe phẩy trước mặt ả - 5 nghìn này bố còn không ày nói gì là 500 triệu này

- Xì, tiền là của tao, bỏ chân ra - Linh lượm một cục đá to tính đập vào chân Hiếu. Anh đá bay cục đá ấy rồi đưa chân lên nâng cằm Linh (Linh đang ngồi dưới đất nhìn lên nhé)

- Cưng à, chết đi - Vừa dứt câu, Hiếu đập ả Linh ra xa, lượm valy lên tiến đến chỗ ả, đập thật mạnh vào bụng ả

- Hự! - Ả Linh hộc máu, mặt tái mét

- Thương ày là con gái nên tao chỉ xử nhẹ nhàng thôi - Hiếu đập thêm cái nữa, ả ngất đi còn Hiếu quay lại chỗ Rin (anh ấy xử con gái ” nhẹ nhàng ” ghê)

Chỗ Bảo. Rin và Hân này giờ phối hợp ăn ý cũng đã xử hết đám lâu la rồi, mà công nhận đám này trâu thật, đã đánh gục rồi còn đứng dậy mà đánh tiếp. Long hết nhìn đám lính của mình rồi nhìn Hân đến Bảo quay sang Tùng rồi chuyển sang Rin Hiếu ” chết rồi, 1 thằng vệ sĩ, 1 thằng thanh niên, 1 tên trùm bang, 2 tên của HHR làm sao đây?? Một mình HHR là đã đủ ngủm rồi ” Long lo sợ, Hân biết được mới cười khẩy, bước đến

- Lo không? sợ không? làm sao giờ? khi tụi tao chỉ muốn giết chết mày?

- Đứng, đứng, tha tôi, tha cho tôi - Long run, lắp bắp

- Thiên à, tránh ra đây là chuyện của em - Bảo bước đến đẩy Hân ra

- Nhưng.. mà .. - Hân nhìn Bảo

- Không được cãi - Bảo nhìn Hân mặt căng

- Vâng - Hân lí nhí

- Ừm.. chuyện này dính dáng đến tao, cho tao nhập hội với, Rin và Hiếu đưa Thiên đi bệnh viện trước đi, này bị đập vào gáy mạnh lắm mà phải không? - Tùng cười (giây phút nào rồi còn cười thảnh thơi --)

- Quên mất, đi nhanh lên - Rin nói rồi túm cổ lôi Hân đi như lôi bao cát

- Ê khoan.. tui muốn ở lại .. - Câu nói của Hân dường như là gió thoảng, chẳng ai nghe hết. Cô tử thân lết xác đi cùng 2 tên kia

- Cậu chủ nhớ xử nhanh rồi vào viện đi nhé, người cậu bầm dập hết rồi đấy - Hân nói vọng

- Vâng - Bảo

Đợi cho Hân đi khuất Bảo mới trở lại việc chính

- Bắt đầu thôi, tới tao trả thù rồi - Bảo lao lên đánh Long, Long đầu vừa, đánh lại. Bảo chuyên thủ nên Long không làm gì được cậu hết, mà hơi phiền, Bảo hất mặt về phía Tùng. Như hiểu được ý nghĩa của cái nhìn hất mặt ấy, cậu chạy lại giữ 2 tay Long thật chặt, Bảo nhân thời cơ mà đánh trả

- Chết này! dám kêu người đánh tao hả? Dám bắt cóc Thiên hả? Dám đánh Thiên ngắt xỉu hả? Dám đòi tiền tao nữa hả? - Mỗi câu nói là một cú đập vào bụng hoặc đấm vào mặt tên Long, Bảo gần như đã hả dạ. Chỉ tội Tùng đứng đằng sau trụ vững sau mỗi cú đập của Bảo

- Thôi, nhường tao chút mày, qua đây giữ nó nhanh lên - Tùng

- Ấu kê bây bì - Bảo tung tăng nhảy ra sau Long kẹp chặt 2 tay của Long

- Như tao đã nói, mất mày thuộc quyền sở hữu của tao kể từ giờ phút này - Tùng lôi đầu ra một con dao và một cái kéo (anh giai này mang vũ khí trên người sao không bị bắt nhỉ ?)

- Đứng, đứng lại Tùng, tao chưa làm gì đụng mày mà - Long run sợ

- Chưa á? mày đang trí thế? mày đụng đến bạn tao là đụng đến tao đấy thằng khốn - Nói rồi cậu rạch mắt Long ra một khoảng lớn để lấy dễ hơn, cậu lấy tay moi con mắt trái ấy ra

- Không! Bỏ tao ra, nhanh lên bỏ tao ra.. Đau!! Á ! - Long vùng vẫy nhưng Long không khỏe bằng Bảo (anh Bảo đi tập Gym suốt mà :3)

Tùng moi được con mắt ra thì còn dính lại vài sợi dây như muốn níu kéo mắt ở lại, cậu lấy kéo cắt phẳng những sợi dây đó, thôi thì tròn ở lại mắt đi nhé. Máu từ mắt Long tuôn ra, anh ta ngã xuống, Bảo thả Long ra. Long ôm mắt trái nức nở

- Không! Không! tao không muốn tàn phế! trả lại mắt cho tao!!! - Long lao lên rút dao đâm vào lưng Bảo. Tùng hốt hoảng, nhét con mắt vào một cái lọ nhỏ chứa dung dịch gì đó rồi lấy súng bắn 4 phát vào đầu Long và chạy lại đỡ Bảo, rút con dao ra ném đi. Long ngã xuống.. Chết rồi

- Bảo. Bảo, mày không sao chứ, cố gắng chịu tí tao đưa mày tới bệnh viện

Tùng dìu Bảo lên xe và phóng đi tới bệnh viện với vận tốc cực lớn làm người trên đường không dám đi lại vì sợ chết.

30. Chương 29

Tùng vào bệnh viện, dìu Bảo theo quát

- Gọi bác sĩ giỏi nhất ra đây nhanh lên không tôi san bằng cái bệnh viện này (ảnh bị đâm có 1 cái làm ghê vậy -_-)

- Ê..không được, bệnh viện này của nhà tao.. - Bảo thều thào

- Xì. Nhanh lên coi ông bác sĩ đâu? - Tùng hét

- Tôi đây, tôi đây - một ông bác sĩ già đi lại - Trời đất cậu chủ, sao thế này? Nhanh nhanh vào đây tôi khám

Nói rồi ông bác sĩ giắt lấy Bảo từ tay Tùng rồi đưa cậu vào phòng khám. 30 phút Bảo vẫn chưa ra, Rin Hiếu Hân đang tính về thì Tùng đang ngồi trước cửa phòng khám

- Ý Tùng, sao ở đây đợi ai hả, Bảo đâu ? - Rin

- Cậu ấy ở trong đó mấy chục tiếng rồi chưa ra nữa - Tùng nói với giọng lo lắng (Xạo ghê hông, mới có 30 phút mà lo như mất người yêu =)))

- Xạo ba, mới vào làm ghê - ông bác sĩ vừa nãy đi ra nói

- Bạn tôi sao rồi bác sĩ? - Tùng đứng phắt dậy nắm vai ông ta lắc

- Bình tĩnh, cho người ta nói - Hiếu vỗ vai Tùng. Tùng thả tay ra rồi ngồi hóng

- Vết đâm không sâu lắm, có thể để lại sẹo nhưng nếu dùng thuốc thì may ra không có sẹo. Cả người bị thương không nặng lắm chỉ bầm 13 chỗ, nứt 2 cái xương, dân 3 dây chằng, sứt môi, mẻ trán, má trái nhẹ, răng bị nứt 1 cái, chân có máu bầm đang tan dần nên không đi lại được, khoảng 1 tuần sau thì có thể xuất viện - ông bác sĩ nói một lèo

- Cái gì, nhiều vậy? - Hân hốt hoảng, vì cô thấy Bảo né đòn rất nhiều mà, không lẽ đám kia dùng lực mạnh quá sao? Tim cô chột thật lại, đau, đau lắm.

- Cô yên tâm, sẽ không sao đâu, cậu ta có thể lực rất tốt. - Ông bác sĩ mỉm cười nhìn Hân

- Bác biết cháu là con gái? - Hân hốt hoảng

- Cái này là kinh nghiệm lâu năm cháu ạ, thôi các cháu vô phòng thăm đi bác đi làm việc

- Vâng

Nói rồi cả 4 đứa lao vào phòng thấy Bảo đang ngồi ung dung rung đùi trên giường bóc quýt ăn. Đơ toàn tập, này giờ lo cho nó mà sao nó tự nhiên thế

- Yo, đến thăm tui hả - Bảo dứt miếng quýt vào miệng

- Mà .. mà không thấy đau hả? - Tùng

- À, môi tao bị sứt mà ăn quýt vào cũng rất lắm chứ - Bảo gãi đầu

- Không, nghe nói bị nứt xương gì mà? - Hân

- Dối ời, nứt chứ có gãy đâu - Bảo miệng nhai chóp chép

- Mới khâu vết thương nữa mà? - Rin

- Có 3 mũi à, em cứ nghĩ nó dài lắm cơ - Bảo lấy mũi khác

- Bầm 13 chỗ mà? - Hiếu

- Bầm chứ chảy máu à - Bảo với trái khác

” Địch, uống công đi lo cho nó ” đây là suy nghĩ của cả 4 người. Rồi đám chúng nó ở lại đến 7 giờ tối mới chịu về, Rin và Hiếu về nhà trước vì có tí việc. Bảo đòi

- Em cũng muốn về, không chịu ở lại đâu

- Tại sao? - Hân

- Chán cả nghe nói lúc trước bệnh viện này là bãi tha ma nên sợ ma lắm

- Nhưng về thế nào với đồng thương tích ấy? - Hân

- Công em về

- Ai công? - Tùng

- Mà chứ ai, hỏi ngu vậy?

- À rế? Tại sao lại là tao - Tùng

- Thích, nhanh lên lại đây

- Nhưng ra cách nào, bác sĩ cấm bệnh nhân ra khỏi đây mà?

- Lo gì, tao có mang bộ mặc ở nhà phòng thân. Giờ tao mặc bộ này vô, vứt bộ này vào túi. Sáng mai lên vô đây sớm trước giờ kiểm tra là được.

- Nhưng đêm nghe nói có đi tiêm mà?

- Em tiêm trước rồi nên đêm không tiêm nữa

- Vậy đi, thay đồ nhanh.

Theo kế hoạch, chúng nó ra ngoài thành công, chỉ khổ Tùng phải cõng nó từ lầu trên cùng xuống, may là có cái thang máy chứ đi bộ thì anh sẽ là người nhập viện tiếp theo. Hân mở xe để Tùng vứt Bảo vào

- Ngồi im cấm động đây không đau là tôi không chịu trách nhiệm - Hân

- Vâng

Tùng được thả, phóng xe chạy về nhà để còn nhắn tin với người yêu. Trên xe

- Vết thương anh sao rồi?

- Tôi khỏe lắm, không sao, cậu lo cậu trước đi - Hân cười

- Em không sao mới lo cho anh nè

- À vâng, cậu không sao, mà tí bà chủ hỏi thì nói sao?

- À, mẹ tôi là người bày tôi kế hoạch trốn thoát đấy - Bảo cười

” Bà chủ bá thật ” Hân đổ mồ hôi. Xe chạy vào nhà bà Hoa lao ra

- Thiên à, cháu có sao không, trầy xước nứt nẻ chảy máu gì không? - Bà Hoa ôm mặt Hân nhìn ngó

- MẸ! con là người bị hại mà - Bảo

- Rồi rồi, cục vàng của mẹ có sao không? - Bà Hoa nhìn Bảo mỉm cười

- Mẹ, thật sự là mẹ có phải mẹ con không - Bảo ôm mặt đau khổ, Hân chỉ đứng đó mà phì cười

//////////////////// Một tuần trôi qua //////////////////////

Bảo cứ trốn về rồi lại lên vào, cứ thế hết 1 tuần Bảo chính thức được tự do

- Yà Hú! Thoát rồi, tạm biệt nhé, tôi sẽ không bao giờ trở lại đâu - Bảo vẫy tay với mấy bà y tá đang nhìn Bảo tiếc nuối

Về đến nhà, Bảo chạy ngay lên phòng, để làm gì? Để cười chứ làm gì (thằng này mới xuất trại mà =)))
Tại sao cười? vì điều thứ 2 cậu yêu cầu Hân. Điều thứ 2 là, gì? tí sẽ biết. Cậu gọi Hân lên phòng

- Cậu chủ gọi tôi ?
 - Anh lại đây, em nghĩ ra điều thứ 2 yêu cầu rồi nè - Bảo cười híp cả mắt
 - Vâng, là gì vậy? - Hân tò mò
 - Lại đây em nói nhỏ - Bảo ngoắc. Bản chất tò mò Hân tiến lại gần. Bảo ghé sát tai Hân nói giọng nhỏ nhẹ
 - Làm người yêu em
- Hân đỏ mặt, nóng bừng đẩy Bảo ra lấp bắp
- Cái gì.. Cậu ... Cậu .. Nhưng.. Sao ..
 - Sao chẳng gì, anh phải làm người yêu em - Bảo cười tươi
 - Nhưng cậu với tôi là con trai mà?
 - Không biết bữa ai đồng tình với cái câu ” Tình yêu đồng giới là tình yêu chân thành nhất” nhỉ ?
 - Nhưng cậu là chủ, tôi là tớ mà
 - Bộ ai cấm chủ tớ yêu nhau hả?
 - Còn bà Hoa?

Bà Hoa từ đâu mở cửa phòng bước vào, cả ông quần gia nữa đồng dọc đường hoàng cất tiếng

- Ta và bác quần gia và tất cả thành viên trong nhà kể cả lao công giúp việc không một chút phản đối và đồng tình cả 2 tay 2 chân
- Ồ nhưng... - Hân ngượng
- Anh phải làm người yêu em, vì anh với em yêu nhau mà - Bảo cười
- Tôi nói yêu cậu hồi nào? - Hân
- Nghe nè - Bảo bật máy thu âm lên cho Hân nghe ” anh yêu em được chưa ” đây là câu nói mà Hân đã nói trong lúc yêu cầu Bảo học bài (quên thì chap 23 thẳng tiến)
- Cậu.. cậu thu hồi nào vậy ? - Hân ngạc nhiên
- Hơ hơ hơ, thế nhé từ bây giờ anh là của em.

Hân không biết làm gì cả chỉ ngại ngừng gật đầu đồng ý, dù sao cô cũng thích Bảo mà. Nhìn vẻ mặt của Hân, Bảo thích thú ôm cô, hôn nhẹ vào má trái đang đỏ của cô

31. Chương 30 - End

Kể từ bây giờ, Hân đã là người yêu của Bảo. Ừ thì nắm tay rồi, ôm rồi cơ mà hôn thì chưa, thử nghĩ xem, 2 thằng con trai mà hôn nhau thì sẽ thế nào? Tởm nhỉ ? Đang là hè nên Bảo và Hân cũng hay đi chơi cùng nhau lắm, đi ra ngoài mà bao nhiêu cô gái nhìn với ánh mắt thèm thuồng và tiếc nuối vì 2 hotboy của lòng mình đang yêu nhau say đắm, nồng nàn.

Hôm nay, đám chúng nó tổ chức cuộc họp mặt đầy đủ thành viên nhất từ trước tới giờ gồm 6 thành viên tương đương 3 cặp tình nhân. Họ hẹn nhau là có lý do cả, chúc mừng cho nhóm ai cũng có người yêu, vì khi bắt đầu chơi với nhau ai cũng là thành viên hội F.A mà. Tại 7 giờ tối tại nhà hàng Royal. Bọn họ đến cùng nhau và cùng bước vào nhà hàng. Hân mở cửa bước vào làm tất cả mọi người như đờ 5 giây, cũng phải, toàn trai xinh gái đẹp cả, thế hệ hotteen nổi tiếng nữa. Họ chọn in hình một cái bàn trên ban công có thể nhìn thấy thành phố bên ngoài.

- E hèm, tôi xin lỗi vì đã làm phí mất một ít thời gian bận rộn của các vị để mời các vị đến đây. Hôm nay tôi tổ chức hội nghị là có 2 lý do: một là để giới thiệu thành viên mới của nhóm chúng ta, và cuối cùng là chúc mừng các vị đã thoát kiếp F.A để không ai phải Gato khi thấy bạn mình vui vẻ cùng người yêu. - Rin cười khúc khích - Ja! Cambai (cạ ly)

- CAMBAI! - cả đám hô ta nâng ly rượu lên.

- Xin được giới thiệu đây là bạn Mai, một cô gái xinh xắn đến từ thành phố Hồ Chí Minh nhưng quê ở Hà Nội nên có giọng Bắc rất đáng yêu. Cô mang một vẻ đẹp thùy mị, nét na không son phấn đồng danh như mấy tiểu thư khác vì mặt mộc đã xinh rồi. Cung Thiên Yết, nhóm máu B, sinh ngày 5 / 11 học lớp 10. Học sinh ưu tú của trường tui và là bạn gái của Tùng cũng như thành viên mới của cả nhóm, xin các vị nâng ly để chúc mừng ạ - Rin cầm sẵn ly rượu trên tay giờ lên

- Chúc mừng gia nhập hội lộn xộn này, em có phước lắm mới được mời vào và làm tiệc đấy - Hân cười

- Vâng cảm ơn chị.. à cảm ơn anh - Mai nói hổ

- Ciao (chào) - Hiếu - tân binh là phải coi trọng các tiền bối đấy nhá - Hiếu chọc

- Vâng em biết mà - Mai cười tươi

Cứ thế hội nghị bàn tròn này cứ thế mà tiếp diễn tới gần 9 giờ tối thì Mai nói

- Ăn xong rồi về thôi mọi người

Bảo nhìn đồng hồ

- Còn sớm mà em, đi đâu chơi đi

- Đi đâu giờ ? - Tùng

- Giờ thì chỉ còn Bar nó mở cửa - Rin nhún vai

- Anou.. em không vào bar được - Mai

- Quên mất, giờ sao? - Tùng

- Bar có phòng Vip để làm cảnh cho chó nó xem hả - Bảo cốc đầu Tùng

- Thế thì thẳng tiến đến bar Sheap nào, bar bạn anh mới mở đấy - Hiếu

3 con xe phóng trên đường thành một hàng, mỗi một xe chở một cặp. Vì không biết đường nên Bảo và Tùng để Hiếu đi trước. Thấy xe Hiếu dừng lại, Bảo cất tiếng hỏi

- Tới rồi hả anh? - Bảo nhìn xung quanh ” Có cái bar nào đâu ? ”

- Đã tới đâu, chân anh ngứa dừng lại gỡ tại sợ đang gỡ lặc tay lái tông xe sao? - Hiếu cười

- Lay mẹ ời - Tùng

- Đi tiếp

Đi thêm một đoạn nữa, Hiếu dừng lại tiếp

- Tới rồi hả anh ? - Tùng

- À chưa, anh dừng lại lấy cục kẹo thôi - Hiếu

- Ráng..nhìn... - Bảo mím môi

Đi thêm một đoạn dài nữa Hiếu dừng lại

- Giờ anh còn bận gì nữa hả? - Bảo chán nản

- Tới rồi ba, không xuống xe thì thôi ở đó cảm ảm - Hiếu bịu môi. Rin, Hân, Mai ngồi trong xe mà cười

- Cười quài, vào Biên Hòa giờ, vào nhanh lên - các chàng bước vào quán

- Chu chà má ời, còn hoành tráng hơn cái The King của em nữa - Tùng trầm trồ

- Ghế hàng hiệu luôn ha, tông màu rượu cùng bộ bàn gỗ chân cao nhìn sang trọng nhỉ - Hân
- Tất nhiên, bar dành cho giới thượng lưu mà - Hiếu. Xong anh quay ra quầy rượu
- Gian, tao tới rồi nè, phòng Vip nằm đâu mà?
- Hiếu hả, đi theo tao - Cậu bạn trả lời. Đây là Gian Fiore Carlo, người Ý nhưng sống ở Việt. Gian dẫn họ đến một căn phòng cực bụi, đồ vật trang trí sang chảnh khỏi chê
- Phòng VIP này mắc nhất, sang nhất, hot nhất và hiếm nhất đấy, biết hôm nay mày tới nên tao để sẵn không cho ai vào, biết ơn đi - Gian đập vai Hiếu cười
- Vậy à? Grazie (cảm ơn) - Hiếu cười
- Prego (không có gì) Thôi tao làm tiếp đây, ngoài kia đang đông khách
- OK, làm việc tốt nha mày

Chúng nó kéo nhau vòng phòng quầy tưng bừng cái phòng của người ta, nhưng lại không say, cũng phải vì người yêu kề bên say thì mất mặt lắm. Cũng khuya rồi, đứa nào về nhà đứa nấy thôi. Hân chở Bảo về vị Bảo hơi men rồi. Về đến nhà, bà Hoa ra mở cổng

- Ủa bà chủ, bác quản gia hay người giúp việc đâu? sao bà chủ lại mở cổng? - Hân
 - Ra mở cổng cho con dâu, hay con rể ta, mà bà chủ quài, bác Hoa nghe không, tập cho quen đi sau này còn gọi mẹ chồng nữa - bà Hoa chọc
 - O .. ừm .. bác Hoa - Hân ngượng đỏ mặt
 - Anh yêu dễ thương quá - Bảo cười - em lên phòng ngủ đây, bái bai
 - Bà .. bác Hoa, cháu có việc muốn nói - Hân
 - Á ra! vậy hẹn ở phòng bác nhé, bác đi chuẩn bị trà - Bà Hoa mỉm cười
- Hân cất xe xong lên phòng bà chủ ” Cốc cốc”
- Vào đi cháu - Bà Hoa nói vọng từ bên trong. Hân đẩy cửa bước vào tiến tới chỗ bà Hoa
 - Sao có việc gì? - Bà Hoa nhâm nhi tách trà (đêm rồi còn uống trà chi vậy ạ ? =w=)
 - Việc cháu là con gái ý, bây giờ nên tiết lộ chưa ạ?
 - Ừm để xem... thằng Bảo nó còn tới 1 năm cấp 3 và 4 năm đại học lận.. mà dù sao cháu cũng là người yêu nó rồi, thôi thì nên thành thật cháu à - bà Hoa mỉm cười
 - Vâng, vậy mai cháu nói với Bảo, bác ngủ ngon cháu xin phép - Hân nói rồi bước về phòng ngủ

Đêm đến, bà Hoa lên vào phòng Bảo, vớt lên bàn anh vài tấm ảnh bìa tạp chí mà Hân vào Tùng chụp lúc trước (quên thì chap 12 ạ) Lúc này Hân đang trong thân phận con gái đấy. Bà Hoa là bà có dự tính từ trước rồi, bảo bà đốt mấy tấm ảnh bìa này hả? đâu có dễ, phải để lại thì Hân mới làm con dâu bà được. Sáng hôm sau, Bảo thức dậy VSCN thay đồ xong xuôi tính xuống nhà ăn sáng thì thấy một đồng ảnh bìa tạp chí nước ngoài.” Hình như là tuần mà tờ báo của anh bị xé mất bìa không rõ lý do. Ai đây ta.. hả, thằng Tùng với ai đây?? nhìn quen thế.. sao xinh thế nhỉ, đẹp hơn cả tá hot girl bu quanh mình.. ai đây ai đây.. Ừm.. Cazzo*! anh Thiên, có tấm áo không dây nè... hả có ngực.. ngực thật luôn? Chuyện gì đang xảy ra vậy? Rốt cuộc là thế nào? Xuống nhà hỏi cho ra mới được” Bảo cầm đồng ảnh bìa đi xuống dưới nhà, thấy trên bàn ăn chỉ còn mỗi Hân. Anh kéo ghế ngồi vào nói

- Em có chuyện cần nói
 - À, anh cũng có chuyện cần nói, em nói trước đi
- Bảo quăng đồng ảnh bìa lên
- Là anh phải không? rốt cuộc là chuyện gì đang diễn ra? anh lừa dối em à? hay anh coi em là trò đùa?

- Phì, em bình tĩnh nghe CHỊ nói này, đây cũng là chuyện CHỊ tính nói với em.. - rồi Hân kể hết đầu đuôi ngọn ngành câu chuyện từ trước đến giờ cho Bảo nghe và kết thúc một câu - CHỊ là con gái 100%
- Ồ ra mọi chuyện là như vậy.. A mà khoan, chỉ có mình em không biết chị là con gái? - Bảo
- Ờ hơ
- Ahhhh! Cazzo*! - Bảo vò đầu
- Phư phư, thôi ăn đi nhanh lên
- Hì hì, mà nghe chị là con gái em vui lắm đấy - Bảo cười
- Sao vui ?
- Đã xác định rõ giới tính của mình chứ sao - Bảo cười tiếp - Cơ mà khoan.. chị là người đã bắn em đúng không?
- Ồ.. Ồ .. ừm.. chị xin lỗi - Hân lí nhí
- Tại sao? - Bảo giận dỗi
- Thì em biết rõ lí do mà, thôi đừng giận nha - Hân năn nỉ
- Giờ người yêu của chị nữ bắn một phát vào người chị, chị tha thứ không
- CỐ! - Hân đồng dặc nói
- Thôi em chịu thua chị - Bảo đầu hàng
- Hí hí, thế là em tha cho chị nhé - Hân cười
- Ừ, Chị, lại đây - Bảo ngoắc
- HẢ?? - Hân xích lại gần

Bảo đặt lên môi Hân một nụ hôn nồng ấm, mãnh liệt

- Nụ hôn đầu tiên của em với chị, thật may vì chị không phải con trai - Bảo ôm Hân vào lòng - Tí chị đi nối tóc đi nhé, em chờ
- Vâng vâng - Hân

////////////////////////////////////

- Hiếu ơi, làm việc - Hân vào cửa tiệm Hiếu
- Dạ thưa cô nương lên đây ngồi - Hiếu chỉ vào cái ghế và bắt đầu làm việc. Cậu nối tóc cho Hân thành mộ mái tóc dài đến giữa lưng, xoắn nhẹ phần đuôi, ombre tím đen trông cực chất, để 2 râu để dài trước trán.
- Xong! Bảo ơi vô nhận hàng - Hiếu
- Bảo lon ton chạy vào, cậu ngỡ ngàng ” Má ơi, đẹp quá, trời ơi, người đẹp của lòng tôi ”
- Em thấy sao? - Hân
- Đẹp, cực đẹp, cực chuẩn, trời ơi người yêu em xinh quá - Bảo ôm chầm lấy Hân
- E hèm.. Tiệm tui cấm tình tứ nha - Hiếu
- Hì, thôi bai, tui em đi mua đồ đây - Bảo nắm tay Hân kéo đi

////////////////////////////////////

Bảo chở Hân đến một shop đồ nữ lớn, nhìn là biết toàn bán đồ hàng hiệu rồi

- Shop thẳng Tùng đấy, nó kinh doanh nhiều mặt hàng lắm, vào đây em lựa đồ cho chị - Bảo lại nắm tay kéo Hân vào. Cậu quảng cho Hân một bộ đầm kiểu dáng Lolita tay dài màu trắng cả phê nhưng kiểu cách đơn giản, cổ cánh sen gọn sóng, tay trắng phồng đến cổ tay thì ôm lại, phần váy xòe dài hơn đầu gối tí màu chủ

đạo là cà phê, có điểm nhấn là nhiều nơ nhỏ được đính xung quanh chân váy. Hân cầm bộ đồ vào phòng thử, cô bước ra trước con mắt ngạc nhiên của Bảo. Hợp đến không ngờ, Tùng bước đến há hốc mồm

- Ế? Ai vậy?

- Hân đây, bồ tao - Bảo cười

- Mà biết rồi à?

- Ừ, mới sáng nay

Rồi Bảo chọn bộ đó, tính tiền rồi lôi kéo Hân đi chơi. Cậu chở Hân đến công viên

- Đến đây chi dạ? - Hân tò mò

- Đi dòng dòng giết thời gian thôi - Bảo cười - Từ nay trở đi, chị phải gọi em là anh nghe chưa

- Tại sao?

- Aiss, động não tí đi, chị là người yêu em mà xưng chị em quài người ta nghĩ chị em thật. Nào, nói đi. Anh Bảo

- A..A..An...Anh...Anh Bảo - Hân lí nhí

- HẢ gì cơ, anh không nghe rõ

- Anh Bảo

-Hi hi, thế mới ngoan, vậy anh mới thương nhỉ

Rồi 2 đứa chúng nó ở trong công viên mà tình tứ với nhau

END - Một cái kết thúc nhảm ==))

Cazzo : đồng nghĩa với từ Fuck hay Shit ý

May mắn TG sẽ ra SS2 còn không thì TG chỉ re EXTRA thôi nhé. BÁI BAI,HẸN GẶP LẠI

32. Chương Ngoại Truyện 1

Hôm nay Hân và Bảo đi dã ngoại trên một con đồi nhỏ ngập tràn hoa hướng dương. Đây là nơi mà Bảo gặp Hân lần đầu tiên. Bảo dựa vào một thân cây cổ thụ lớn ở giữa rừng hoa hướng dương và ngồi xuống ra hiệu Hân ngồi kế bên

- Hân biết không, đây là nơi anh gặp mối tình đầu của mình đây - Bảo mỉm cười ngược lên nhìn bầu trời

- Mối tình đầu của anh? Lãng mạn không ? - Hân cười hỏi, nhiều người thì phải buồn khi người yêu mình nhắc lại mối tình đầu nhưng cô lại khác vì Bảo thành thật với cô nên cô rất vui

- Lãng mạn hả? Ừm.. Không đâu vì anh yêu đơn phương - " xem ra cô ấy không nhớ " Bảo nghĩ

- Cái gì? Đơn phương? Anh á ? - Hân ngạc nhiên

- Làm gì ngạc nhiên ghê thế bộ anh không được yêu đơn phương à - Bảo bĩu môi - Muốn nghe không ?

- Dù gì anh cũng kể thôi kể nốt đi - Hân cười tươi

- Thế này...

////////// 6 năm trước //////////

Bảo 10 tuổi, đang đi lên đồi, cậu muốn một ngày thoải mái xem thể nào vì lên lớp tất cả bạn nữ đều bu quanh lấy Bảo còn bạn nam ai cũng kiêng nể Bảo, chỉ có Tùng là chơi với Bảo chân thật nhất. Cậu nằm xuống bãi cỏ xanh, ngược mặt lên nhìn những tán lá xanh, vài tia nắng nhỏ xinh tinh nghịch chiếu xuống mặt Bảo. Cậu quay sang nhìn cánh đồng hoa hướng dương. Thật đầy màu nắng, thật ấm áp, thật dễ chịu. Cậu thu mắt lại, lim dim ngủ.

Một cô gái 16 tuổi mặc một bộ váy vàng trắng xoè chân váy đang cúi xuống, lấy một cái lá chọc lên mặt Bảo. Bảo từ từ mở mắt, tỉnh dậy cậu thấy một cô gái đang nhìn cậu chăm chú ” chắc tại mình đẹp quá lại hợp hồn người ta rồi ” Bảo nghĩ

- Cậu bé, sao lại ngủ ở đây? Ba mẹ nhóc đâu? - cô gái hỏi

- Em đang thư giãn - Bảo trả lời. Quả thật cô gái ấy rất đẹp

- Chị nằm cùng nhóc nhé - cô mỉm cười

Bảo nhìn chăm chú, chị ấy thật đẹp, như một tia nắng bảy màu. Cô gái nằm xuống kế bên Bảo

- Nhóc tên gì? - cô gái

- Muốn hỏi tên người khác chị phải tự giới thiệu trước - Bảo nhắm mắt lại trả lời. Cậu gặp cảnh này nhiều rồi nên khá quen

- Hì hì, chị quên. Chị tên Hân, Nguyễn Lê Gia Hân, 16 tuổi, tới nhóc

- Bảo, Dương Gia Bảo, em 10 tuổi

- Chà, nhóc 10 tuổi mà khuôn mặt baby thật đấy - Hân xoay sang nhìn Bảo. Cô đưa tay vuốt má cậu - Xem này, má em thật là trắng và mịn, em chắc là con nhà giàu nhỉ

Bảo đỏ mặt trả lời

- Vâng ba em là chủ tịch công ty RxH

- Ồ, công ty đó rất nổi tiếng, ý nghĩa RxH là gì??

- Ba em tên Rayn, mẹ em tên Hoa, RxH là tên 2 người ghép lại. Họ vốn là bạn từ nhỏ và chung sức xây dựng công ty rồi thành người yêu và cưới luôn

- Chà, họ thật hạnh phúc nhỉ, thôi chị phải về, tạm biệt nhóc - Hân đứng dậy phủi váy bước đi

- Khoan, khi nào em có thể gặp chị? - Bảo gọi

- Thứ 3 cứ giờ này ra đây là thấy mặt chị đang tự kỷ nơi đây

Rồi hàng tuần Bảo tới đây để tâm sự với Hân. Một ngày

- Gia đình chị có chuyện nên từ giờ chị không thể ra đây nữa, có lẽ đây là buổi cuối cùng ta gặp nhau - Hân mỉm cười

- Không, em không muốn, đến bao giờ em mới gặp lại chị ?

- Có duyên nhất định ta sẽ gặp

- Chị cho em từ biệt chị nhé

- Là sao?

- Cúi xuống đây

Hân từ từ cúi xuống

- Chị nhắm mắt lại

Hân nhắm mắt lại, cô cảm nhận được một hơi ấm từ phía môi mình. Bảo đang hôn cô. Hân đỏ mặt che miệng lại

- Tạm biệt chị - Bảo vẫy tay chạy đi

//////// hiện tại //////////

- Vậy mối tình đầu của anh là ... - Hân nói

- Là em đấy - Bảo hôn nhẹ vào môi cô

33. Chương Ngoại Truyện 2

2 năm sau, khi Bảo đang là sinh viên đại học năm nhất, Hân vẫn đang làm công việc gia sư của mình kèm Bảo học. Bảo và Hân hẹn nhau đi thăm ông Hưng (ba Hân). Hân mở cửa phòng 302 bước vào

- Ba! - Hân nói tay cầm giỏ đựng sữa và cam quýt

- Con gái yêu hôm nay đến thăm ông già này à ? - ông Hưng cầm tờ báo đặt xuống giường - thằng Bảo đâu con?

- Con đây con đây - Bảo mở cửa bước vào

- Con cũng vào thăm bác à ?

- Tất nhiên là phải vào thăm ba vợ rồi - Bảo cười

- À đúng rồi khi nào 2 đứa mới đám cưới? Lễ đính hôn cũng đã làm rồi mà...

- Ba! Bảo còn đang đi học mà - Hân

Sau 3 tiếng trò chuyện, Hân và Bảo xin phép về. Đang đi trên hành lang thì một bác sĩ gọi lại

- 2 cháu là người nhà của ông Hưng phải không?

- Vâng ạ

- Vậy tôi muốn thông báo tình hình của ông Hưng, bệnh ông H càng ngày càng nặng, khoảng 2 tuần nữa là đi gặp ông bà rồi, thôi tôi xin chia buồn. Mong 2 vị hiểu cho. - nói rồi bác sĩ vỗ vai Hân rồi bước đi (có bác sĩ nào ác như ông không trời)

Hân đứng bất động ở đó, khóe mắt cay cay. Rồi cô ôm lấy Bảo òa khóc

- Bảo! Bảo, anh nói với em là ông bác sĩ ấy nói nhầm đi, nói với em chỉ là tin đồn thôi đi

Bảo bắt lực nhìn người con gái mình yêu thương đau khổ, anh chỉ biết ôm cô vào lòng vỗ nhẹ.

Suốt 1 tuần cô và Bảo đến thăm ông Hưng và tình cờ biết được ước nguyện của ông là thấy cô con gái mình mặc bộ váy cưới hạnh phúc bên chồng mình. Bảo và Hân lập ra một kế hoạch để làm ông Hưng an tâm về nơi tuổi vàng. Sáng hôm sau, Bảo cho bệnh viện ngưng làm việc để thực hiện kế hoạch. Cậu và Hân đến bệnh viện từ rất sớm nhưng không vào thăm bệnh mà vào phòng riêng trang điểm và thay đồ.

Tóc Hân được bím đuôi tôm đánh rối một tí, 2 mái dài ôm lấy khuôn mặt baby. Trên những cái bím được gắn những viên ngọc nhỏ. Khuôn mặt cô được trang điểm rất đẹp, đuôi mắt kéo dài, lông mi giả dày và cong vút được gắn lên mắt cô. Mặt cô vốn đã trắng nên không cần thêm phấn. Đôi má đánh hồng nhẹ, mắt đánh cam nâu rất nhẹ. Đôi môi đỏ son bóng cắn mím, nhìn như một thiên thần. Ra ngoài đường nói cô 25 tuổi chắc không ai dám tin, nhìn như học sinh trung học vậy. Cô mặc bộ váy cưới trắng, ren ngoài tím phớt hồng xòe to. Dây áo ngang vai màu hồng phấn ren tím nhẹ bao quanh. Bao tay ngắn tới cổ tay, màu hồng trắng nhẹ nhàng điểm vài viên ngọc tím nhỏ nhỏ. Cô cầm bó hoa ly xen lẫn hoa hồng bước ra ngoài đi đến chỗ Bảo. Bảo mặc một bộ lễ phục cưới màu trắng tinh khôi, tóc vuốt keo hất ra sau về tự tin (tự tay Hiếu làm đấy, đồ cưới 2 người Hiếu thiết kế luôn) đôi giày lịch lãm đen tuyền bóng láng chốc chốc gõ xuống nền gạch như đang đợi ai đó. Thấy bóng dáng Hân bước ra, Bảo nhìn cô thật kỹ, người đờ như tượng đá. Đã biết rằng cô mặc đồ cưới sẽ rất đẹp và cậu đã tưởng tượng thử rồi nhưng không ngờ là đẹp đến nhường này. Hân ngại ngùng

- Nhìn kì lắm hả, hay trang điểm đậm quá?

- Ah! Không không, em đẹp lắm - Bảo mỉm cười nhìn Hân, đưa tay ra điệu bộ muốn đưa cô đi. Hân khoác lấy tay Bảo bước đi đến phòng 302. Cô mở cửa ra, ông Hưng nhìn cô con gái mà ngạc nhiên

- Ba, xem con gái ba mặc áo cưới đẹp không?

Ông Hưng xúc động không nói nên lời

- Đẹp, con gái ba đẹp lắm, con là đẹp nhất

Bảo đi vào nhìn 2 cha con ôm nhau thắm thiết mà mỉm cười

- Ba, con gái ba lớn rồi, biết tự lập rồi nên ba không cần phải lo đâu ạ, ba cứ an tâm mà về với mẹ - Hân nói với giọng nghẹn nước mắt

- Ủ, ba biết rồi, ba an tâm rồi. Bảo à, sau này không có bác cháu nhớ chăm sóc con gái bác thật tốt nhé

- Bác yên tâm, cháu sẽ không chăm sóc ai tốt bằng Hân đâu ạ

Hân òa khóc ôm ông Hưng thật chặt. Cô ở lại tâm sự với ông Hưng đến gần tối và nghe ông dặn đủ điều. Trước khi về cô có nói

- Ba, ba đừng rời xa con nha ba

- Ủ, ba mãi bên con mà - ông Hưng ngậm ngùi

1 tuần sau, ông Hưng mất. Hân đã khóc rất nhiều, về ngoài yếu đuối của cô được rất nhiều người chứng kiến. Cả Hiếu và Rin cũng chưa bao giờ thấy cô khóc nhiều như vậy. Khi mẹ cô mất cô cũng không đau lòng thế này. Mãi gần 1 tuần cô mới khôi phục được tinh thần vì công sức Bảo và mọi người an ủi. Bà Hoa cũng rất buồn vì chưa được nói chuyện nhiều với xui gia. Hân và Bảo đang ở trong phòng Hân, cô nằm trên giường, Bảo ngồi kế bên. Cô lấy tay bắt lên trán cười chua chát

- Ông già... miệng thì suốt ngày lầm bầm sẽ chết mà mãi không thấy chết, đến khi hứa sẽ luôn bên em thì 1 tuần sau lại ra đi - nước mắt Hân khề chảy xuống. Bảo nhìn Hân mà xót, ôm cô vào lòng nói nhỏ

- Đừng khóc, còn có anh mãi luôn bên em mà

- Anh hứa, sẽ mãi bên em nhé - Hân khóc

- Anh hứa

Tối đó Bảo ngủ cùng Hân để an ủi cô, đêm đó Hân ngủ rất ngon và không thấy buồn nữa.

34. Chương Phỏng Vấn

Có bạn hỏi Rin là Rin có xoi anime không sao biết tiếng Nhật?

- Vâng! Có thể coi Rin là một con Otaku luôn rồi ạ!

Rin có ra ss2 không?

- Ờ.. Một số bạn bảo ra ss2 đi nên chắc Rin sẽ ra. Mà để Rin nghĩ cốt truyện rồi tính gì tính sau

Nội dung ss2?

- Chắc là hiểu lầm rồi chia tay rồi dứt bỏ rồi đánh nhau rồi quay lại - đây là ý nghĩ thứ nhất của Rin nhưng Rin thấy cái này khá nhiều bạn viết rồi nên đâm ra nhàm chán, nên cái ss2 này khá Hot à nha :33 cũng có hiểu lầm nè, có thử thách, có lạc mất nhau rồi sau đó thế nào... ai biết =)) cố đợi tuần sau nhaaaaa

Đánh nhau chết người mà sao không bị bắt?

- Thế này nhé, bạn thử tưởng tượng bạn là bảo bối của một công ty hùng mạnh thuộc top thế giới, kế bên bạn là một thằng giang hồ cũng như bạn thân lâu năm, rồi người yêu là một vệ sĩ, gia sư với IQ 150 thì việc giấu đi bằng chứng phạm tội là một điều... dễ như ăn cháo.

Bật mí tí nội dung ss2 ?

- Nói ra nội dung mất hay mà bật mí tí tí thì chắc được. Để trở thành chủ công ty RxH, Bảo được ba ra lệnh phải tay không ra đời tự lập, sống sót qua 6 tháng thì được công nhận. Sẽ có sự trợ giúp của Hân. Ss2 ba của Bảo sẽ xuất hiện và thêm một vài nhân vật mới và họ sẽ không biết thân phận thật của Bảo là ai. Một người tốt luôn hết lòng giúp đỡ Bảo và kiêm là cấp trên của cậu, một cô bé với vẻ ngoài đáng yêu nhưng vì tình lại làm liều cực kì thích Bảo và không ưa Hân sẽ là đồng nghiệp của Bảo. Ba Bảo, ông Rayn, một người vui tính và nhí nhảnh tuy tuổi đã cao, nhưng khi vào làm việc lại trở thành một con người tàn ác, nhẫn tâm, luôn sẵn sàng đạp đổ tất cả để mình được leo lên đỉnh vinh quang.

Lịch đăng như thế nào?

- Rảnh thì đăng, trung bình 2 ngày 1 chap. Có hứng thì 1 ngày 2 chap. Buồn buồn thì 1 tuần ra 1 chap. Hè rồi cho người ta vui chơi tí =))

Có bạn mong cảnh nóng thì sao nhỉ?

- Thành thật xin lỗi bạn, Rin là Rin còn nhỏ tâm hồn trong trắng ngây thơ hiền lành nét na con nhà lành mỹ miều nên chắc chắn cuối ss2 sẽ có ạ :3

XONG! ARIGATOU GOZAIMASU! * cúi đầu * * vẫy tay * Gặp lại vào tuần sau!

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/gia-su-em-yeu-chi>